

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส

มิถุนายน 2013

สุดมาดมาด

93

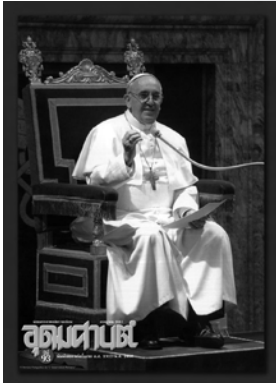
หน้าปกสุดมาดมาด น.ร. 1917/ก.ร. 2100

© Service Photographique de "L'Osservatore Romano"

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ปาปาทิออลเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2013
เดือนกรกฎาคม
เพื่อให้วันเยาวชนโลกที่จะจัดขึ้นที่ประเทศบราซิล เป็นกำลังใจสนับสนุนให้เยาวชนคริสตชนทุกคน
ได้กลายเป็นศาสนิกย์และธรรมทูตแห่งข่าวดี

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า : สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ผู้ทรงชนะใจคนทั่วโลกด้วยพระบุคลิกเรียบง่าย และอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างเป็นธรรมชาติ หวังเห็นชีวิตพระสงฆ์ด้วยการถวายพิธีมิสซาทุกเช้า กับสัตบุรุษอันเป็นสมบัติล้ำค่าของพระศาสนจักรที่กระทำสืบต่อกันมาอย่างมีชีวิตชีวาทุกสมัย

พระสันตะปาปาคือผู้ใด? ก็คือผู้ที่ทำให้เราพบเห็นท่านแล้วเชื่อว่า พระเยซูเจ้ายังทรงพระภารกิจท่ามกลางมนุษย์ในโลกปัจจุบันอย่างแท้จริง ท่านเป็นแรงบันดาลใจแก่เราเหมือนดังที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นแรงบันดาลใจยิ่งใหญ่แก่นักบุญทุกท่านและมวลมนุษยชาติ

ปกหน้าใน : วาระสุดท้ายของนักบุญคาร์ดินัลแห่งเซียนนา
วาดโดย ปอมเปโอ บาโตนี ปี ค.ศ.1743

เก็บรักษาภาพไว้ ณ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ วิลา กุญนิค เมืองลุกกา

นักบุญคาร์ดินัลแห่งเซียนนา และนักบุญฟรังซิสซีซี ทั้ง 2 ท่าน เป็นองค์อุปถัมภ์ประเทศอิตาลี นักบุญคาร์ดินัลแห่งเซียนนา เกิดวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1347 เป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัวที่มีพี่น้องถึง 25 คน เข้าบวชในขั้นที่ 3 ของคณะโดมินิกัน เมื่อมีอายุเพียง 16 ปี เธอเป็นผู้นำที่โดดเด่น มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มองการณ์ไกล มีความรับผิดชอบ ดีพร้อมทั้งในเรื่องศาสนาและบ้านเมือง เธอเป็นนักเพ่งพินิจ และมีชีวิตจิตที่สงบกับพระเจ้า แต่เธอพระพรนี้มาสร้างสันติภาพให้กับสังคม ชีวิตของเธอเป็นเหมือนการทว่านเมสสิกันแห่งการปฏิรูปที่แท้จริงถูกทางของพระศาสนจักร ชีวิตจิตที่มีนอกจากจะนำมาใช้สังคมแล้ว เธอยังเขียนหนังสือเล่าประสบการณ์ชีวิตภายใน และสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ทรงประกาศแต่งตั้งเธอให้เป็น “นักปราชญ์ของพระศาสนจักร” ชีวิตของเธอสอนเราว่าการจะปฏิรูปเรื่องใดๆ ของสังคมให้ดีขึ้นเป็นผลมาจากความรัก ไม่ใช่ผลของการแข็งข้อหรืออวดดี เธอสิ้นใจในปี ค.ศ. 1380

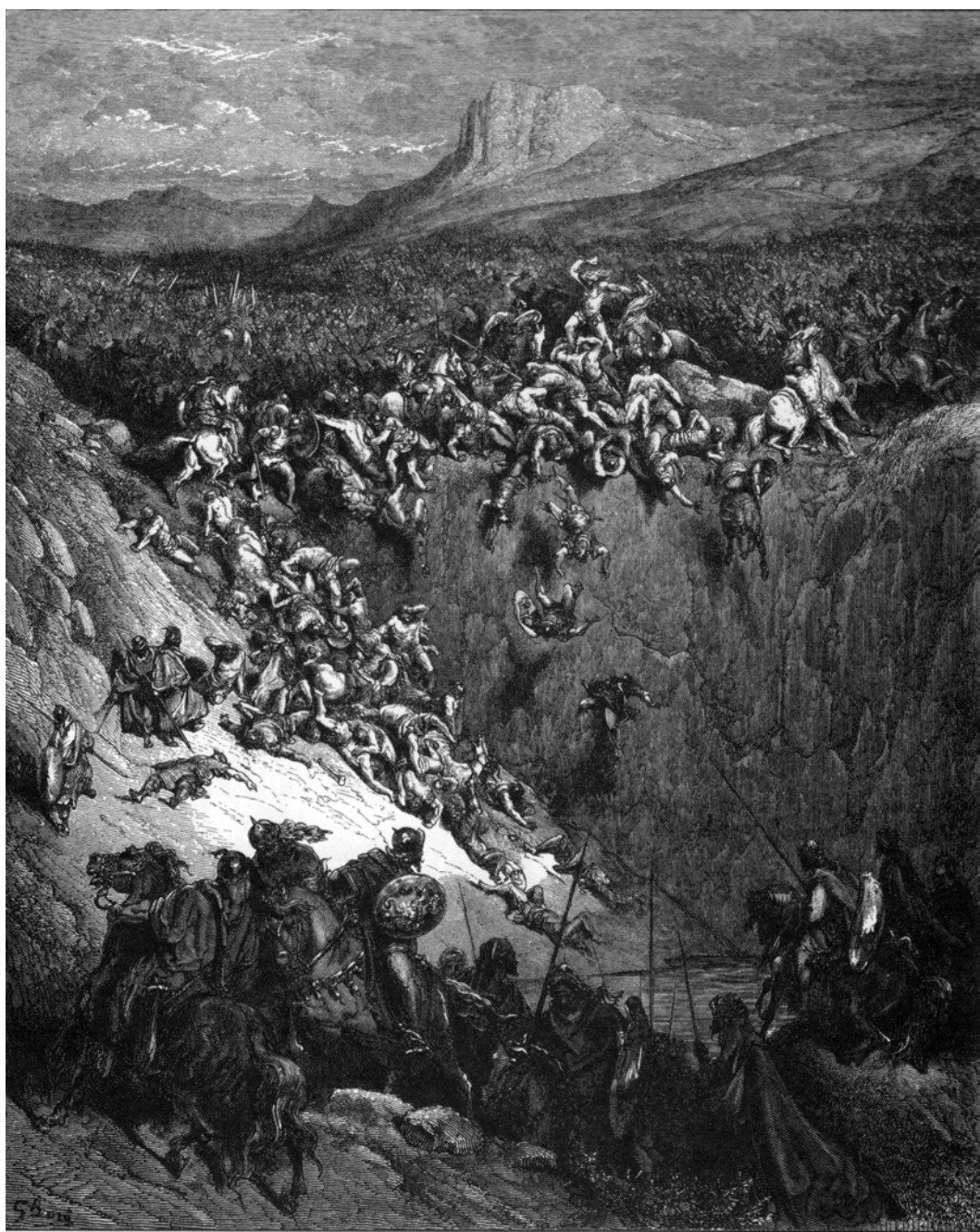
วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

แซมสัน

รบชนะคนฟิลิสเตียที่เลอ

(ผู้วินิจฉัย 15:9-20)

แซมสันกระหายน้ำมากจึงร้องทุกข์ถึงพระเจ้าว่า “พระองค์ประทานชัยชนะใหญ่หลวง อาศัยผู้รับใช้ผู้หนึ่งของพระองค์ บัดนี้ข้าพเจ้าจะต้องตายเพราะความกระหายและตกอยู่ในมือของชาวฟิลิสเตียที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดหรือ?”

พระเจ้ายิ่งทรงบันดาลให้แองหินที่เลอแยกออก และมีน้ำออกมาจากแองนั้น แซมสันดื่มน้ำ แล้วก็กลับมิกำลังวังชาสดชื่นเหมือนเดิม ดาน้ำแห่งนั้นได้ชื่อว่า เอน-ฮา-โคเร และยังอยู่ที่เมืองเลอจนถึงวันนี้

แซมสันเริ่มต้นรบกับคนฟิลิสเตีย ศัตรูของชาวอิสราเอลด้วยเรื่องส่วนตัว และกลับลูกหลาน นำปัญหามาแก่ชาวอิสราเอลที่น้องร่วมชาติร่วมเผ่าของตน จนในที่สุดการสู้รบของท่านมิใช่เพื่อตนเองอีก แต่เป็นการช่วยกู้ชาวอิสราเอลจากเงื้อมมือของชาวฟิลิสเตียในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์

เพื่อเห็นแก่พี่น้อง และรู้ว่าตนมีดีพอจะรับผิดชอบต่อสู้กับคนฟิลิสเตียเพียงลำพัง แซมสันยอมให้คนยูดาห์มัดตัวเขาด้วยเชือกไปส่งแก่ทหารชาวฟิลิสเตียที่รอรับตัวมาลงโทษ แต่แล้วแซมสันเพียงลำพังกลับกระชากเชือกที่มัดเขาและเขาพบกระดูกขากรรไกรลาดๆ อันหนึ่งที่ตกอยู่บริเวณนั้น ก็หยิบขึ้นมาใช้เป็นอาวุธไล่ฟาดฟันคนฟิลิสเตียตายสิ้น

“พระจิตของพระเจ้าทรงบันดาลให้แซมสันมีกำลัง เขาดึงเชือกที่มัดแขนขาเหมือนกับว่าเป็นเชือกป่านที่ไหมไฟ และเชือกที่มัดเขาก็หลุดจากมือ” (วนจ 15:14)

...พระเจ้าข้า บางครั้งชะตาชีวิตก็นำลูกเข้าไปพบเรื่องราวเดือดร้อน เป็นเรื่องราวที่พระองค์นำลูกเข้าไปเพื่อรับใช้พระองค์และเพื่อนพี่น้อง ลูกไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน คล้ายแซมสัน หยิบกระดูกขากรรไกรลาที่ตกอยู่ขึ้นมาเป็นอาวุธ แต่เพราะพระจิตของพระองค์สถิตในตัวลูก การรับใช้พระองค์จึงสำเร็จลงได้ท่ามกลางความเดือดร้อน ขอสรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์ สำหรับการต่อสู้ชีวิตในครั้งนั้น **อ**

ชื่อนั้นสำคัญจะนี่

ชื่อนั้นสำคัญไฉน? บางคนอาจตอบว่าสำคัญมาก เพราะชื่อคือสิ่งแรกที่เรารู้จักกัน บางคนอาจตอบว่า อย่าจดจำชื่อของผม แต่ให้จำสิ่งที่ผมทำมากกว่า

ชื่อของคุณชายทั้ง 5 จากละครดังทางช่อง 3 คงทำให้ผู้ที่ให้กำเนิดบุตรในช่วงเวลานี้นำเอาไปตั้งชื่อกันยกใหญ่ ก็ว่ากันไปตามเจตนาและการให้ความสำคัญ แต่จะว่าไปแล้ว เรื่องชื่อทางศาสนาของเราที่ใช้ว่าจะตั้งกันเฉยๆ โดยขาดที่มา ชื่อนั้นสำคัญไฉน? ผมว่ามันต้องสำคัญสิ ไม่เช่นนั้นคนเราคงเลือกชื่อให้ลูกหลาน หรือตนเองแบบมั่วๆ กันไป เรื่องแบบนี้ในพระคัมภีร์มีให้เห็นกัน เป็นต้น **นักบุญยอห์น บัปติสต์** ที่เรทำการฉลองไปในปลายเดือนที่ผ่านมา

ในแวดวงคาทอลิกของเราตัวอย่างที่ร่วมสมัยที่สุดคงหนีไม่พ้นชื่อของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งเป็นพระสันตะปาปา ไม่ต้องถอยหลังกันไปตั้งแต่การเปลี่ยนชื่อจากซีมอน มาเป็นเปโตร เพราะพระสันตะปาปาทุกพระองค์ก็ใช้ชื่อเพื่อบ่งบอกภารกิจของตน หรือจุดเน้นหลักในช่วงสมณสมัยปกครองพระศาสนจักรของพระองค์ท่าน พระนามยอห์น **ปอล** พระนาม **เบเนดิกต์** และพระนาม **ฟรังซิส** ล้วนแล้วแต่เป็นการตัดสินใจเลือกแบบมีเงื่อนไขทั้งสิ้น

ชื่ออุดมสานต์ ของนิตยสารที่ท่านถืออ่านอยู่ขณะนี้คงเช่นกัน ผมสัญญากับท่านผู้อ่านไว้ว่าในเดือนหน้าซึ่งถือเป็นวาระสำคัญของสื่อมวลชนเพราะเรามีวันสื่อมวลชนมีกิจกรรมลูกมากมาย ทั้งในระดับวัด โรงเรียน การรณรงค์เรื่องการบริจาคหรืออุทิศงาน อุดมสานต์รายเดือนจึงขอใช้ช่วงเดียวกันนี้เองในการขยับปรับเปลี่ยนรูปแบบ ทัศนคติ คอลัมน์ บทความต่างๆ เพื่อให้คงความเป็นนิตยสารคาทอลิกร่วมสมัย ในนามสภาพระสังฆราชไทยต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เข้มข้นด้วยสาระเนื้อหาและเสริมความศรัทธาได้ไม่แพ้กัน

ชื่อนั้นสำคัญเพราะเราไม่ได้ตั้งชื่อเอาเทห์ แต่ชื่อยังบ่งบอกภารกิจ ที่ตามมาอุดมสานต์ยังคงทำหน้าที่ของตน ด้วยความมุ่งมั่นตลอดระยะเวลา 93 ปี ความเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนไปเป็นวิถีทางธรรมชาติ แต่หัวใจและชื่อของมันไม่เคยถูกลบเลือนยังคงอยู่และผมเชื่อมั่นว่ามันคงอยู่ตราบนานเท่านาน

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาบต์

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสานต์

นิตยสารรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารไดโนนามิซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok, 10120 Thailand.
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805
Fax : 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com
Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลง

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สัปดาห์/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สัปดาห์ “การหันหน้าเข้าหากันเท่านั้น
จะทำให้เกิดสันติสุข”
- 26 รายละเอียดทางกายวิภาคและจิตวิเคราะห์....
- 32 เปิดกรุเรื่องเก่า
- 34 ภาพเก่าเล่าเรื่อง

พระคัมภีร์ - ชีวิตคริสตชน

- 37 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 38 บทความเดือนใจ
- 41 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 42 ข้างธรรมาสน์
- 44 วันละก้าวกับพระเยซู
- 46 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 48 ช่อนไว้ในจังหวะชีวิต
- 50 ระหว่างเดือน
- 58 คุยกับเกสซักร
- 60 บันทึกกรรมทูต
- 62 คู่มือ
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 แนะนำบุลเลติน
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรวุฒิสานต์
- 73 การ์ตูนครูต้อย
- 78 ชวนน้องคุย
- 84 กำลังใจ...จากเพื่อนถึงเพื่อน
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชวนคิดชวนอ่าน

กีฬา

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

อุดมตาบต์
กรกฎาคม 2013

5

“การหันหน้า เข้าหากัน เท่านั้น จะทำให้เกิดสันติสุข”

ประโยคสั้น ๆ เกิดขึ้นในใจหลังจากได้อ่านบทความของผู้ที่ผ่านงานศาสนสัมพันธ์มาอย่างโชกโชน การพูดคุยเรื่องศาสนา การเคารพในบุคคล การชื่นชมและให้เกียรติกัน การคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของแต่ละคน การเรียนรู้ให้กระจ่างชัดในศาสนาของตน เพื่อจะได้แบ่งปันและเรียนรู้ให้กระจ่างชัดในศาสนาของคนอื่น

แม้ผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยจะนับถือศาสนาพุทธ แต่ก็ใช่ว่าจะไม่มีเพื่อนพี่น้องที่นับถือความเชื่อที่ต่างไป ทุกประเทศในโลกย่อมมีลักษณะแบบเดียวกัน สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสก็เช่นกันเมื่อพระองค์เป็นพระคาร์ดินัลอยู่ที่ประเทศอาร์เจนตินา ได้เคยเสวนาหลาย ๆ ประเด็นกับพระรับใบอัคราัม สกอร์กา เราจึงนำบทสนทนานั้นจากหนังสือ Pope Francis on Faith, Family and the Church in the Twenty – First Century ON HEAVEN AND EARTH มานำก่อนที่จะหยิบยกประสบการณ์ที่กลั่นกรองแล้วของคาทอลิกไทย จากหลากหลายบุคคลในฐานะหน้าที่ที่ต่างกัน แต่สัมพันธ์ในเนื้อหา เชื่อมโยงกันในคุณค่าที่ปฏิบัติตน รับฟังประสบการณ์งานศาสนสัมพันธ์ แต่ไม่ใช่ทำอะไร ที่ไหน แต่ทำแล้วจะได้อะไร เพื่ออะไร?

อัคราัม สกอร์กา เป็นพระรับใบชาวอาร์เจนตินา เป็นอธิการบ้านเนร เป็นอาจารย์วิชาพระคัมภีร์และวิชากฎหมายฮิบรู มหาวิทยาลัยซาลามังกา ท่านสัมภาษณ์พระคาร์ดินัลฮอร์เก มาริโอ แบร์โกลิโอ (บัดนี้คือสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส) ดังต่อไปนี้

สกอร์กา: ครั้งหนึ่งมีพระสงฆ์องค์หนึ่งบอกข้าพเจ้าว่ามีหลายศาสนาด้วยกันที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการเฉลิมฉลองประจำชาติของเรา แม้ว่าจะไม่ใช่ธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติกัน แต่ก็เปลี่ยนได้ นั้นสะกิดใจและยังทำให้ข้าพเจ้าครุ่นคิดถึงอยู่จนทุกวันนี้

พระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอ: ไม่ทราบท่านจำได้ไหมว่า ตอนที่ข้าพเจ้าเริ่มขับร้องเพลงเตเดอุม (Te Deum) ในพิธีบูชามิสซาในฐานะที่เป็นพระอัครสังฆราช ข้าพเจ้าลงมาจากพระแท่นพร้อมกับท่านทูตวาติกันแล้วเดินตามท่านประธานาธิบดีไปยังประตูโบสถ์ ส่วนท่านทั้งหลายที่เป็นผู้แทนของศาสนาต่างๆ จะนั่งอยู่ประจำที่เหมือนกับหุ่นในงานแสดงนิทรรศการ ข้าพเจ้าเปลี่ยนประเพณีนั้น ตอนนั้นท่านประธานาธิบดีเดินไปทักทายผู้แทนศาสนาต่างๆ นั่นเป็นความก้าวหน้าขั้นหนึ่งจากคำแนะนำที่ท่านเสนอ ตั้งแต่การขับร้องบท Te Deum ที่ซัลตาในปี 2009 จารีตพิธีแบ่งออกเป็นสองภาค ไม่เพียงแต่การขับร้องตามธรรมเนียมประเพณี พิธีศีลมหาสนิท การเทศน์ และการสวดภาวนาของมวลชนเท่านั้น แต่ผู้แทนศาสนาต่างๆ ก็อธิษฐานภาวนาในแบบตนด้วย ปัจจุบันนี้การมีส่วนร่วมมากขึ้น

สกอร์กา: การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความหมายมากสำหรับข้าพเจ้า มันเป็นวิธีหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของศาสนสัมพันธ์

พระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอ: งานของท่านในมิตินี้มีความสำคัญมาก ข้าพเจ้าไม่เคยลืมเลยว่า ท่านได้เชิญข้าพเจ้าถึงสองครั้งเพื่อสวดภาวนาและกล่าวคำปราชัยในสถานที่นั้มีสการของท่าน และข้าพเจ้าก็ได้เชิญท่านให้มาปราชัยกับบรรดาสามเณรของข้าพเจ้าถึงคุณค่าของศาสนสัมพันธ์เช่นเดียวกัน

สกอร์กา: ทศนคติของท่านก็สำคัญและท่านยังมีความกล้าด้วย เพราะยังมีคนในสถาบันของท่านที่ไม่คิดแบบเดียวกัน

พระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอ: ครั้งแรกที่ศาสนาจารย์โปรเตสแตนต์เอ็งเยลิกัลเชิญข้าพเจ้าไปร่วมการประชุมของพวกเขาที่ลูนาร์ค อัจฉริยะแน่มาก วันนั้นพระสงฆ์คาทอลิกท่านหนึ่งและศาสนาจารย์เอ็งเยลิกัลอีกท่านหนึ่งเป็นผู้กล่าวปราศรัย แต่ละท่านกล่าวปราศรัยสองครั้งและมีการหยุดพักรับประทานแซนด์วิชในเวลาเที่ยง ในระหว่างปราศรัยมีตอนหนึ่งที่ศาสนาจารย์เอ็งเยลิกัลขอร้องทุกคนให้อธิษฐานภาวนาเพื่อข้าพเจ้าและสำหรับพันธกิจของข้าพเจ้า เขาถามข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้ายินดีที่จะรับคำอธิษฐานของพวกเขาไหม ซึ่งข้าพเจ้าก็ตอบไปว่า แน่หนอน... ข้าพเจ้ายินดีเป็นที่สุด ขณะที่เขาเริ่มอธิษฐาน สิ่งแรกที่ปรากฏขึ้นมาในสมองของข้าพเจ้าคือคุกเข่าลง ซึ่งเป็นประเพณีปฏิบัติของคาทอลิก เพื่อรับคำภาวนาและพรของประชาชน 7 พันคนที่อยู่ ณ ที่นั้น สัปดาห์ต่อมาในนิตยสารฉบับหนึ่งพาดหัวข่าวว่า “บิวโนสไอเรส ตำแหน่งว่างพระอัครสังฆราชท่าบาปหนักผิดต่อความเชื่อ” พวกเขาถือว่าการสวดภาวนากับผู้ที่นับถือศาสนาแตกต่างกันเป็นความผิดต่อความเชื่อ แม้กับผู้ที่ยอมรับว่ามีพระเจ้าแต่ยังสงสัย เราก็สามารถที่จะร่วมมือกับเขาเพื่อแสวงหาสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ ต่างคนต่างสวดตามธรรมเนียมประเพณีของตน แล้วมีปัญหาที่ตรงไหน?

สกอร์กา: มีหนังสืออยู่เล่มหนึ่งที่เพื่อนรักกันมากคนหนึ่งเขียนไว้ เขาชื่อรับไบซมูแอล อาวีเตอร์ฮาโกเฮน เขาอาวุโสกว่าข้าพเจ้ามากแต่ข้าพเจ้าก็เป็นผู้หนึ่งในคณะกรรมการของขบวนการสร้างสันติของอิสราเอล เขาเป็นนักปฏิรูปในหลายขบวนการด้วยกัน ซมูแอลเขียนอัตชีวประวัติของพระรับไบผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่งที่ชื่อว่า อับราฮัม ไอแซค ฮาโกเฮน คูก ซึ่งในกิ่งแรกของศตวรรษที่ 21 กล่าวว่า ทุกคนที่วางแผนและสร้าง *kibbutzim* แม้ว่ามันจะเป็นสิ่งแปลกจากธรรมเนียมปฏิบัติ พวกเขาปฏิบัติไปในมิติของศาสนา เพราะพวกเขากลับไปยังดินแดนแห่งอิสราเอลตอนที่ยังถูกยึดครองจากชาวเติร์ก เป็นที่ลุ่มชื้นแฉะไปด้วยห้วยหนองพงไพร สำหรับเขาแล้วเป็นปฏิบัติการทางศาสนาเพื่อกุศกัศริ์ที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยการทำงานบนผืนดินนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวยิวที่อยู่ในยุโรปได้รับการปฏิเสธ นั่นก็เหมือนกับการที่ท่านคุกเข่าลงในพิธีนมัสการของพวกเขาเอ็งเยลิกัล ท่านเป็นคนที่แจวเรือทวนกระแสน้ำ และนี่คือเหตุผลที่ซมูแอลตั้งชื่อหนังสือของเขาว่า *มนุษย์ผู้ทวนกระแส* จากความคิดดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าชื่นชมการเปลี่ยนที่ท่านนำเอามาใช้ในเวลาที่ยับร้อ *Te Deum* คือการที่ประธานาธิบดีไปทักทายแขกสมณะผู้มีเกียรติต่างๆ รวมถึงเชิญบางท่านให้เทศนาด้วย การเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ภายในองค์กรเก่าแก่ไม่ใช่ของง่าย ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีกับท่านสำหรับความพยายามที่จะเปลี่ยนระบบเก่าเหล่านั้น นี่คือการงานและการท้าทายสำหรับเรา

เรื่องเล่าประสบการณ์ด้านศาสนสัมพันธ์

1. อย่าแสวงหาความแตกต่าง

โดย คุณชะลอ วรรณประทีป

ตอนที่เรียนมัธยมอยู่ที่โรงเรียนดรุณานุเคราะห์ บางนกแขวก มีโอกาสเรียนคำสอน นิกายส่วนต้วว่าศาสนาคริสต์ของเราเป็นศาสนาที่เที่ยงแท้ที่มีพระเจ้า แล้วเราก็ได้เรียนมาว่าทำไมถึงมีพระเจ้า มีเหตุผลต่างๆ ประกอบทำให้เราเชื่อมั่นว่าต้องมีพระเจ้า แต่ศาสนาพุทธไม่ได้สอนว่ามีพระเจ้า เขาสอนว่าทุกอย่างเกิดขึ้นมาตามธรรมชาติ สมัยนั้นการเดินทางไปหรือมาจากบางนกแขวกต้องเริ่มที่ราชบุรี มีแม่น้ำแม่กลองจากราชบุรีไหลผ่านบางนกแขวกไปสู่อ่าวไทย การเดินทางจากบางนกแขวกไปราชบุรีใช้เวลานานพอสมควร เพราะเรือเร็วยังไม่มี ต้องใช้เรือแบบเผาหัวเวลาที่จะติดเครื่อง ซึ่งจะแล่นได้ไม่เร็วนัก ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง ต้องนั่งเรือจากบางนกแขวกไปราชบุรีเพื่อจะไปต่อรถไฟอีกทีหนึ่ง วันที่เดินทางบังเอิญมีพระภิกษุหนึ่งไปด้วย ผมเองนั่งว่างๆ ไม่รู้จะทำอะไรก็เลยหาความรู้จากพระภิกษุโดยถามไปว่า “ผมอยากรู้ว่าท่านคิดอย่างไรว่า ศาสนาพุทธไม่มีพระเจ้า

มันไม่มีประโยชน์อะไร
ที่เราจะเอาชนะกัน
ด้วยความคิดที่เป็นความเชื่อ

ศาสนาพุทธไม่มีพระเจ้าใช่ไหม พระภิกษุรูปนั้นตอบว่าไม่มี ทุกอย่างเป็นธรรมชาติทั้งหมด ผมจึงตอบกลับไปว่ามันต้องมีพระเป็นเจ้า เพราะว่าเมื่อมีผล ต้องมีเหตุ ผลทุกอย่างเป็นผลที่เราเห็น มันมีต้นเหตุถ้าเราไล่ไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็ไปถึงพระเจ้าอยู่ดี มันต้องมีพระเป็นเจ้า อย่างโลกเราเนี่ยมันเกิดขึ้นได้อย่างไร ไล่ไปก็ต้องถึงเหตุแรกที่ก่อให้เกิดโลก ก็ต้องเป็นพระเจ้า ภิกษุรูปนั้นก็บอกว่า โลกมันเกิดจากธรรมชาติ ผมก็ถามท่านว่าธรรมชาติเกิดมาจากไหน ท่านก็ตอบว่าธรรมชาติเกิดมาจากธรรมชาติ ซึ่งผมก็รู้สึกว่ามันเป็นคำตอบที่ไม่ค่อยจะถูกต้อง ผมก็เลยบอกว่าไม่ถูกต้องแล้วท่าน ตามหลักปรัชญาแล้วมีผลมันก็ต้องมีเหตุ โลกเราเป็นธรรมชาติมันก็ต้องมีเหตุ ก็ท่านบอกว่าเหตุมันก็คือธรรมชาติ ธรรมชาติมาจากธรรมชาติ ผมคิดว่ามันอาจไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้อง มาภายหลังผมจึงได้คิดว่า มันไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะเอาชนะกันด้วยความคิดในเรื่องของความเชื่อ เพราะฉะนั้นเมื่อมานึกถึงศาสนสัมพันธ์ เราต้องไม่คิดว่าเราเหนือคนอื่น โดยคิดว่าสิ่งที่เราเชื่อมีความถูกต้องต้องแก่ ส่วนของคนอื่นไม่ถูกต้องต้องแก่ เพราะฉะนั้นการเอาชนะกันด้วยความคิด ไม่ถูกต้อง ซึ่งในแง่ของศาสนสัมพันธ์ มันไม่มีประโยชน์ แทนที่จะสร้างสรรค์ กลับจะทำให้เกิดความแตกแยกมากกว่า

ข้อคิด กฎสำคัญประการแรกในการทำศาสนสัมพันธ์คือ เราต้องถือว่าศาสนิกชนทุกศาสนามีความเท่าเทียมกัน

2. รู้เขารู้เรา

โดย คุณชะลอ วรรณประทีป

ขณะที่ไปเรียนอยู่ที่มิดราสประเทศอินเดีย มีอาจารย์ท่านหนึ่งเป็นพระสงฆ์ชาวอินเดียสอนจริยเทววิทยา แล้วอาจารย์คนนั้นบังเอิญไปรู้จักแพทย์หญิงคนหนึ่งเป็นคนอินเดียอยู่แถวๆ มหาวิทยาลัย ท่านไปรู้จักกันได้ยังไงก็ไม่ทราบ ทุกๆ วันอาทิตย์ สถาบันที่เราเรียนจะอนุญาตให้เราออกไปข้างนอกได้ ไปเดินเล่นหรือทำอะไรก็ได้ ทุกคนต้องออกไปข้างนอกหมด แล้วจำได้ว่าอาจารย์ท่านนี้เอารูปแม่พระมาให้ผมเพื่อฝากไปให้แพทย์หญิงท่านนั้น ซึ่งบ้านอยู่ใกล้ๆ มหาวิทยาลัย ไม่รู้ว่าทำไมท่านไม่เอาไปให้เอง ท่านฝากให้ผมเอารูปแม่พระไปให้แพทย์หญิงคนนั้น แล้วผมก็เอาไปให้เขา เมื่อไปถึงบ้านผมก็เคาะประตู แล้วบอกว่าพระสงฆ์อาจารย์ที่สอนวิชาเทววิทยาฝากรูปนี้มาให้ แพทย์หญิงฝากขอบคุณอาจารย์และให้บอกอาจารย์ว่า “ตุ๊กตาตัวนี้สวยมาก” เรื่องนี้ทำให้ผมนึกถึงงานศาสนสัมพันธ์ ผมคิดว่าอาจารย์คนนี้อาจยังไม่เข้าใจเรื่องศาสนสัมพันธ์ ผู้ฝากนี้อาจมีเจตนาดีว่า ฝากของดีไปให้ แต่แพทย์หญิงคนนั้นเขาไม่รู้ว่ามันเป็นอะไร แม่พระเป็นใคร ซึ่งผมเข้าใจว่าแพทย์หญิงคนนั้นนับถือศาสนาฮินดู เธอก็เหมาเอาว่าเป็นตุ๊กตา ก็คงจะเอาไปเก็บไว้ในตู้เก็บตุ๊กตา แต่เขาไม่รู้เลยว่านี่คือแม่พระ ซึ่งคิดแล้วอาจเสียความรู้สึกได้ เราเอาของดีของเราไปให้เขา เสร็จแล้วเขาคิดว่าเป็นตุ๊กตา มันไม่มีประโยชน์อะไร คิดว่าในเชิงศาสนสัมพันธ์มันต้องให้เขาเข้าใจว่าสิ่งที่เราให้นั้นคืออะไร เขาชอบไหม ของที่เราจะให้ไม่ใช่ยัดเยียดให้เขา โดยที่เขาไม่รู้ว่าเป็นอะไร ดูไม่เข้าที่เข้าทาง

ข้อคิด เราไม่ควรเอาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปมอบให้คนต่างศาสนาที่ไม่เข้าใจและไม่นับถือในสิ่งที่เราเป็นของศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาของแต่ละคน

3. ความแตกต่าง แต่เป็นหนึ่งเดียว

โดย นางลำดวน ชินมโนพันธ์

ดิฉัน นางลำดวน ชินมโนพันธ์ ตำแหน่งปัจจุบัน นายกสมาคมสตรีไทยคาทอลิก หน้าที่อื่นๆ บางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์กับศาสนิกอื่น ด้านคริสตสัมพันธ์ นอกเหนือจากพี่น้องคาทอลิกแล้ว ได้ร่วมการทำงานด้านสตรีกับพี่น้องสตรีคริสเตียน 4 องค์กร คือสตรีสภาคริสตจักรฯ สตรีสหคริสตจักรแบปติสต์ สตรีสหกิจคริสเตียนและสตรีเซเวนเดย์แอดเวนติสต์ ตำแหน่งวาระที่ผ่านมาเป็นประธานคณะกรรมการสตรีคริสตชนไทย ปัจจุบันยังร่วมงานกันอย่างต่อเนื่อง และยังมีอีกองค์กรหนึ่งที่ทำงานร่วมกันคือคณะกรรมการสมาคมสตรีภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกฯ ซึ่งไม่รวมอีกหลายพื้นที่ กลุ่มชาวพุทธที่ทำงานร่วมกัน ดิฉันขอนำบางส่วนมาแบ่งปัน เช่น การจัดรายการธรรมะวัดนาคปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ คลื่นวิทยุ 107.75 FM และเคยร่วมเป็นคณะกรรมการต่อต้านการเวนคืนที่ดินในเนื้อที่ 175 ไร่ ใกล้เคียงวัดแม่พระประจักษ์ กรุงเทพฯ มีการทำงานร่วมกับเพื่อนพี่น้องชาวพุทธเป็นจำนวนมาก อยู่หลายเดือน จนเหตุการณ์บ้านเมืองเปลี่ยนผู้ปกครองนโยบาย โครงการที่จะยึดพื้นที่ที่พวกเรา

ทั้งพุทธและคริสต์เป็นจำนวนหลายร้อยครอบครัวพ้นจากความเดือดร้อนเพราะโครงการที่จะเวนคืนที่ดินถูกระงับไปที่สุด การรวมตัวในการทำงานก็สลายไปโดยปริยาย แต่จะพบว่าความสัมพันธ์ของเรายังคงอยู่ เรายังคงมีเรื่องคุยกัน ยังคงมีกิจกรรมบางอย่างที่นำมาร่วมพัฒนาช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องทั้งพุทธและคริสต์อยู่เป็นระยะๆ ส่วนในด้านการจัดทำรายการวิทยุ นับเป็นงานที่มีโอกาสพบปะกับพระภิกษุและเพื่อนพี่น้องชาวพุทธ เริ่มจากในสมัยที่คุณพ่อศุภกิจ เลิศจิตรเลขา เป็นเจ้าวัด ท่านเจ้าอาวาสพระครูวรกิตติโสภณ ท่านได้ส่งคุณฉัตรภัทร พันจันทร์ (ดีเลปาล์ม) มาขอให้ทางโรงเรียนร่วมจัดรายการ คุณพ่อเจ้าวัดได้มาพูดคุยถึงปรึกษา ดิฉันได้ตอบรับช่วยงานนี้เพราะด้วยประสบการณ์ขณะนั้นทำรายการให้กับสื่อมวลชนคาทอลิกอยู่ จึงไม่เป็นการยากที่จะตอบรับที่จะให้ความช่วยเหลือในการเป็นผู้จัดทำรายการวิทยุดังกล่าวและในการจัดรายการวิทยุที่ต้องทำงานร่วมกับพระภิกษุ และฆราวาสชาวพุทธที่เป็นนักจัดรายการ 10 กว่าคน มีการประชุมกันอย่างต่อเนื่อง ดิฉันรู้สึกสัมผัสถึงความเป็นหนึ่งที่ไม่มีการแบ่งแยกของพวกเราที่ทำงานด้านสื่อสารธรรมะให้กับผู้ฟัง ดิฉันสามารถนำพระวาจาของพระเจ้า เรื่องราวของพระเยซู คำสอนของศาสนาคริสต์คาทอลิกผ่านทางรายการได้ด้วยใจกว้างของท่านเจ้าอาวาสและเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ประโยคหนึ่งที่ดิฉันถามความรู้สึกของท่านเจ้าอาวาสเกี่ยวกับรายการที่ดิฉันทำว่า ได้นำแนวคิดคำสอนของทางคริสต์มานำเสนอด้วยท่านคิดอย่างไร คำตอบของท่านที่ดิฉันประทับใจคือ ดีแล้วโยมเราช่วยกัน ท่านยังพูดต่ออีกว่า อาตมาติดตามฟังทุกครั้ง หากไม่ติดธุระใด เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ดิฉันสามารถทำงานผ่านมาร่วม 7 ปีแล้ว กับการจัดรายการวิทยุธรรมะร่วมกับเพื่อนพี่น้องชาวพุทธ

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นแง่มุมของการทำงานกับเพื่อนพี่น้องในความเป็นคริสตศาสนสัมพันธ์หรือศาสนสัมพันธ์กับเพื่อนพี่น้องชาวพุทธ จากประสบการณ์ดังกล่าวพบว่า พระเจ้าประทานศักดิ์ศรีให้กับมนุษย์ทุกคนสามารถแสดงออกถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ถึงแม้จะมีความต่างทางความเชื่อแต่เราก็มีความเหมือนในการมุ่งแสวงหาความสุขแห่งจิตวิญญาณเพื่อตนเองและผู้อื่นด้วยกันทั้งนั้น

4. เรื่องเล่าให้ฟัง

โดย คุณพ่อดุสิต แห่ล้อม

พระคุณเจ้าชูศักดิ์ ขอให้ผมเล่าเรื่อง “ศาสนสัมพันธ์” อะไรก็ได้ เมื่อเป็นการเอ่ยปากจากพระสังฆราช ผมจึงรับปากท่านไปหลังจากนั้นพอจะทำ “การบ้าน” จึงต้องมานึกว่าจะเขียนอะไรดี เพราะท่านทั้งหลายคงทราบดีนะครับว่า ไอ้คำว่า “อะไรก็ได้” เนี่ยมันหายากจริง ๆ เช่นจากประสบการณ์ เวลาผมมีเพื่อนฝูงมาเยี่ยม แล้วพาเขาไปเลี้ยงข้าว ถามเขาว่าจะกินอะไร พอเขาบอกว่า “อะไรก็ได้” เชื้อมัยว่ามันยากที่จะตัดสินใจ บางครั้งขับรถกววนไปตั้งหลายรอบยังหาร้านไม่เจอเลยแต่สำหรับครั้งนี้ ผมคิดว่าไม่น่ายาก คือผมก็จะเขียนเล่าประสบการณ์ไปเรื่อย ๆ ใช้สูตร “อะไรก็ได้” แต่ให้มันเกี่ยวกับศาสนสัมพันธ์ก็คงจะ “ใช้ได้” ผมเคยได้ยินคำว่า “ศาสนสัมพันธ์” มานานหลายสิบปีแล้ว สมัยตั้งแต่วัยเป็นเณรอยู่ แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไร ไม่ได้คิดอะไร คุณแม่ผมถ้ายังอยู่ท่านน่าจะอายุประมาณ 100 ปี แต่ท่านจากไปตั้งแต่ผมยังอยู่บ้านเณรใหญ่ปี 5 หมายถึง 34 ปีแล้ว ท่านเป็นสาวมอญจังหวัดอยุธยา เป็นพุทธมาตั้งแต่เกิด พอมาเจอหนุ่มหล่อคือพ่อของผม ท่านจึงตกหลุมรักและมารู้จักพระเจ้า เรียนคำสอนด้วยการฟังและจดจำจากคุณพ่อฝรั่ง ท่านทำได้แค่ฟังและจำ เพราะท่านอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ สรุปก็คือไม่เคยเรียนหนังสือนั่นเอง

เรื่องที่เล่านี้ไม่ได้เห็นเอง แต่แม่เล่าให้ฟังตอนโตแล้ว เพราะตอนนั้นผมยังไม่รู้ว่าอยู่ป่าหิมพานต์ที่ไหน และต้องบอกว่าเพราะแม่นี้แหละทำให้ได้ไปวัด ช่วยมิสชา รู้จักสวด เพราะแม่มีความเชื่อความศรัทธามากกว่าพ่อที่เป็นคริสตังนอนเสียอีก เป็นคนเรียกทุกคนมาสวดพร้อมกันก่อนนอน ปลุกกลุ่ ๆ ให้ตื่นเช้าไปวัดช่วยมิสชา ยายผมเป็นพุทธ น้ำของผมก็เป็นพุทธกันทุกคน ผมไม่มีป้าและลุงฝ่ายข้างแม่เลย เพราะแม่เป็นลูกคนโตมีแต่น้อง ๆ น้ำสาวคนหนึ่งบวชเป็นแม่ชีทางพุทธ น้ำชายก็บวชเป็นพระภิกษุ แม่พาผมไปร่วมงานบวช งานบุญทางพุทธหลายต่อหลายครั้ง ผมชอบที่จะไปกับแม่ เพราะเป็นลูกติดแม่ (ลูกคนเล็ก) ไปพบน้ำ ๆ เขาก็ให้ขนมบ้าง ให้สตางค์บ้างทุกคนรู้ว่าแม่เขาริดเป็นคริสตัง เขาก็ไม่ได้คิดอะไร ไม่ว่าอะไร เวลาถึงงานฉลองวัดของเรา น้ำ ๆ เขาก็พาลูก ๆ หลาน ๆ มาร่วมฉลอง เพราะความคิดของเขา เขาถือว่า “มาร่วมงานบุญ” เวลาเข้าพรรษา มีงานประจำปีของวัดของน้ำ ๆ แม่ก็จะพาไปร่วมงานบุญของเขาด้วย แต่แม่รู้ดี แม่จะไม่ร่วมการกระทำพิธีกรรมกับเขา จะร่วมงานด้วยการช่วยเหลือน้ำ ๆ ทำกับข้าว ทำขนมไปทำบุญ แนนอนกับข้าวและขนมที่นั่นก็จะพิเศษ อร่อย และมีสำหรับผมและพี่ ๆ ด้วย นี่จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ผมชอบไปกับแม่ เพราะข้าวเหนียวแดงที่น้ำทำหรือขนมจินน้ำยาที่ทำกันสด ๆ นั้น มันอร่อยอย่าบอกใครเชียว...

มีอีกครั้งที่ผมจำไม่ลืมคือ ตอนนั้นบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว แต่ยังเป็นสงฆ์หนุ่มรูป (ไม่) หล่อแต่การมพอดัว ยายของผมตาย ยายเป็นพุทธ ตอนตายอายุเก้าสิบกว่า เขามีงานศพ มีตั้งศพสวดอภิธรรม และมีพิธีเผาศพแบบพุทธ ผม พี่ ๆ และแม่จะไปร่วมงานศพขยาดตลอด ที่

บอกว่าจะไม่ลืมก็คือ เวลาเผาศพเขามีการแห่ศรรอบเมรุ ผมเป็นหลานยายเป็นบาทหลวง ผมจึงเป็นคนหนึ่งที่เดินจงศพรอบเมรุด้วยชุดเสื้อหล่อสีขาว เป็นจุดเด่นที่สุดในงาน วันนั้นมีลูกหลานของน้ำที่เป็นพุทธบวชน้ำไฟ คือบวชเป็นเณร เดินจงศพรวดอยู่ข้างหน้าผมอีกที ผมเดินไปก็สวดในใจขอพระพระเมตตาจากพระเจ้าเพื่อยายไปตลอด ทุกคนที่เห็นต่างก็รู้สึกดี บอกว่ายายไปสวรรค์แน่ๆ เพราะมีทั้งพระพุทธรูป พระคริสต์มาช่วยยาย แต่สำหรับผม ผมคิดว่า ยายไปสวรรค์ตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่แล้ว เพราะยายเป็นคนแก้ไขใจจริงๆ

ตอนเรียนอยู่บ้านเณรใหญ่ ผมโชคดีได้เรียนทั้งศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม อย่างเข้มข้นพอสมควร จำได้ว่าอาจารย์ที่สอนศาสนาพุทธให้ท่านเป็นอาจารย์ที่เคยบวชเป็นพระภิกษุอยู่หลายสิบพรรษา ได้เรียนรู้พระธรรมคำสอนของศาสนาพุทธและจบเปรียญ 9 ประโยคจากอินเดียด้วย ท่านสอนสนุกมาก ตอบปัญหาพวกเราได้อย่างยอดเยี่ยม พวกเราเข้าใจแจ่มแจ้ง ใครไม่เชื่อลองถามพระสงฆ์สงฆ์ธรรมรุ่นแรกๆ ดูก็ได้

สำหรับศาสนาอิสลามยิ่งขอดีไปใหญ่ เพราะอาจารย์ที่สอนพวกเราเป็นอาจารย์ที่เราจะเรียกว่าปรมาจารย์ก็ได้ ท่านนั่นก็คือ อ.สวาสดี สุมาลย์ศักดิ์ เป็นนักการเมืองอารมณ์ดีของเขตมีนบุรี หนองจอก ภายหลังเป็น จุฬาราชมนตรี ผู้ปกครองสูงสุดของศาสนาอิสลามในประเทศไทย ท่านมีมุขให้ฮาจนตลอดชั่วโมงที่สอน เป็นที่เคารพรัก อยู่ในความทรงจำของลูกศิษย์ลูกหาจนปัจจุบัน แม้ท่านจะจากไปเป็นหนึ่งเดียวกันองค์อัลเลาะห์หลายปีแล้วก็ตาม เรียกว่าพี่น้องมุสลิมที่รู้ว่าผมเป็นลูกศิษย์ท่าน ทุกคนรู้สึกดีและยินดีด้วย พอบวชแล้วผมได้รับหน้าที่เป็นเจ้าอาวาสวัดนักบุญเทเรซา หนองจอก ซึ่งเป็นพื้นที่ของ 3 ศาสนา คือ พุทธ คริสต์ อิสลามเด่นชัดมาก คือ มีชาวคริสต์อยู่จำนวนหนึ่งน้อยกว่าเพื่อน แต่เป็นที่รู้จักดีเพราะมีโรงเรียนเซนต์เทเรซาที่มีชื่อเสียง นักเรียนและครูมีอยู่ร่วมกัน 3 ศาสนา พี่น้องที่เป็นพุทธมีอยู่จำนวนหนึ่งพอๆ กับพี่น้องมุสลิม ผมจึงมีเพื่อนๆ เป็นชาวพุทธ มุสลิม จำนวนมาก ทั้งพ่อค้าแม่ขายข้าราชการ ที่สำคัญบ้านของ อ.สวาสดี อยู่ไม่ไกลจากวัดนักบุญเทเรซา เดินทางแค่ประมาณ 15 นาทีก็ถึงแล้ว ผมจึงไปเยี่ยมท่านบ่อยๆ ตอนนั้นท่านยังไม่ได้เป็นจุฬาราชมนตรีแต่เกษียณแล้ว

ถึงตอนนั้นผมก็ยังไม่ได้คิดหรือมีความรู้อะไรเกี่ยวกับศาสนสัมพันธ์มากนัก คือ ไม่ได้สนใจอะไรเป็นพิเศษ เพราะรู้สึกว่าไม่เห็นมีอะไรเป็นอุปสรรคกับการอยู่ร่วมกันกับผู้คนที้นับถือศาสนาต่างกัน เป็นเพื่อนกันได้ รักกันได้ ช่วยเหลือกันได้ เวลาฉลองวัด น.เทเรซา หนองจอก พี่น้องมุสลิมคนหนึ่งเขาจะมาหุงข้าวมันไก่เลี้ยงผู้มาร่วมฉลองทุกปี จนทำให้คนที่มาฉลองคิดถึงและติดอกติดใจข้าวมันไก่ วัดนักบุญเทเรซา หนองจอกไม่เคยลืม เมื่อผมบวชได้สิบกว่าปีต้องทำงานเป็นกรรมการบริหารในมิสซังกรุงเทพฯ และดูแลหน่วยงานต่างๆ ส่วนหนึ่ง ได้ยินประธานกรรมการบริหาร คือ คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ กล่าวถึง “งานศาสนสัมพันธ์” อยู่เป็นประจำ ประกอบกับมีพระสงฆ์จันทร์ท่านหนึ่ง คือ คุณพ่อไพศาล อานามวัฒน์ ซึ่งพระองค์ได้เรียกกลับไปสวรรค์แล้ว ท่านทำงานศาสนสัมพันธ์จนต้องถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของ “ศาสนสัมพันธ์” ก็ว่าได้ ผมจึงเริ่มสนใจอยากรู้มากขึ้น แต่ก็ไม่ได้เรียนรู้จากทฤษฎีหรือคำสอนอะไร รู้จาก สังคายนาวาติกันที่ 2 ว่าพระศาสนจักรสอนให้เราเปิดตัวเปิดใจรับรู้รับทราบในคุณค่าความดีของศาสนา

ต่าง ๆ ด้วย ซึ่งเรื่องนี้ผมรู้ เห็น และได้สัมผัสมาตั้งแต่เล็ก ดังที่ได้เล่าให้ฟังไปแล้ว จึงเข้าใจง่ายขึ้น
ยอมรับได้ง่ายขึ้น

จนกระทั่งเมื่อแปดปีที่แล้ว คือปี 2547 ผมได้รับหน้าที่ให้ไปช่วยทำงานในตำแหน่ง
เจ้าอาวาสที่อาสนวิหารพระหฤทัย เชียงใหม่ ซึ่งมีงานด้านศาสนสัมพันธ์และคริสตสัมพันธ์
ที่เด่นชัดอยู่แล้ว ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอยู่เป็นประจำระหว่างพี่น้องชาวพุทธและมุสลิมผม
ได้รับเชิญให้ไปแบ่งปันเรื่องศาสนาคริสต์อยู่บ่อย ๆ กับนักศึกษา กับนักเรียนและบางครั้งเขาก็พา
นักศึกษาทั้งพระภิกษุ สามเณร และนักศึกษาของพี่น้องคริสเตียนที่เตรียมตัวเป็นครูสอนศาสนา
มาเยี่ยมชมวัด ผมจึงต้องให้ความรู้อธิบายเรื่องราวของเราคาทอลิกอยู่เป็นประจำ ต่อมาเมื่อ
ประมาณ 4-5 ปีที่ผ่านมา มีการประชุมคณะกรรมการศาสนสัมพันธ์ของจังหวัดเชียงใหม่ เขาเชิญ
ผู้แทนศาสนาต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ผมเป็นผู้แทนของคาทอลิก เพราะเป็นผู้รับผิดชอบรักษาการ
ในหน้าที่ ที่ปรึกษาหัวหน้าแผนกศาสนสัมพันธ์ของสังฆมณฑล เพราะหาผู้มารับหน้าที่โดยตรง
ยังไม่ได้ และยังคงรักษาการมาจนบัดนี้ ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติไปแล้ว จากการประชุมคราวนั้น
มีผู้แทนครบทั้ง 5 ศาสนา คือ พุทธ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์ ซิกข์ หลังจากการประชุมผู้แทน
ของ 5 ศาสนา จึงได้พูดคุยกันว่า เพื่อการคล่องตัวในการทำงานให้เป็นจริงเป็นจัง เป็นรูปธรรม
และมีความหมายมากขึ้น จึงรวมตัวกันตั้งเป็น “คณะกรรมการศาสนิกสัมพันธ์เชียงใหม่” และ
จัดทำข้อกำหนดร่วมกัน ไม่ต้องรอจังหวัดเรียกประชุม จากนั้นพวกเราจึงรู้จักมักคุ้น ร่วมงานกัน
ใกล้ชิดสนิทสนม และที่สำคัญคือมีครบทั้ง 5 ศาสนา ทำงานด้วยกันด้วยเจตนาทางศาสนา เพื่อ
สร้างความสามัคคีปรองดองสมานฉันท์ ร่วมกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน
ระหว่างศาสนิกชน รู้จักชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องต่างศาสนามากขึ้น รวมไปถึงบรรดาเด็ก ๆ
และเยาวชนในศาสนาต่าง ๆ ด้วย จากประสบการณ์ที่ได้รับมา ผมพอจะสรุปเป็นคำเสนอแนะ
สำหรับการทำงานศาสนสัมพันธ์ดังนี้

1. ต้องยึดหลัก “แสงจตุรร่วม สวงจตุรต่าง” คือ ให้ความร่วมมือกันกระทำในสิ่งดีๆ ที่กระทำด้วยกันได้ ซึ่งน่าจะเป็นเรื่องของศีลธรรม คุณธรรม ส่วนอะไรที่เป็นข้อความเชื่อ และพิธีกรรม ก็ต้องยึดมั่นและปฏิบัติตามศาสนาของตนอย่างดี

2. ไม่ต้องคิดหรือตัดสินใจว่า ความเชื่อ พิธีกรรม หรือการปฏิบัติตนของพี่น้องในศาสนาอื่นๆ นั้น “ผิด” เพราะเขาไม่ถือเหมือนกับเรา ก็ต้องเคารพในความเชื่อความคิดของผู้อื่น ต้องระวังอย่าไปคิดว่า เราดีกว่า เขาดีกว่า ในเวลาเดียวกัน เขาก็อาจจะคิดว่า เขาดีกว่าเราดีกว่าก็ได้ ซึ่งคิดอย่างนี้ก็มิหวั่นพะวักพะวายนั่น

3. ต้องกล้าที่จะพูดและอธิบายสิ่งต่างๆ ในศาสนาของตนเองด้วย แต่มิใช่จะต้องไปบังคับใครให้มาเชื่อมาปฏิบัติเช่นเดียวกับเรา เพราะเราถือว่าความเชื่อ นั้น เป็นพระพรจากพระเป็นเจ้าที่จะทรงประทานให้กับใครหรือไม่อย่างไรนั้น เป็นพระประสงค์ของพระองค์ เรามีหน้าที่เพียงประกาศและยืนยันถึงพระองค์เท่านั้น

4. ต้อง “รู้เขา รู้เรา” คือ ต้องมีความรู้ความเชื่อในศาสนาของเราให้ดีๆ และในเวลาเดียวกันก็ต้องเรียนรู้ในศาสนาต่างๆ ให้ดีๆ ด้วย

5. ต้องเข้าใจและเรียนรู้คำสอนของพระศาสนจักรเกี่ยวกับเรื่องศาสนสัมพันธ์ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระศาสนจักรสอนอะไรบ้าง

6. ต้องพยายามทำให้งานศาสนสัมพันธ์ขยายวงกว้างลงไปถึงบรรดาพี่น้องสัตบุรุษทุกระดับ มิใช่จำกัดอยู่เฉพาะคณะกรรมการหรือผู้นำเท่านั้น คือ ทำอย่างไรให้พี่น้องคาทอลิกของเราทุกระดับเห็นความสำคัญและนำไปเป็นวิธีการปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

ในที่สุด ผมคิดว่าเราเรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวของ “ศาสนสัมพันธ์” กันพอสมควร สิ่งสำคัญกว่าที่จะต้องกระทำก็คือ ต้องนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันจริงๆ และคิดว่าในที่สุดแล้ว การทำศาสนสัมพันธ์ คือ การประกาศถึงพระเป็นเจ้าและความรักของพระองค์ เป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้พี่น้องต่างศาสนาได้รู้จักพระเป็นเจ้า ด้วยชีวิตของเรา ณ ที่นี้ผมหมายถึงชีวิตที่จะต้องอยู่กับผู้อื่นด้วยความรัก ความเข้าใจ และความจริงใจ ซึ่งเป็นเรื่องท้าทายสำหรับทุกคน ขึ้นอยู่กับจะรับ “คำท้า” กันหรือไม่เท่านั้นเอง

5. กราบลิ...ทำไมไม่กราบ

โดย ท่านชู

เป็นเวลากว่าสิบปีแล้วที่ผมทำงานร่วมกับศูนย์สันติวิธีของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ศาลาฯ งานส่วนใหญ่เป็นงานวิชาการ รับเชิญไปร่วมบรรยายในหลายๆ เวที บางทีก็เชิญอาจารย์จากมหิดลมาบรรยายในการจัดสัมมนาของเรา อาจารย์ที่ทำงานร่วมกันมากที่สุดก็คืออาจารย์ปาริชาติ สุวรรณบุปผา ซึ่งเน้นการสานเสวนาเป็นหลัก การสานเสวนาเพื่อลดความขัดแย้งทางความคิด การเมือง ศาสนา วัฒนธรรมและผลประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นในสังคมตลอดเวลา หากเราไม่ใช้การสานเสวนาแต่เลือกใช้วิธีอื่น ก็มักจะพัฒนาความขัดแย้งไปสู่การแตกแยกที่รุนแรงยิ่งขึ้น และที่สุดก็ใช้กำลังกลายเป็นสงครามได้ อาจารย์ปาริชาติจึงพยายามค้นคว้าหาวิธีการเพื่อใช้กระบวนการสานเสวนาให้เกิดผลจริง มีประสิทธิภาพ

ผมได้เห็นอาจารย์ทำงานกับกลุ่มคนหลากหลายที่ต่างความคิด ต่างวัฒนธรรม รวมทั้งลงสู่สนามงานที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย แนนอนเมื่อลงสู่ภาคปฏิบัติ การสานเสวนาต้องเป็นกระบวนการศาสนสัมพันธ์ในที่สุด เพราะสถานการณ์ความขัดแย้งรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ผู้ก่อการไม่สงบต้องการจุดชนวนให้เกิดความเกลียดชังระหว่างชาวมุสลิมกับชาวต่างศาสนา ส่วนใหญ่ก็เป็นชาวพุทธนั่นเอง พยายามฆ่าพระ ฆ่าชาวพุทธแล้วทิ้งใบปลิวบอกว่าจะจับไล่พวกพุทธออกไปให้หมด จึงทำให้วัดร้างหลายวัด ชาวพุทธก็พยายามย้ายกลับขึ้นมาอยู่ทางภาคอื่น แต่ในที่สุดก็มีการฆ่าผู้นำศาสนาอิสลาม รวมทั้งฆ่าสัตบุรุษที่กำลังละหมาดในมัสยิดด้วย เราไม่รู้หรือว่าใครฆ่า แต่ความรู้สึกที่เกิดขึ้นคือรู้สึกโกรธและคิดว่าอีก

ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้กระทำ หากสามารถชักนำให้คนทั้งสองศาสนาเกลียดชังกัน ไม่ไว้ใจกัน ไม่พูดจากัน ในที่สุดสถานการณ์ก็เข้าทางของผู้ก่อการไม่สงบ อาจารย์ปาริชาติจึงพยายามเชิญผู้นำศาสนาอิสลาม ผู้นำศาสนาพุทธและฝ่ายทหารจากค่ายอิงคยุทธ มาพบปะเสวนากัน ให้มาพบกันอย่างเปิดเผย เปิดหน้าเปิดตาให้รู้จักกัน สอบถามกันว่าอะไรเป็นอะไร ความสงสัยเคลือบแคลงใจซึ่งไม่รู้อาจะถามใครหรือจะให้ใครตอบที่มีความน่าเชื่อถือได้ ก็จะถามกันในวงเสวนา แต่ต้องเป็นไปตามกรอบการสานเสวนาที่อาจารย์ตั้งขึ้น และอาจารย์เองเป็นผู้กำกับเวทีในการสานเสวนาครั้งนั้นๆ บทบาทของอาจารย์ตรงนี้สำคัญมาก ๆ เหมือนกับผู้ตัดสินฟุตบอลในนัดสำคัญๆ ถ้ากรรมการไม่เคร่งครัดเกมส์ก็จะรุนแรง หรือหากไม่ยุติธรรมเที่ยงตรง ฝ่ายที่รู้สึกแบบนั้นก็จะเล่นงานผู้ตัดสินซะเอง ถึงแม้ว่าเมื่อจบการสานเสวนาแล้ว จะไม่สามารถยุติปัญหาได้ แต่ผมเห็นว่าทุกครั้งจะเกิดการผ่อนคลายความตึงเครียด รู้จักฟังกันมากขึ้น มีเหตุผลมากขึ้น ซึ่งในที่สุดจะพบว่าทุกฝ่ายต่างก็อยากให้เกิดความยุติธรรม และความสงบสุขในพื้นที่เสียที ผมลงไปทำงานกันที่ยะลาและปัตตานีในฐานะที่ปรึกษาของคณะกรรมการศาสนาเพื่อสันติ สองปีมาแล้วที่เราได้ช่วยกันก่อตั้งกรรมการศาสนสัมพันธ์เพื่อสันติสุขในสามจังหวัดชายแดนภาคได้สำเร็จ

ในช่วงที่กำลังดำเนินงานเพื่อให้เกิดคณะกรรมการศาสนสัมพันธ์เพื่อสันติสุขอยู่นั้น ผมก็กำลังทำงานร่วมกับศูนย์คุณธรรม เป็นการเตรียมค่ายศาสนสัมพันธ์สำหรับเยาวชนในระดับอุดมศึกษารวมกัน 3 ศาสนาคือ พุทธ คริสต์ อิสลาม สถานที่จัดค่ายครั้งนี้มุ่งไปที่จังหวัดยะลา หลังจากที่ได้ส่งคุณเฟาซี แยนา หนึ่งในทีมงานซึ่งเป็นคนในพื้นที่ไปสำรวจ

ข้อมูลเบื้องต้นแล้วผมก็มีหน้าที่ลงไปยะลาเพื่อตรวจสอบ เก็บรายละเอียดทั้งหมดอีกครั้ง เรียกว่าต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในระดับมากที่สุด คิดอยู่เสมอว่าห้ามทำผิดพลาด เพราะการทำผิดพลาดครั้งเดียวอาจหมายถึงชีวิตตายหมู่หรือความผิดใจที่ยากต่อการเยียวยา ในช่วงวันเดินทางกลับผมยังมีเวลาเหลืออีกเกือบ 1 ชั่วโมง ก่อนจะกลับมาขึ้นเครื่องบิน ประมาณเวลา 11.00-12.00 น. ผมคิดว่าน่าจะใช้เวลาให้เกิดประโยชน์เต็มที่ เพราะอุตสาหะเดินทางมาไกลขนาดนี้แล้ว เรื่องเที่ยวหรือหาของฝากคนทางภาคกลางเอาไว้คราวหน้า ผมจึงบอกกับเจ้าหน้าที่คนหนึ่งในที่ทำงานซึ่งเป็นทีมงานของมหาวิทยาลัยมหิดลด้วยว่า ผมอยากจะไปเยี่ยมคารวะเจ้าคณะจังหวัด เจ้าหน้าที่คนนั้นตอบกลับมาทันทีเลยว่าไม่น่าไป เพราะพวกเราโดนพระอาจารย์เอ็ดมากันทุกคนแล้วรู้สึกเซ็ดเซียด ผมคิดในใจว่าถ้าไม่เข้าถ้าเสียแล้วจะได้ถูกเสียได้อย่างไร สองวันมานี้เราไปพบท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อบอกให้ท่านทราบที่เรา กำลังจะทำอะไร ขอคำแนะนำและการสนับสนุนจากท่าน ไปพบเจ้าหน้าที่ศูนย์ สอบต. พบกับผู้นำศาสนาอิสลามในหลายๆ ที่ ยังขาดอยู่ก็ผู้นำพุทธนี่แหละ ถ้าไม่ไปบอกกล่าวให้ท่านทราบก็ดูเหมือนว่าจะขาดตกบกพร่อง มาที่ยะลาก็มีแต่ผู้ให้การต้อนรับและยินดีให้ความร่วมมือ ไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะโดนเจ้าคณะจังหวัดเอ็ดเรื่องการทำงานค่ายศาสนสัมพันธ์ของเรา จะมีก็เพียงประเด็นการมาขอพบท่านแบบกะทันหัน ไม่ได้ติดต่อขอพบไว้ล่วงหน้า แล้วเวลาที่จะไปพบท่านก็ถึงเวลาฉันเพลพอดี ในที่สุดเราก็ตกลงกันว่าจะไปขอพบท่านเจ้าคณะจังหวัด เราไปกัน 3 คน มีผม เพื่อนมุสลิมที่เป็นคนยะลา กับเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหิดลที่เป็นสตรี พอขับรถไปถึงวัดก็ไปแจ้งกับพระลูกศิษย์ว่าเราจะมาขอพบท่านเจ้าคณะจังหวัด ก็มีคนพาเราไปนั่งคอยในศาลาซึ่งเป็นที่นั่งท่านนั่งสอนหรือรับแขกเป็นประจำ บอกว่าอีกสักครู่ท่านจะมาพบ ผมรู้สึกว้าวุ่นใจวันนี้ ตามที่ผมสังเกตเวลาที่เดินไปในศาลา เห็นพระลูกวัดกับเณรหลายสิบรูปนั่งคอยฉันเพลเรียบร้อย คอยก็แต่ท่านเจ้าคณะจังหวัดท่านเดียวนี้แหละ ถ้าท่านมาก็จะเริ่มฉันเพลได้ ไม่นานท่านเจ้าคณะจังหวัดก็ค่อยๆ เดินมายังอาสนะของท่าน กะดูแล้วท่านคงมีอายุ 75 ปี ขึ้น ศาลาตรงนั้นเป็น 2 ระดับ ฆราวาสนั่งอยู่บนพื้นไม้ของศาลา ส่วนที่ประดิษฐานพระพุทธรูปและอาสนะของเจ้าคณะจังหวัดยกพื้นสูงขึ้นเกือบสองเมตร ผมนั่งอยู่ที่พื้นไม้ชั้นล่างตรงหน้าท่านเจ้าคณะจังหวัด ส่วนเจ้าหน้าที่สตรีอยู่ห่างผมไปทางซ้ายประมาณ 2 เมตร ด้านขวาของผมก็เช่นกันเพื่อนมุสลิมก็แยกนั่งห่างออกไป เมื่อท่านเจ้าคณะจังหวัดนั่งเรียบร้อยแล้วผมก็ยกมือไหว้ เจียบสักครู่หนึ่ง ผมก็ได้ยินท่านว่า “กราบ” ผมก็ยังเฉยๆ ไม่เข้าใจว่าท่านกำลังบอกอะไร บอกสตรีคนนั้นหรือบอกมุสลิมที่นั่งอยู่ห่างๆ ขณะที่ยังงงๆ อยู่ท่านก็พูดอีกครั้งว่า “กราบสิ ทำไมไม่กราบ” ผมไม่ได้คิดถึง 2 คนนั้นอีกแล้ว เข้าใจว่าท่านคงกำลังดูผมอยู่แน่แท้ๆ ผมเลยตอบท่านไปว่า “ผมไม่กราบเพราะผมเป็นบาทหลวงครับ” ท่านก็พูดหัวเราะๆ ต่ออีกว่า “ก็แล้วทำไมไม่บอก” ยังไม่ทันได้ขกเลย แก้วหัวครูวอร์มอัฟก็โดนชะ 2 ดอกแล้ว แบบนี้แหละมั้งที่พรรคพวกมหาวิทยาลัยมหิดลมีประสบการณ์กัน ผมไม่ได้แก้ตัวหรือต่อล้อต่อเถียงกับท่าน เพียงแต่คิดในใจว่าเราคงไปไม่

เหมาะสมกับเวลา ก็สมควรจะโดนดูบ้าง จากนั้นท่านก็ซักถามว่าเป็นใครกัน จะมาทำอะไร
 แค้นีทางก็เปิดโล่งแล้วครับ ผมถือโอกาสรีบสรุปวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ ช่วยให้มี
 ความเชื่อความศรัทธาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จะได้เรียนรู้เข้าใจกันและกัน จะได้อยู่
 ร่วมกันอย่างสันติเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ค่ายนี้ผมเอานักศึกษาจากภาคกลางที่มีทั้ง 3
 ศาสนามาร่วมจัดค่ายกับนักศึกษา 3 ศาสนาจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ใช้เวลาประมาณ
 5 วัน จากนั้นท่านเจ้าคณะจังหวัดก็เริ่มเล่าถึงความสงบสุขที่อยู่กันแบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
 ทั้ง ไทยพุทธ ไทยมุสลิม ก็อยู่ปะปนกัน จะแยกกันก็ตรงที่ต่างฝ่ายต่างไปปฏิบัติศาสนกิจของ
 ตน พิธีกรรมของใครของเขา แต่ตอนนี้ไม่รู้ว่ามีใครมาก่อน สร้างความหวาดกลัวและ
 ระแวงสงสัย ชาวพุทธและชาวมุสลิมมองหากันไม่ติด ไม่ค่อยคบค้ากัน พระถูกยิง ถูกฆ่า
 ไอ้คนพวกนี้มันไม่มีศาสนา ชีวิตพระตอนนี้อยู่ลำบาก ต้องหุงหาอาหารกินเอง บิณฑบาต
 ไม่ได้ ที่วัดเองก็มีทหารเกือบ 20 คน มาอยู่คอยคุ้มกันทั้งพระภิกษุและพระพุทธรูป มี
 กระสอบทรายทำบังเกอร์ไว้เป็นจุดๆ หลายวัดก็ร้างแล้วไม่มีพระภิกษุไปอยู่ ผมถือโอกาส
 เรียนเชิญท่านทันที เรื่องแบบนี้แหละครับที่ผมอยากนิมนต์เชิญพระคุณเจ้าไปเล่าให้พวก
 เขาวชนในค่ายศาสนสัมพันธ์ของเราฟัง ความลำบากของท่าน ความปรารถนาอยากได้
 สันติสุขคืนมา วิธีการในการช่วยกันร่วมไม้ร่วมมือกันสร้างสันติสุข ซึ่งต้องออกแรงทำงาน
 โดยคนในพื้นที่ มิใช่คนที่มาจากภาคอื่น พวกผมเพียงแต่ลงมาช่วยกันเท่าที่เวลาจะเอื้ออำนวย
 ท่านเจ้าคณะฯ ก็บอกว่า ล้นพุดไม่เก่งเขียนไม่เก่ง พวกแกนนั้นแหละช่วยเอาไปถ่ายทอดให้ที
 ดูเหมือนการสนทนาถูกทาง ซักจะออกกรสออกชาติมากขึ้น ผมเหลือบดูนาฬิกาก็เห็นว่า
 จะเที่ยงอยู่แล้ว เลยตัดบทขอลาท่านกลับกรุงเทพฯ ท่านลุกขึ้นเดินไปส่งพวกเราถึงที่รถ
 ยืนกลางแดดคุยต่อ แถมยังแจกนามบัตรให้พวกเราอีก บอกว่าถ้ามีอะไรก็ติดต่ออาตมาได้
 ตามนามบัตรนั้นแหละ พระลู่วัดกับเณรทั้งหลายที่นั่งคอยจะนั่งเพลคงคิดว่า เจ้า 3 คนนี้

เป็นใครกัน ท่านเจ้าคณะถึงยังไม่ฉันเพล แลผมยังเดินไปส่งถึงที่รถอีก พวกผมยกมือไหว้ลา ท่านด้วยหัวใจที่ปลื้มปิติ แม้ว่าตอนเริ่มต้นแสดงอาจจะขรุขระมีการสะดุดเหยียบเท้ากันเล็กน้อย แต่พอเรื่องมาถึงตอนจบนั้นก็กลับกลายเป็นลงเอยด้วยดีแฮปปี้เอนด์ คล้ายๆ ละครน้ำเน่าที่ฮิตติดตลาดกันแบบนั้นแหละ

จากเหตุการณ์นี้ทำให้ผมมีโอกาสได้ตรองและคิดเพิ่มเติมในหลายๆ ประเด็น ก็อยากจะแบ่งปันดังๆ ให้นักศาสนสัมพันธ์ได้รับรู้กันไว้เป็นวิทยาทานสำหรับเสริมทักษะในการทำงานต่อไป เรื่องแรกเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เราใช้ สังเกตไหมว่าทางนักวิชาการจะใช้คำว่าเสวนา หรือสานเสวนา แต่ทางเราจะใช้คำว่าศาสนสัมพันธ์ ทางกรรมการศาสนาจะใช้คำว่าศาสนิกสัมพันธ์ ส่วนภาษาอังกฤษใช้คำว่า Dialogue ซึ่งหมายถึงการสนทนากันแบบรวมๆ แบบกว้างๆ ถ้าเฉพาะเจาะจงมาที่เรื่องของศาสนาและลัทธินิกายทางความเชื่อศรัทธาก็จะใช้คำว่า Interfaith Dialogue หลายประเทศที่ร่วมมือกันสร้างความเข้าใจกันระหว่างศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากเหตุการณ์ระเบิดครั้งใหญ่ที่เกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อประมาณ 8-9 ปีมาแล้วละ นักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียตายและบาดเจ็บสองร้อยกว่าคน หลายๆ ประเทศใกล้เคียง บ้านเรา มีออสเตรเลีย อินโดนีเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ มาเลเซีย สิงคโปร์ ต่างมองเห็นสัญญาณอันตรายที่เกิดขึ้น ผู้นำรัฐบาลและรัฐมนตรีต่างประเทศร่วมลงขัน เป็นสปอนเซอร์ให้ผู้นำศาสนาของแต่ละประเทศไปประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อสร้างสันติระหว่างคนที่นับถือศาสนาต่างกัน การประชุมแบบนี้มีมาทุกปี ผมเองก็เคยไปเป็นผู้แทนของประเทศไทยในนามของศาสนาคริสต์ไปประชุมที่เมืองยอร์กจากัวร์ดา ประเทศอินโดนีเซีย และที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนคำที่ทางพระศาสนจักรของเราใช้ก็คือ Interreligious Dialogue เป็นการสร้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา คำนี้ใช้เป็นทางการตั้งแต่สังคายนาวาติกันที่ 2 แล้ว

ท่านเจ้าคณะจังหวัดเป็นพระภิกษุมายาวนาน บวชเรียนตั้งแต่วัยหนุ่ม ตลอดระยะเวลาห้าสิบกว่าปีมีแต่พระราชาพระทั้งนั้น ไม่ว่าหญิงหรือชาย ไม่ว่าจะมียศบรรดาศักดิ์ ขนาดไหนก็ต้องกราบพระ จะมีก็แต่ผมนี่แหละที่นั่งยกมือไหว้ท่าน ไม่ได้กราบเหมือนคนอื่น ดังนั้นท่านต้องคุ้นชินที่ทุกคนต้องกราบท่านเป็นธรรมดา หลังจากกราบพระเสร็จแล้วก็จึงเสวนากัน นี่เป็นธรรมเนียมที่คนไทยทุกคนทำเป็น เมื่อผมยังไม่กราบพระจะคุยต่อก็ยังไม่ได้ ท่านจึงเรียกร้องให้ผมกราบพระซะก่อน เรื่องนี้ผมเข้าใจได้ เพราะถ้าผมเป็นท่านผมก็คงทำเช่นเดียวกัน สิ่งที่เป็นข้อคิดอยู่ตรงประเด็นที่ว่าท่านไม่ได้สังเกตรู้สึกไม่ออกว่าผมแต่งชุดเคลอริยี่แขนยาวสีขาว มีปลอกคอไม่เหมือนคนอื่น หากท่านเป็นพระที่อยู่แต่เฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมว่าท่านคงไม่รู้จักบาทหลวง ไม่เคยเห็นหรือพูดคุยกับบาทหลวงตัวเป็นๆ ไม่รู้หรือกว่าพวกบาทหลวงแต่งกายกันแบบไหนบ้าง ถ้าเป็นชุดเสื้อล่อสีขาวก็คงพอจะเดาได้ง่าย แต่พอเป็นชุดเคลอริยี่ก็คงไม่เป็นที่น่าสังเกต ยิ่งเป็นชุดธรรมดาติดกางเกงที่กระเป๋าสีดำด้วยแล้ว อย่างว่าแต่พระจะเดาไม่ถูกดูไม่ออกเลย บรรดาสัตบุรุษ คริสตชนก็ยังบ่นเหมือนกัน เพราะดูไม่ออกว่าคนที่แต่งตัวแบบนี้เป็นคนธรรมดาหรือเป็นบาทหลวง ก็เลยไม่ไหวซะเลย พระสงฆ์ที่ทำงานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีน้อยมาก วิ่งประจำอยู่ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส 1 องค์ อีก 1 องค์อยู่ที่เบตง ทั้งหมดมีเท่านี้แหละครับ คุณพ่อที่อยู่ประจำสามจังหวัดต้องเดินทางทุกวัน วนไปทำมิสซาให้ซิสเตอร์สามกลุ่ม กลุ่มละวัน ดังนั้นภารกิจอื่นๆ จึงทำได้ยากมาก โอกาสที่จะไปแพร่ธรรม ออกไปเปิดตัวในงานสังคมต่างๆ แทบไม่มี จะให้ไปสานเสวนาหรือเจริญธรรมกับผู้นำศาสนาอื่นให้เป็นที่คุ้นชินกับสังคมก็ต้อง

ได้จังหวะดีจริงๆ ถึงจะมี ครั้งหนึ่งมีภิกษุรูปหนึ่งมาพบผมขณะมีการประชุมที่โรงแรมที่ปัตตานี เพราะท่านเห็นว่าผมมาเป็นผู้นำทางศาสนาคริสต์ ท่านแนะนำตัวว่าเป็นพระอาสาช่วยเผยแผ่ธรรมทางใต้ ครอบครัวของท่านอยู่จังหวัดอ่างทอง ภรรยาของท่านก็เป็นคาทอลิก ท่านบอกว่า ได้มาเฝ้าที่โบสถ์คริสต์เพื่อจะพบกับบาทหลวงหลายวัน ไม่ได้พบบาทหลวงซักที จะชวนบาทหลวงทำศาสนสัมพันธ์เห็นวัดปิด หล้าก็ดูรก ยังมีบาทหลวงมาทำงานอยู่หรือปิดวัดไปแล้ว ผมก็อธิบายว่าจะไปพบบาทหลวงในวันธรรมดาที่โบสถ์คริสต์คงไม่เจอหรอก เพราะเขื่อนี้มีบาทหลวงเพียงท่านเดียว และท่านก็ต้องวิ่งรอกทำพิธีกรรมถึงสามจังหวัด ผู้อ่านที่อยู่ภาคอื่นที่เคยเห็นมีวัดคริสต์อยู่ทั่วไป จังหวัดละหลายๆ วัดก็จะสำคัญผิดคิดว่าพระสงฆ์ทั้งหน้าที่ ที่นั่นมีบาทหลวงน้อยจริงๆ

การที่ผมเป็นพระสังฆราช (จะเรียกมุขนายกให้สอดคล้องกับคำที่ทางการเรียกร้องให้ใช้ก็ได้ หรือจะเรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่าบิชอปก็ได้) ไปนั่งที่พื้นไม้ยกมือไหว้ท่านเจ้าคณะจังหวัด ก็เป็นเรื่องที่จะถกเถียงกันได้ แต่ผมเลือกที่จะไม่เอายศเอาศักดิ์มาเป็นอุปสรรค ถ้าผมแนะนำตัวเองว่าเป็นพระสังฆราช ประมุขแห่งสังฆมณฑลนครราชสีมา ผมคิดไม่ออกว่าท่านเจ้าคณะจังหวัดจะต้องวางตัวอย่างไรดี คงจะรู้สึกอึดอัดเพราะไม่เคยมีประสบการณ์แบบนี้มาก่อนอยู่ดี ๆ มีพระสังฆราชคริสต์มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้า ความกังวลเรื่องการต้อนรับแขกให้เหมาะสมจะสร้างความวุ่นวายมากกว่า คงจะไม่มีโอกาสคุยกันอย่างสบายๆ สุดท้ายก็ต้องจากไปแบบแค่ได้มารู้จัก พูดคุยตามมารยาทพอเป็นพิธี ไม่ได้เนื้อหาสาระและมิตรภาพ สถานการณ์เช่นนี้ผมจำได้ฉากช่วงที่บุญราศีพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จเยี่ยมประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2527 พระสงฆ์ผู้ใหญ่ที่ทำหน้าที่ติดต่อกับรัฐบาลไทยสำหรับเตรียมการให้พระสันตะปาปาเข้าเยี่ยมคารวะสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายกที่วัดบวรเล้าให้ฟังว่า ปัญหาเรื่องการจัดที่ประทับนั่งให้พระสันตะปาปาจะเป็นเรื่องปวดหัวของข้าราชการเลยทีเดียว จะให้สมเด็จพระสังฆราชและพระสันตะปาปานั่งเก้าอี้ยาวตัวเดียวกันได้ไหม หรือจะนั่งคนละตัวแบบข้างๆ หรือแบบต่อหน้าเก้าอี้ใครจะสูงต่ำกว่าใคร สุดท้ายได้คำตอบจากทางพระสันตะปาปามาว่าจะจัดอย่างไรก็ได้ไม่เป็นไร สำคัญคือให้เราได้พบกัน ประโยชน์นี้แหละครับประทับใจผมมาตลอด เมื่อมีโอกาสปฏิบัติผมก็รีบเอาประโยชน์เด็ดของพระสันตะปาปามาใช้ทันที ผมจะนั่งตรงไหนหรืออย่างไรไม่สำคัญ สำคัญคือให้ผมได้เข้าสนทนาร่วมด้วยก็โอเคแล้ว

ประเด็นหนึ่งที่ผมเลือกปฏิบัติตามหลัก 10 ประการในการสานเสวนาคือ ต้องมีจุดยืนของตัวเองแสดงอัตลักษณ์ของตัวเองตั้งแต่แรก สังเกตเห็นเพื่อนมุสลิมนั่งแยกตัวออกไป ก็ไม่ได้ไหว้พระ พระก็ไม่ได้เรียกร้องให้ต้องกราบพระ ส่วนผมที่เป็นคริสตชนเราแสดงความเคารพต่อพระภิกษุได้ด้วยการไหว้ ไม่ได้กราบเหมือนชาวพุทธ เรื่องนี้มีความยุ่งยากอยู่บ้างเพราะขึ้นอยู่กับกาลเทศะ เป็นเรื่องของการแสดงความสุภาพเหมาะสมตามวัฒนธรรมท้องถิ่น การปฏิบัติจึงอาจไม่เหมือนกันบ้าง ขอพี่น้องคริสตชนอย่าได้กังวลใจมากเกินไป กลัวไปหมด กลัวจะเป็นที่สะดุด กลัวตกลศาสนา การเป็นผู้มีสัมมาคารวะ นอบน้อมถ่อมตนย่อมดีกว่าทำให้ผู้อื่นรู้สึกว่าเขาไร้อวดดี ไม่รู้จักเคารพนบไหว้ นักศาสนสัมพันธ์ต้องนำหัวใจของพระเยซูเจ้าที่สอนเราให้เป็นผู้ที่สุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนมาปฏิบัติ

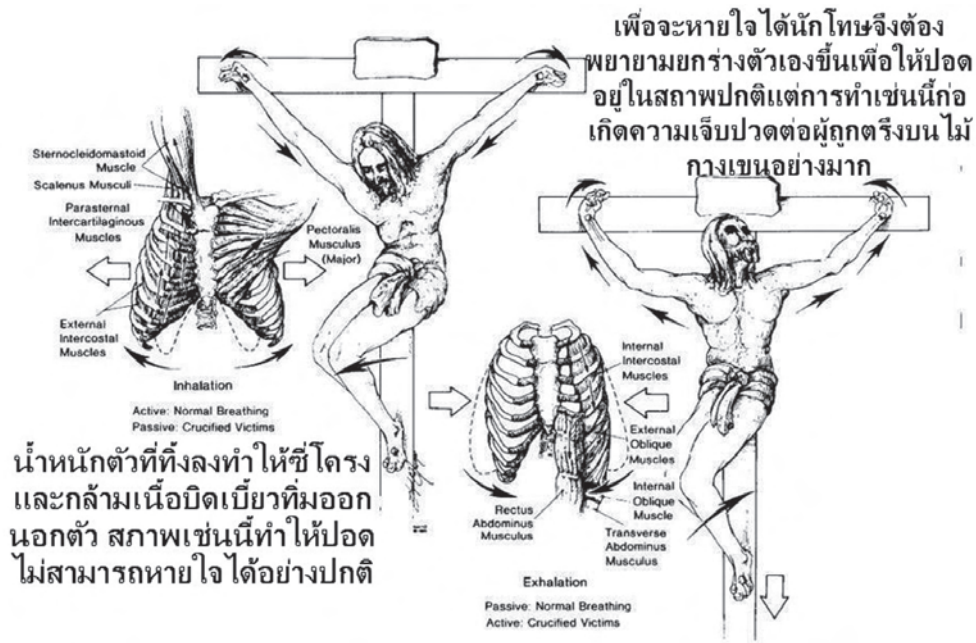

งานศาสนสัมพันธ์ไม่สำคัญว่าจะจบลงด้วยความสำเร็จราบรื่นหรือไม่ เพราะงานทุกอย่างมีอุปสรรค ขอเพียงให้เราพยายามออกจากตัวเองไปหาผู้อื่น เป็นผู้เริ่มสร้างสัมพันธ์ก่อน ทำตามที่สภาสังคายนาवादิกัณฑ์ 2 สั่งสอน เพื่อความเป็นเอกภาพและสันติสุขของสังคมโลก หากสันติสุขและสันติภาพเป็นความใฝ่ฝันสูงสุดที่มนุษย์แสวงหา ก็จำเป็นที่จะต้องมีการเสียสละและลงทุนสูงเพื่อให้ได้มาซึ่งสันติสุขและสันติภาพ

จริงๆ แล้วในมิตรภาพเราเป็นเพื่อนพี่น้องกัน ในการปฏิบัติศาสนาเรามีสิ่งที่เรานับถือ เพื่อเป็นแก่นรากในชีวิตของการกำเนิดมาและกลับไปหาองค์สัจธรรม ในการเดินไปด้วยความเชื่อที่ต่างกัน เราจึงปฏิบัติต่างกัน แต่ไม่แตกต่างกันที่จุดมุ่งหมาย

บางคนเชื่อว่าศาสนาคุยกันไปก็ทะเลาะ แต่อุดมศาสน์เชื่อว่า ถ้าสักครั้งหนึ่งเราได้อ่านเรื่องเล่าเหล่านี้ เราคงทราบแล้วว่า จริงแท้แล้วนั้น องค์ศาสดาใดก็ตามปรารถนาให้เกิดสันติสุข นั่นคือจุดที่หลอมรวมศาสนิกทุกคนเข้าหากัน และจะเป็นไปไม่ได้เลยถ้าเราไม่เสวนาเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การหันหน้าเข้าหากันด้วย มิตรภาพ สิ่งนั้นที่เราเชื่อมั่นที่สุดว่า จะทำให้เกิดสันติในโลกใบนี้ และสันติสุขในพื้นที่เล็กๆ ของหัวใจแต่ละคน ❀

รายละเอียดทางกายวิภาค และจิตวิเคราะห์ของผู้ตาย เพราะถูกตรึงกับไม้กางเขน

จากการวิเคราะห์ของ : ดอกเตอร์ ซี. ทูแมน เดวิส ในเอกสารที่ชื่อ “การวิเคราะห์ทางกายภาพของการตรึงผู้คนบนไม้กางเขน”, นิวไคลฟ์ แม็กกาซีน ฉบับเดือนเม.ย. 1982 (พิมพ์ครั้งแรกในวารสารเภสัชกรรมมลรัฐออริโซนา มี.ค. 1965, สมาคมเภสัชกรรมมลรัฐออริโซนา) หมายเหตุ: เพื่อให้ผู้อ่านบทความนี้ได้เข้าใจถึงอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกายมนุษย์ได้ง่าย จึงมิได้ใช้ราชาศัพท์กับอวัยวะทุกส่วนเคร่งครัดตลอดบทความ

การตรึงผู้คนบนไม้กางเขนคิดค้นขึ้นโดยชาวเปอร์เซีย ราว 300 ปี ก.ค.ศ. และนำมาใช้อย่างสัมฤทธิ์ผลโดยชาวโรมันราว 100 ปี ก.ค.ศ.

1. นับเป็นการตายที่เจ็บปวดที่สุดเท่าที่มนุษย์จะคิดค้นกันมาได้ และนี่จึงเป็นที่มาของศัพท์คำว่า “ทำให้ทุกข์ทรมานกายใจ” ในภาษาอังกฤษ (Excruciating) เพราะคำว่า “การตรึงกับไม้กางเขน” ภาษาอังกฤษคือ “Crucify”
2. การตรึงกับไม้กางเขนมีไว้สำหรับผู้ร้ายเพศชายที่ทำความผิดอุกฉกรรจ์อย่างที่สุด พระเยซูเจ้าทรงปฏิเสธดื่มน้ำองุ่นเปรี้ยวที่ทหารโรมันถวายให้ดื่ม เพื่อช่วยกลบความเจ็บปวด

เนื่องด้วยพระดำรัสที่พระองค์ตรัสไว้ใน มธ 26:29 ว่า “แต่เราขอบอกท่านว่า เราจะไม่มีดื่มน้ำจากผลองุ่นอีกจนกว่าจะถึงวันที่เราได้ดื่มอีกครั้งกับพวกท่านในอาณาจักรสวรรค์ของพระบิดา”

3. พระเยซูเจ้าทรงถูกเยียนบนร่างเปลือยเปล่า และพระภูษาถูกทหารโรมันเอาไปแบ่งกัน นี่จึงทำให้บทเพลงสดุดี 22:18 ที่เขียนไว้เป็นจริงว่า “พวกเขาเอาเสื้อผ้าเราไปแบ่งปันกัน และเสื้อยาวเขาเอาไปจับสลากกัน”
4. การตรึงพระเยซูเจ้ากับไม้กางเขนเป็นความตายอย่างช้าๆ นำหวนกลับ เจ็บปวดอย่างแน่นอน เนื่องจากถูกตะปูตอกตรึงกับไม้กางเขน ณ เวลานั้นเป็นไปไม่ได้ที่ตำแหน่งของอวัยวะทางกายวิภาคของพระเยซูเจ้าจะสามารถวางอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องได้
5. พระชนาของพระเยซูเจ้าเอียงไป 45 องศา เพราะพระองค์จะต้องแบกน้ำหนักในท่าที่กลัมน้ำหนักซึ่งไม่ใช่ลักษณะตามธรรมชาติทางกายวิภาคของมนุษย์ การจะรับน้ำหนักแบบนี้ทำได้เพียงแค่นานเท่านั้น โดยกลัมน้ำหนักจะเป็นตะคริวเพราะอาการเกร็งของกล้ามเนื้อบริเวณท้อง
6. น้ำหนักของพระวรกายของพระเยซูเจ้าตกลงบนพระบาทซึ่งมีตะปูตอกทะลุตรึงอยู่ กลัมน้ำหนักส่วนล่างของพระวรกายอ่อนแรง ดังนั้นน้ำหนักทั้งหมดของพระวรกายถ่วงดึงต่อบริเวณบนเอว แขน และหัวไหล่
7. ในเพียงชั่วครู่เดียวเมื่อต้องถูกตรึงกับไม้กางเขน หัวไหล่ของพระองค์ก็จะบิดเบี้ยวผิดรูปจากธรรมชาติ หลังจากนั้นข้อศอกและข้อแขนของพระองค์ก็จะบิดเบี้ยวผิดรูปตามไปโดยปริยาย
8. ผลของพระวรกายในข้อ 7. จึงทำให้แขนทั้งสองข้างถูกดึงด้วยน้ำหนักที่ถ่วงลงมายาวกว่าปกติถึง 9 นิ้วดังที่มีภาพปรากฏชัดเจนคือรอยบนผ้าที่เชื่อกันว่าเป็นผ้าพันพระศพจากเมืองตุริน
9. ดังนั้นพระคัมภีร์จึงสำเร็จไปใน สดด 22:14 ว่า “ข้าพเจ้าถูกรินออกเหมือนน้ำ และกระดูกก็หลุดออกจากกัน”
10. หลังจากที่ ข้อมือ ข้อศอก และหัวไหล่ ของพระเยซูเจ้าเคลื่อนหลุดไปแล้ว น้ำหนักพระวรกายส่วนบนจึงถ่วงดึงอย่างแรงต่อกลัมน้ำหนักที่ตรงอกด้านหน้า
11. การถ่วงดึงกลัมน้ำหนักเช่นนี้ทำให้กระดูกซี่โครงถูกดึงยกขึ้นและล้าออกจากลำตัวในท่าที่ผิดธรรมชาติอย่างมาก ช่องทรวงอกอยู่ในรูปแบบบิดเบี้ยวส่งผลให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการหายใจอย่างมากที่สุด และเพื่อจะหายใจได้ พระเยซูเจ้าทรงจำต้องรวบรวมกำลังเพื่อพยุงยกพระวรกายที่ทั้งถ่วงลงอยู่นั้นขึ้นมาให้ได้
12. เพื่อจะหายใจ พระเยซูเจ้าทรงต้องยันกลัมน้ำหนักพระบาทให้ยังพระวรกายขึ้น ซึ่งเท่ากับต้องกดแปลที่พระบาทลงบนตะปูซึ่งจะช่วยให้กระดูกซี่โครงเคลื่อนต่ำลงและขยับกลับเข้ามาไม่ทิ่มออกเพื่อปอดจะหายใจได้สะดวก
13. ปอดของพระองค์อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการหายใจอย่างถาวร การตรึงกางเขนจึง

คล้ายกับเป็นการประหารด้วยการฉีดยาเข้าเส้นให้เสียชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง

14. ปัญหาก็คือพระเยซูเจ้าไม่ทรงสามารถยั้งพระวรกายขึ้นด้วยการกดพระบาทลงบนตะปูที่ตรึงอยู่ เนื่องด้วยกล้ามเนื้อขาที่บิดตะแคงอยู่ 45 องศาแน่นลำเกินกว่าจะขยับ ทั้งอาการเกร็งอย่างรุนแรงคล้ายตะคริวที่ต้องอยู่ในท่ากายวิภาคบิดเบี้ยวสอดคล้องต่อเนื่องกันไปเช่นนี้เป็นอุปสรรคอยู่
15. ไม่เหมือนกับภาพยนตร์จากฮอลลีวูดที่สร้างเกี่ยวกับการตรึงกางเขนที่ผู้ถูกตรึงมีชีวิตชีวาตลอดเวลา ผู้ถูกตรึงกางเขนจะถูกบังคับทางกายภาพโดยปริยายให้ต้องเขย่งตัวเองขึ้น ๆ ลง ๆ บนไม้กางเขนเพื่อจะได้หายใจอยู่ตลอดเวลา ช่วงเขย่งตัวขึ้นลงราว 12 นิ้ว
16. ขบวนการเพื่อจัดจังหวะการหายใจนี้เป็นสาเหตุของความทรมานอย่างใหญ่หลวง ผสมด้วยอาการหวาดกลัวการหายใจไม่ออก
17. เมื่อการตรึงกางเขนดำเนินไปถึงชั่วโมงที่ 6 พระเยซูเจ้าทรงแบกรับน้ำหนักพระวรกายด้วยพระพาหาได้น้อยลง ๆ กล้ามเนื้อขาที่บวมดกกำลังลงแล้ว ข้อมือ ข้อศอก และหัวไหล่บิดเบี้ยวผิดตำแหน่งจนถึงที่สุด ทำให้การจะเขย่งยกพระวรกายให้ทรงงอหายใจต่อไปได้อีกสักเล็กน้อยก็ทำไม่ได้แล้ว ภายในไม่นานหลังจากนั้นพระเยซูเจ้าก็ทรงหายใจสั้นลงและถี่มากขึ้น
18. การเคลื่อนไหวพระวรกายขึ้นลงเพื่อหายใจได้อีกก่อเกิดความเจ็บปวดทรมานที่ข้อมือ พระบาท ข้อศอกและหัวไหล่ที่ผิดรูปไปหมดแล้วอย่างสิ้นเชิง
19. การเคลื่อนไหวเพื่อยืดพระวรกายจึงทำได้น้อยลง เมื่อพระเยซูเจ้าทรงอ่อนแรง แต่ความหวาดหวั่นต่อการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าที่ศิษย์คลานเข้ามาบังคับให้พระองค์ยังทรงต้องพยายามที่จะหายใจต่อไป
20. อวัยวะของพระกายส่วนล่างเจ็บปวดจากอาการเกร็งที่ทรงต้องพยายามแบกรับน้ำหนักที่ถ่วงลงมายังพระพาหาของพระองค์และยังทรงต้องยกพระวรกายขึ้นเพื่อให้อยู่ในท่าที่จะหายใจได้
21. แต่ความเจ็บปวดจากเส้นประสาทกลางข้อมือที่ผิดปกติรุนแรงอย่างปวดร้าวทุกครั้งที่มีการเคลื่อนไหว
22. พระเยซูเจ้าทรงเปโระเปื้อนไปด้วยเหงื่อและพระโลหิตทั่วพระวรกาย
23. รอยคราบโลหิตเกิดจากบาดแผลที่ถูกเขียนดีพระองค์ปางตาย ส่วนคราบเหงื่อมาจากพลังงานอย่างมากที่พระวรกายใช้ไปโดยอัตโนมัติในการที่ทรงพยายามใช้ปอดเพื่อหายใจออกมาให้ได้ ทั้งหมดนี้ พระองค์ทรงเปลือยเปล่า บรรดาสมณะ ชาวยิวและฝูงชน รวมทั้งโจรบนไม้กางเขน ล้วนเย้ยหยัน กล่าวคำสบถและหัวเราะเยาะพระองค์ ยิ่งกว่านั้นพระมารดาของพระองค์ประทับยืนดูรับรู้อยู่ในเหตุการณ์นี้ด้วยความระทมทุกข์
24. ทางกายภาพ พระเยซูเจ้ากำลังอยู่ในช่วงเวลาจะสิ้นใจและมาถึงวาระสุดท้าย
25. เพราะว่าพระเยซูเจ้าทรงไม่สามารถยืดกระแสลมหายใจให้แก่ปอดได้อย่างพอเพียง ขณะนี้พระองค์ทรงอยู่ในสภาวะ “ขาดลมหายใจเฉียบพลัน” (Hypoventilation)

26. ระดับออกซิเจนในเม็ดเลือดเริ่มต่ำและเข้าสู่ภาวะ “ออกซิเจนในเม็ดเลือดต่ำ” ยิ่งกว่านั้น การเคลื่อนไหวเพื่อช่วยให้หายใจได้ก็อยู่ในท่าที่ทำให้ทรงตัวยากลำบาก ระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดกลับสูงขึ้นไปสู่อาการที่เรียกว่า “ระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดสูงเกิน” (Hypercapnia)
27. ระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในเม็ดเลือดที่สูงขึ้นทำให้หัวใจของพระองค์มีอัตราการเต้นเร็วสูงขึ้นเพื่อจะพยายามผลิตออกซิเจนแก่เม็ดเลือดในร่างกายและจะได้ขับไล่คาร์บอนไดออกไซด์ให้มีปริมาณต่ำลง
28. ระบบประสาทศูนย์กลางการหายใจในสมองของพระเยซูเจ้าส่งสัญญาณเร่งด่วนมายังปอดให้เร่งหายใจและพระเยซูเจ้าทรงเริ่มหายใจหอบ
29. ในทางกายภาพเพื่อจะผ่อนคลาขึ้นพระองค์จึงต้องทรงหายใจลึกขึ้นและทรงมิได้ตั้งใจ พระวรกายของพระองค์จะเคลื่อนไหวเพื่อยกตัวขึ้นและลงบ่อยยิ่งขึ้นและเร็วขึ้นท่ามกลางความเจ็บปวดอย่างสาหัส การเคลื่อนไหวอันเจ็บปวดที่เกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติจะเกิดขึ้นหลายครั้งในช่วงเวลา 1 นาที ซึ่งเป็นที่พอใจของผู้ชน พวกทหารโรมันและสมาชิกสภาซันเฮดริน ที่มาเยาะเย้ยพระองค์อย่างมาก
30. อย่างไรก็ดี อันเนื่องมาจากการถูกตอกตรึงด้วยตะปูบนไม้กางเขนและการขาดลมหายใจมากขึ้นทุกที พระองค์ไม่ทรงสามารถเคลื่อนไหวเพื่อช่วยให้พระวรกายผลิตออกซิเจนแก่ร่างกายที่กำลังขาดอยู่นั้นได้
31. ความรุนแรงทั้งสองอาการ คือการขาดออกซิเจนและปริมาณสูงขึ้นของคาร์บอนไดออกไซด์ในเม็ดเลือดทำให้หัวใจของพระองค์ต้องเต้นเร็วขึ้น เร็วขึ้น และพระเยซูเจ้าก็เข้าสู่สถานะ “หัวใจเต้นเร็วเกินปกติ” (Tachycardia)
32. หัวใจของพระเยซูเจ้าเต้นเร็วขึ้นและเร็วขึ้น ชีพจรของพระองค์จะอยู่ที่อัตรา 220 ครั้งต่อ นาที เป็นอัตราสูงที่สุดที่คนเราจะรับได้
33. พระเยซูเจ้ามิได้เสวยสิ่งใดเลยเป็นเวลา 15 ชั่วโมง ตั้งแต่ 18.00 น. ของเมื่อวาน พระเยซูเจ้ายังทรงถูกเขี่ยขึ้นตีปางตาย
34. พระองค์สูญเสียโลหิตไหลหยดจากบาดแผลทั่วพระวรกายจากการเขี่ยขึ้นตี จากแผลที่พระเศียรเนื่องจากหนามของมงกุฎหนามทิ่มแทง ตะปูตรึงข้อพระหัตถ์และพระบาท รอยแผลถลอกอันเนื่องจากการโบยตีและทรงหกล้ม
35. พระวรกายของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในสถานะสูญเสีย น้ำ ความดันโลหิตของพระองค์ก็ส่งสัญญาณว่าต่ำลงมาก
36. ความดันโลหิตของพระองค์อาจจะอยู่ที่ 80/50
37. พระองค์น่าจะอยู่ในขั้นแรกของอาการช็อคของร่างกาย ระดับเลือดต่ำ (Hypovolemia) อาการเต้นของหัวใจถี่สูง (Tachycardia) หายใจหอบถี่ (Tachypnoea) และ เสียเหงื่ออย่างรุนแรง (Hyperhidrosis)
38. ประมาณเที่ยงวัน หัวใจของพระเยซูเจ้าคงจะเริ่มล้มเหลว

39. ปอดของพระองค์คงจะเริ่มบวมน้ำ (Pulmonary)
40. อาการเช่นนี้ย่อมรบกวนการหายใจของพระองค์ซึ่งไม่เป็นไปอย่างราบรื่นมาตั้งนานแล้ว
41. พระเยซูเจ้าจึงทรงอยู่ในขั้นตอนหัวใจล้มเหลว และ ระบบหายใจล้มเหลว
42. พระองค์ตรัสว่า “เรากระหาย” พระวรกายที่อยู่ในสภาพขาดน้ำของพระองค์ต้องร้องขอน้ำ
43. พระองค์ทรงหมดหวังที่จะได้รับการให้เลือดหรือน้ำเกลือเพื่อช่วยชีวิตเอาไว้อย่างแน่นอน
44. พระเยซูเจ้าไม่ทรงสามารถหายใจได้และค่อยๆ ขาดอากาศจนสิ้นพระชนม์
45. ถึงขั้นนี้พระเยซูเจ้าทรงเข้าสู่สภาพผิดปกติของเยื่อหุ้มหัวใจ
46. ของเหลวและเลือดในร่างกายไหลรวมกัน ณ ที่ว่างบริเวณหัวใจที่เรียกว่า “เยื่อหุ้มหัวใจ” (Pericardium)
47. ของเหลวที่มารวมกันรอบบริเวณหัวใจทำให้หัวใจของพระเยซูเจ้าไม่อาจหายใจได้ (Cardiac Tamponade)
48. สภาพของเหลวท่วมเยื่อหุ้มหัวใจ และหัวใจไม่อาจทำงานได้จึงทำให้หัวใจของพระเยซูเจ้า ล้มเหลวหยุดทำงาน นี่น่าจะเป็นสาเหตุของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์
49. อาจเป็นไปได้เพื่อจะชะลอความตายออกไป ทหารก็จะวางไม้จันทน์เล็กๆ สำหรับนั่งเข้าไปที่ไม้กางเขนซึ่งจะช่วยให้พระเยซูเจ้าสามารถมีโอกาสดำรงน้ำหนักรับน้ำหนักตัวลงบนกระดูกก้นกบได้
50. ผลของสิ่งนี้ก็คือ อาจยืดเวลาออกไปถึง 9 วันจึงประสบความตายบนไม้กางเขน
51. เมื่อชาวโรมันต้องการให้การตายจบลงเร็วตามกำหนด พวกเขาก็เพียงแค่หักขาของผู้ถูกตรึงเพื่อให้หายใจไม่ได้ภายในไม่กี่นาที การทำแบบนี้เรียกว่า “ตรึงตายโดยหักขา” (Crucifracrum)
52. เวลาบ่าย 3 โมง พระเยซูเจ้าตรัสว่า “Telestai” ซึ่งแปลว่า “จบบริบูรณ์แล้ว” ณ เวลานั้น พระองค์ทรงมอบจิตแด่พระบิดา และสิ้นพระชนม์
53. เมื่อทหารมาถึงพระเยซูเจ้าเพื่อหักขาพระองค์ พระองค์ก็สิ้นพระชนม์แล้ว ไม่มีกระดูกของพระองค์สักชิ้นเดียวหัก เพื่อทำให้สิ่งที่เขียนในพระคัมภีร์สำเร็จลง
54. พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์หลังจาก 6 ชั่วโมงที่ต้องแบกรับความเจ็บปวด ทรมานและทารุณกรรมอย่างเหี้ยมโหดเท่าที่มีการคิดค้นกันขึ้นมาได้
55. พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์เพื่อคนอย่างคุณและผมจะได้ไปสวรรค์ สิ่งเดียวที่พระองค์ขอจากคุณคือขอให้คุณรักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดหัวใจ สิ้นสุดกำลัง สิ้นสุดวิญญาณและจิตใจ

คุณจะทำสิ่งนี้เพื่อพระองค์ได้หรือไม่ กรุณาหยุดสิ่งที่กำลังทำอยู่เวลานี้และแบ่งปันข้อความนี้กับเพื่อนๆ ของคุณ อย่าดูแคลนข้อความนี้ว่าเป็นเพียงข่าวสารที่เราส่งต่อ กรุณาส่งอี-เมลล์เนื้อหานี้ไปยังทุกคนที่คุณมีรายชื่อของพวกเขาและขอให้เขาส่งต่อไปตามรายชื่ออื่นๆ ที่เขามี การทำเช่นนี้มีแต่สิ่งที่เราจะได้มากมายและไม่มีสิ่งใดเลยที่เราจะเสียในความรักที่เรามีต่อพระเยซูเจ้า

ครูทองพูล : ครูคำสอนแบบอย่าง

“รู้จักตัวเอง และรักผู้อื่น แล้วพาเพื่อนไปหาพระ ขจัดความเห็นแก่ตัว หลีกหนีสิ่งไม่ดี ปัญหาและอุปสรรครอบด้านในยุคนี้นะ นั่นเราจะต้องเข้มแข็งในหน้าที่ ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ตื่นตัวปรับตัว เข้ากับเหตุการณ์ใหม่อยู่ตลอดเวลา รักศรัทธาต่อพระเจ้าเสมอ”

มาพบกับคอลัมน์ “แสงเรื่องๆ” อีกเช่นเคย สำหรับเดือนนี้ขอแนะนำให้รู้จักกับอีกหนึ่ง “ครูคำสอนแบบอย่าง” นั่นคือ คุณครูฟรังซิสโก ทองพูล อินทนาม อายุ 53 ปี ปัจจุบันพักอยู่บ้านเลขที่ 58 หมู่ที่ 5 บ้านหนองฟานเย็น ต.เหล่างาม อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี 34340 คุณครูทองพูลเป็นสัตบุรุษวัดนักบุญยอแซฟ บ้านหนองฟานเย็น คุณครูเป็นบุตรของนายโณ และนางรอด อินทนาม

คุณครูทองพูล จบการศึกษาด้านคริสตศาสนธรรม ที่ศูนย์คริสตศาสนธรรมสังฆมณฑลอุบลราชธานี ปัจจุบันเป็นครูสอนคำสอน และสอนคำสอนที่วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหนองฟานเย็น เป็นเวลาเกือบ 25 ปีแล้ว

คุณครูทองพูลได้บอกถึงการทำงานว่า “ยึดพระวาจา ตรงเวลา สรรหาประสบการณ์ใหม่ ร่วมมือกับทุกฝ่าย” และสำหรับงานที่คุณครูทองพูล ได้รับมอบหมายจากสถาบันคือ แพร่ธรรมในเขตสังฆมณฑลฯ

คุณครูทองพูลได้รับแรงบันดาลใจในการเป็นครูคำสอนจากประสบการณ์ชีวิตเชื่อในพระ และได้เห็นแบบอย่างจากคุณพ่อวัน (MEP) คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส เป็นการจุดประกายให้สนใจชีวิตการเป็นครูคำสอน

คุณครูทองพูลได้ให้มุมมองในการสอน –ปัญหาอุปสรรค – ข้อเสนอแนะว่า “รู้จักตัวเอง และรักผู้อื่น แล้วพาเพื่อนไปหาพระ ขจัดความเห็นแก่ตัว หลีกหนีสิ่งไม่ดีที่สร้างปัญหาและอุปสรรค ฉะนั้นเราจะต้องเข้มแข็งในหน้าที่ ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ตื่นตัว ปรับตัว เข้ากับเหตุการณ์ใหม่อยู่ตลอดเวลา รักศรัทธาต่อพระเจ้าเสมอ”

คุณครูทองพูลได้ฝากข้อคิดให้กับเด็กนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับ “ความศรัทธา – ความซื่อสัตย์” ว่า ต้องรู้จักแยกแยะแบ่งเวลา รู้หน้าที่ สิ่งไหนควรไม่ควร ก่อนหลัง ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ต่อตัวเองและผู้อื่น ถาวนา อ่านพระคัมภีร์ ร่วมมิสซาวันอาทิตย์ รักช่วยเหลืองานพ่อ-แม่ เคารพครูอาจารย์ (ขยัน มัธยัสถ์ ศรัทธา)

ทีมงาน “แสงเรื่องๆ” ขอขำว่า ครูคำสอน เป็นบุคคลที่สำคัญในงานสร้างชุมชนคริสตชน ช่วยงานคำสอนในเขตวัดและสถาบันการศึกษา เป็น “พยานถึงพระวรสาร” เป็นผู้ร่วมงานในพระคริสตเจ้า เต็มใจอุทิศตนเพื่อพระศาสนจักร และรับใช้ชุมชนตามจิตตารมณ์พระวรสารสอน และขอร่วมส่งกำลังใจให้ครูคำสอนไทยทุกคน 🙏

(ตอนที่สาม)

“เปาโล ปาน” ผู้ให้กำเนิดวัดเพลง มุงมันเป็น “บาทหลวง”

“เปาโล ปาน” อาจจะก้าวไปไกลกว่านี้ คืออยากบวชเป็นบาทหลวง พระคุณเจ้าก็ปรารถนาจะให้ท่านบวชเช่นกัน แต่การเรียนภาษาละตินและการรับพันธะสงฆ์นั้นหนักเกินไปสำหรับคนอายุกว่า 70 ปีแล้ว พระคุณเจ้าได้เลือกส่งหลานคนหนึ่ง และศิษย์รักของเปาโล ปาน ไปเข้าบ้านเณรใหญ่ที่ป็นังแทน

ในระหว่างที่กำลังรอหลานและศิษย์รักกลับมา โดยเฉพาะขณะรอคอยวันยิ่งใหญ่ของชีวิตนินทร เปาโล ปาน ได้ทำกิจการต่างๆ ด้วยใจร้อนรน เช่น สอนและอบรมคริสตังไทยให้มั่นคงในความเชื่อ เทศน์เตือนใจผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสตัง และศึกษาต่อเมื่อมีเวลาว่าง ทำงานในสวนครัวของวัด แต่งานสำคัญของท่านคือ สวดภาวนาและสนทนสัมพันธ์กับพระเจ้า ความสัมพันธ์นี้แน่นแฟ้นมากในปีแรกที่มาเป็นคริสตัง และแน่นแฟ้นขึ้นเรื่อยๆ ความสัมพันธ์นี้เป็นที่มาของความสุข กำลังใจ และพระพรที่คริสตชนได้รับในทุกๆ ด้าน

เปาโล ปาน มรณวันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ.1873 ท่านสวมเสื้อหล่อและ “เสื้อสุปรี่” (เสื้อตัวสั้นสีขาว) เป็นชุดสำหรับผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยพิธีกรรม ซึ่งเป็นชุดก่อนบวชเป็นบาทหลวง

มิสซาปลงศพของท่านจัดอย่างใหญ่โต มีการประดับธงชาติสยามและธงชาติฝรั่งเศสอย่างสวยงาม สัตบุรุษมาร่วมพิธีมากมาย มีแถวจากบ้านเณรบางช้างมาบรรเลง

ศพของท่านถูกฝังไว้บริเวณป่าช้าวัดเพลงที่สร้างบนที่ดินของท่าน

หลังจากเปาโล ปาน มรณะได้ 7 ปี หลานของท่านคือยอแซฟ พริ้ง ซึ่งเคยบวชเป็นพระภิกษุ ก็ได้รับศีลบวชเป็น “บาทหลวง” ตามที่หวังไว้ในวันฉลองนักบุญทั้งหลาย ตรงกับวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 1880 ได้ชื่อใหม่ว่า “คุณพ่อเกลแมนเต” เป็นพระสงฆ์องค์แรกที่บวชโดยพระคุณเจ้าหลุยส์ เวย์ (ปกครองมิสซังสยามระหว่าง ค.ศ. 1875-1909)

คุณพ่อเกลแมนเตเป็นบุตรของหลวงโซติ น้องชายของเปาโล ปาน ได้รับการศึกษาขั้นต้นที่บ้านเณรอัสสัมชัญ บางรัก ต่อมาคุณพ่อเกลแมนเต อธิการบ้านเณร ส่งไปเรียนต่อที่บ้านเณรใหญ่ป็นัง พร้อมๆกับเพื่อนรวม 8 คน แต่ลาออก 6 คน เหลือ 2 คนที่ได้บวชคือ คุณพ่อเกลแมนเต พริ้ง และคุณพ่อมัทธีอัส บุญธรรม คุณพ่อเกลแมนเตได้รับศีลบวชก่อน แล้วกลับมาเรียนต่อที่บ้านเณรใหญ่ บางช้าง

ตอนแรกท่านได้รับมอบหมายเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก ต่อมาได้เดินทางไปอุบลพร้อมกับคุณพ่อโปรดอม ค.ศ. 1881-1882 เพื่อสำรวจและบุกเบิกงานประกาศข่าวดีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงแรกที่มาทำงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คุณพ่อเกลแมนเตทำงานในชุมชนคริสตังที่อุบลฯ โดยรับหน้าที่สอนคำสอนผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป อบรมผู้ฝึกสอน 2 คนของสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าให้เป็นครูคำสอน และยังสอนวิชาช่างไม้และทำเฟอร์นิเจอร์ให้แก่คนรับใช้ของมิสซังด้วย

ภายหลังถูกส่งไปช่วยงานคุณพ่อเกโกที่บ้านคำแก้มและดอนโดน ได้สอนชาวบ้านให้รู้จักวิธีเลี้ยงไม้ เนื่องจากสมัยนั้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่รู้จักวิธีเลี้ยงไม้ ต่อมาไม่นาน ท่านป่วยเป็นโรคหัวใจ ขันรุนแรงจนไม่สามารถทำงานได้ บางครั้งต้องหยุดสอนคำสอน ที่สุดได้เดินทางกลับกรุงเทพฯ เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1887 หลังจากทำงานอภิบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเวลา 5 ปี

ท่านกลับมาเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสามเสน ในเวลานั้นกลุ่มคริสตชนที่เกาะใหญ่อยู่ในความดูแล

ของวัดสามเสน คุณพ่อดอนต์ เจ้าอาวาสวัดสามเสน ได้ส่งไปเป็นเจ้าอาวาสที่ “คลองเก่า” ซึ่งอยู่ห่างจาก
เกาะใหญ่ราว 4-5 กิโลเมตร

แต่เดิมสัตบุรุษที่นี้ช่วยกันสร้างโรงสวดหลังคามุงจาก เมื่อคุณพ่อเกลแมนเดมาถึงใน ค.ศ. 1888 ได้
เดินสำรวจที่ดินแถบนั้นและพาผู้ใหญ่ของวัดไปดูทำเลที่ดีกว่า เหมาะสมกว่า อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ปัจจุบัน
คือวัดเกาะใหญ่ คุณพ่อได้จัดการสร้างวัดที่แข็งแรง ฝาผนังเป็นไม้ ปูพื้นไม้ ใช้แรงงานของพวกคริสตังในการ
ก่อสร้าง และมีคริสตังช่างไม้คนหนึ่งเป็นผู้ควบคุม วัดหลังนี้อยู่มานานถึง ค.ศ. 1957 จึงมีการสร้างวัด
หลังปัจจุบัน นอกจากสร้างวัดแล้ว คุณพ่อยังสร้างโรงเรียนอีก 2 หลังด้วย

คุณพ่อเกลแมนเดได้เป็นเจ้าอาวาสองค์แรกของวัดเกาะใหญ่ และปกครองวัดนี้จนมรณะวันที่ 25
กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1901

ส่วนที่วัดเพลง ต่อมาได้ปรับปรุงสุสานเพื่อให้เรียบร้อยสวยงาม ได้ย้ายสุสานวัดเพลงเดิมมาอยู่ที่
สุสานของวัดปัจจุบัน และเปาโล ปาน น้องชายและน้องสาว ก็ถูกบรรจุไว้บริเวณพระแท่นภายในสุสาน พร้อม
ทั้งได้ทำป้ายหินอ่อนจารึกชื่อของท่าน น้องชายและน้องสาวของท่านไว้ด้วย ในฐานะที่เป็นผู้เริ่มก่อตั้งชุมชน
คริสตังและวัดเพลง

หมายเหตุ สมัย “เปาโล ปาน” คนไทยเรายังไม่นามสกุลใช้ มีเพียงชื่อเรียกเท่านั้น ในสมัยพระบาทสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 จึงโปรดให้มีการตั้งนามสกุลเหมือนกับประเทศอื่นๆ โดยให้ตราพระราช-
บัญญัติขนานนามสกุล เมื่อวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 1912 / พ.ศ. 2455 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม
ค.ศ. 1913 / พ.ศ. 2456

ข้อมูล อ้างอิง

- “ประวัติการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว” อรสา ชาวจีน แปลและเรียบเรียงจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส เขียนโดย
บาทหลวงโรแบร์ต โกสเด
- ประวัติ “สมภาร ปาน” คุณพ่อโรแบร์ต โกสเด แปลและเรียบเรียงจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส เขียนโดย คุณพ่อราบาร์เดล
- ประวัติวัดเกาะใหญ่ จากหนังสือ หลักฐานเล่ม 10 “สารบัญรวม M.E.P.-ไทย กับประวัติวัดทุกวัดของอัครสังฆมณฑล
กรุงเทพฯ” โดย คุณพ่อวิตอร์ ลาร์เก คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (M.E.P.)
- เว็บไซต์วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี <http://th.wikipedia.org>

ที่บรรจุศพของ เปาโล ปาน
หลวงโซติ น้องชายของเปาโล ปาน
และน้องสาวของเปาโล ปาน

มิสซาแรกของคุณพ่อโยแซฟ จำเนียร กิจเจริญ วันที่ 17 มกราคม ค.ศ. 1965

ณ วัดนักบุญเปโตร สามพราน นครปฐม

(บวชวันที่ 14 มกราคม ค.ศ. 1965 ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ โดยพระสังฆราชโยแซฟ ยวง นิตโย
พร้อมกับคุณพ่อมิกาแอล คมทวน มุ่งสมหมาย)

- 1.คุณพ่อร็อค วิศิษฐ์ หริพงศ์ 2.คุณพ่อไมเกิ้ล ฮัวเซียง กิจบุญชู (พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย)
- 3.คุณพ่อโยแซฟ เสวียง สุระสว่างค์ 4.คุณพ่ออังตวน เดซังปี
- 5.คุณพ่อโยแซฟ จำเนียร กิจเจริญ 6.คุณพ่อดาเนียล ธาณี วงศ์พานิช
- 7.คุณพ่อฟรังซิสเซเวียร์ ทองดี กฤษเจริญ 8.เซอร์โรส เดอ แวงต์ เดอ นีส
- 9.เซอร์หลุยส์ เดอ ลา ตรีนิเต (มาแมร์ หลุยส์) 10.เซอร์ดอมินิก กิจเจริญ
- 11.เกรโกรีโอ สมุทร กิจเจริญ (บิดาของคุณพ่อจำเนียร)

ขอขอบคุณ : คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ และคุณพ่อวุฒิเลิศ แห่ล้อม ผู้ให้ข้อมูล

ประโยชน์ของมิสชันนารี

พ่อค้าผู้ร่ำรวยคนหนึ่งได้ไปเที่ยวเกาะแห่งหนึ่งซึ่งสวยงาม คนพื้นเมืองได้มารับจ้างแบกสัมภาระให้กับเขา ระหว่างทางไปโรงแรมซึ่งมีระยะทางไกลพอสมควร พ่อค้าได้คุยกับคนพื้นเมืองหลายเรื่อง คนพื้นเมืองได้เล่าถึงคุณพ่อมิสชันนารีที่เข้ามาแพร่ธรรมที่เกาะนี้ และชาวเกาะได้กลับใจมานับถือศาสนาคริสต์ พ่อค้ายิ้มเยาะกล่าวกับคนพื้นเมืองว่า “ฉันไม่เห็นว่ามีสชันนารีพวกนี้จะทำประโยชน์อะไร นอกจากจะโน้มน้าวให้คนเปลี่ยนศาสนา”

คนพื้นเมืองเจิบเสียงในทันที เขาก็มหันหน้าแบกสัมภาระและเดินต่อไป จนมาถึงหลักหินใหญ่สองสามก้อนที่วางอยู่กลางเกาะนั้น ด้วยความแปลกใจ พ่อค้าจึงถามคนพื้นเมืองว่า “ท่านหยุดทำไม?” “เพราะฉันอยากให้ท่านทราบบางเรื่องที่เคยเกิดขึ้นที่นี่” คนพื้นเมืองตอบ “ไหนลองเล่าให้ฉันฟังซิ” พ่อค้ากล่าวด้วยสีหน้าสงสัย

“ท่านทราบไหมว่าก่อนที่จะมีคุณพ่อมิสชันนารีจะมาแพร่ธรรมที่นี่ พวกเราเป็นเผ่าที่กินเนื้อมนุษย์ ทันทีที่เราพบคนแปลกหน้าที่เกาะของเรา เราจะจับเขามัดมือ มัดเท้า และนำมาที่กองหินสามก้อนที่ท่านเห็นนี้ เราจะถลกหนังเขา และต้มเขาถวายเทพเจ้า และเราจะกินเนื้อของเขา แต่เมื่อคุณพ่อมิสชันนารีมาที่เกาะของเรา คุณพ่อได้สอนเราให้เข้าใจถึงคำสอนแห่งความรักของพระเยซูเจ้า และช่วยให้เราเลิกประเพณีที่โหดร้ายและป่าเถื่อนต่างๆ ท่านสอนให้เรารักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์ ถ้าไม่มีพวกท่านที่สอนเรา เชื่อได้เลยว่าป่านนี้ท่านคงจะถูกต้มในหม้อเรียบร้อยแล้ว”

ชวนรำพึง

คำสอนของพระเยซูทำให้โลกของเราน่าอยู่ ไม่ว่าเราจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม อันที่จริงโลกเราอยู่รอดจนถึงทุกวันนี้ก็เพราะความรักของพระ และมีชายหญิงผู้ดำเนินชีวิตที่ดีงามหลายต่อหลายคนที่ประคับประคองโลกใบนี้ไว้ ลองคิดเล่นๆ ดูก็ได้ ถ้าหากทุกคนในโลกนี้เป็นคนเห็นแก่ตัว กอบโกย เห็นแก่ได้ และคิดถึงแต่ตนเอง โลกใบนี้จะอยู่ได้ไหม? แล้วคุณล่ะ คุณจะเป็นคนที่ทำลายโลก หรือจะทำให้โลกของเราอยู่ยิ่งขึ้น

เผด็จการฟัง

ตอนเด็กๆ ครูสอนว่า ตาบอดดีกว่าหูหนวก ผมไม่ค่อยเข้าใจว่าเป็นไปได้อย่างไร เพราะเราเชื่อว่า ตาสำคัญกว่าหู ถ้าตามองไม่เห็นก็จบสิ้น ไปไหนมาไหนก็ไม่สะดวก อ่านหนังสือก็ลำบาก ดูโทรทัศน์ก็ไม่ได้ ไม่มีโอกาสมองเห็นความงดงามของสิ่งต่างๆ ในโลกนี้

คนรุ่นผมคงได้ดูหนังกำลังภายในของจีน หรือหนังชาบูไรและยอδυโคของญี่ปุ่นที่มีตัวเอกเป็นคนตาบอด ใช้วิธีเงี่ยหูฟังเสียงการเคลื่อนไหวของศัตรู และสามารถฟาดฟันจนผู้ร้ายตายได้ ตายหมด ผมก็ยังสงสัยว่ามันทำให้เวอร์เพื่อสนุกสนานเท่านั้นเอง ชีวิตจริงถ้าตาบอดก็หมดอนาคต

พอโตขึ้นก็เริ่มเห็นคล้อยตามว่าตาบอดไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ชีวิตจบสิ้น ขณะที่อยู่โรงเรียนอัสสัมชัญ มีรุ่นพี่ชื่อวริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ แม้ตาจะบอดแต่เรียนหนังสือเก่ง จบปริญญาจนเป็นอาจารย์สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจารย์วริยะตาบอดตอนอายุ 16 ปีเพราะไปเล่นขบวนระเบิดที่คิดว่าด้าน แต่กลับระเบิดจนไม่เหลือลูกตาข้างซ้าย ส่วนข้างขวาหมอกก็ช่วยไว้ไม่ได้ สิ่งที่เปลี่ยนชีวิตของอาจารย์วริยะเริ่มจากการที่ได้ยินเสียงให้กำลังใจจากคุณแม่อธิการ โรส มัว และมิสเจนนิฟ กลอฟิลด์ ที่โรงเรียนสอนคนตาบอดราชวิถี ทำให้อาจารย์วริยะไม่หมดกำลังใจ ลูกขึ้นมาเป็นตัวอย่างของคนสู้ชีวิตและเอาชนะอุปสรรคที่ขวางกั้นได้

แม้จะมีหนังสือสำหรับให้คนตาบอดอ่าน แต่คนเราเรียนรู้จากการฟังมากกว่า นักการสื่อสารได้ทำการวิจัยว่าคนเราใช้วิธีอะไรในการติดต่อสื่อสารกันมากที่สุด โดยเฉลี่ยเราใช้วิธีเขียนเพียงร้อยละ 10 ของการสื่อสารกันและกัน ใช้วิธีอ่านประมาณร้อยละ 15

ใช้วิธีการพูดร้อยละ 35 และใช้วิธีการฟังมากที่สุดคือร้อยละ 45 เราจึงมีคำสอนเรื่องหัวใจนักปราชญ์หรือคนที่จะรอบรู้เป็นปราชญ์ต้องยึดหลัก “สุ จิ ปุ ลิ” เริ่มจาก *สุ* คือให้ตั้งใจฟัง *จิ* คือคิดวิเคราะห์ไตร่ตรองอย่างจริงจัง *ปุ* คือถามไถ่ในสิ่งที่สงสัย และ *ลิ* คือจดบันทึกความเข้าใจไว้

เด็กเล็กๆ ที่พูดภาษาต่างๆ ได้ ไม่ใช่เพราะการอ่าน แต่เพราะการฟัง พอฟังแล้วก็หัดพูดตาม จึงเกิดสำเนียงตามพ่อแม่หรือชุมชนแถวนั้น พอโตขึ้นไม่ต้องแนะนำตัวเอง เพียงพูดเสียงเหนือคนก็รู้ว่ามีมาจากเมืองสุพรรณ

ก่อนที่จะมีโทรทัศน์ใช้กันอย่างแพร่หลายวิทยุเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุดในการกระจายข่าวและให้ความบันเทิง แถวสะพานเหลืองกรุงเทพฯ ที่ผมอยู่ตอนเป็นเด็กประถม ชาวบ้านคนจีนจะรับเคเบิล ไม่ใช่เคเบิลทีวี แต่เป็นเคเบิลวิทยุ พอถึงเวลาก็จะมีการกระจายเสียงส่งข่าว และมีนวนิยายอ่านผ่านวิทยุเป็นตอนๆ ผู้คนก็คอยติดตามฟังกัน โดยเฉพาะหากมีนวนิยายเรื่องเด็ดๆ ฟังไปก็จินตนาการไปว่าพระเอกหล่ออย่างไร นางเอกน่ารักขนาดไหน ผู้ร้ายคนนี้น่ามันต้องเหี้ยมและน่ากระต๊อบสุดๆ ฯลฯ การฟังจึงเป็นการฝึกสร้างจินตนาการ ทำให้สมองกระฉับกระเฉงมากกว่าการเห็น ขอดนักวิทยาศาสตร์ของโลกอย่างไอน์สไตน์ กล่าวไว้ว่าจินตนาการสำคัญกว่าความรู้

เช่นกันแถวบ้านที่อยู่พอถึงหน้าเทศกาลไหว้เจ้าก็จะมีหนังกลางแปลงมาฉายคู่กับจิ้ง เด็กๆ ดูจิ้งไม่รู้เรื่องเพราะไม่เข้าใจที่พูด ที่ร้องว่าก๊พเพีย (แฉ่งๆ) นั้น มันจะบอกอะไรกันแน่ เด็กๆ อย่างเราจึงหันมาสนใจดูหนังกลางแปลงมากกว่า ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็น

หนังจีนหนังฝรั่ง ถ้าลำพังดูหนังเสียงในฟิล์มก็จะไม่ค่อยรู้เรื่องในรายละเอียด ต้องมีคนพากย์หนัง ขาดคนพากย์ไม่ได้ มันจะหมดสนุก ผมจะชอบไปดูใกล้ๆ กับคนพากย์ คนเดียวสามารถเปลี่ยนเสียงเป็นผู้ชายผู้หญิง เด็ก คนแก่ เสียงผู้ร้าย เสียงพระเอก เสียงนางเอก เสียงนางอิจฉา

ภรรยาผมเป็นคนหัวไฟจังหวัดชลบุรี สมัยก่อนเวลาไปค้างคืนที่บ้านหัวไฟ ยังไม่มีโทรทัศน์ ตกค่ำลุงคุณพ้อ(ตา)ก็จะเปิดวิทยุฟังข่าวและรายการโปรดก่อนเข้านอนทุกวัน เป็นกิจวัตรที่ขาดไม่ได้ ผมเองตอนเรียนมหาวิทยาลัยก็จะเปิดสถานีวิทยุทหารเรือ ดูหนังสือจนถึงประมาณเที่ยงคืน จนวิทยุเริ่มเปิดเพลงปิดรายการ “ทะเลนั้นเป็นเหมือนถิ่นของเรา จะขอเฝ้าตราบนานชีวิตเราสิ้น...” เป็นเพลงประจำของราชนาวี ฟังแล้วก็เตือนว่าถึงเวลานอนแล้ว และนอนให้หลับสบายได้ เพราะทหารเรือคอยอยู่เฝ้ารักษาความปลอดภัยของน่านน้ำไทยไม่ให้ใครมารุกราน

พอเริ่มเป็นนักศึกษาแพทย์ เครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่แพทย์ทุกคนต้องพกติดตัวประจำคือหูฟัง (Stetoscope) หูฟังช่วยให้เราวินิจฉัยโรคของอวัยวะภายในซึ่งตาของเราไม่สามารถมองเห็นได้ หูฟังบอกได้ว่าหัวใจของคนไข้เต้นปกติหรือผิดปกติ เสียงหัวใจที่ผิดปกตินั้นเกิดจากลิ้นหัวใจรั่ว หรือเกิดจากการปิดไม่สนิท หรือจังหวะผิดปกติไป เสียงหัวใจที่สั้นรั่วเหมือนเสียงฝีเท้าม้าควบแสดงว่าหัวใจกำลังทำงานหนักมากและจะแย่อยู่แล้ว ส่วนเสียงหายใจเข้าออกนั้นก็สามารถบ่งบอกความผิดปกติได้เหมือนกัน สามารถบอกได้ว่าหลอดลมตีบ หรือปอดอักเสบ หรือน้ำท่วมปอด เสียงลำไส้บิดตัวในท้องก็บ่งบอกว่าลำไส้ทำงานหรือไม่ทำงาน

สำหรับหมอตำแยและสูติแพทย์ สิ่งที่ต้องการได้ยินมากที่สุดเวลาทำคลอดคือเสียงร้อง “แ่ว” แรกจากเด็กน้อยที่เพิ่งคลอดออกมา หากเด็กไม่ร้องแสดงว่าเด็วยจะแย่แน่ ต้องรีบจัดการบางอย่าง รีบดูดน้ำคร่ำในปากและในจมูกเด็กออก ใช้วิธีการ

ตบกันให้ร้องออกมา ทันทีที่ได้กร้อง ทุกคนก็จะโล่งอก ยิ่งร้องดังยิ่งนานยิ่งดี เพราะแสดงว่าปลอดภัยแล้ว

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี รูสเวลต์ ของสหรัฐอเมริกา จะพูดปราศรัยผ่านวิทยุเป็นประจำสม่ำเสมอ คนที่เคยอยู่ในเหตุการณ์เล่าว่า พอถึงเวลาผู้คนจะหยุดงาน ถนนหนทางจะว่าง ทุกคนคอยเงี่ยหูฟังว่าท่านจะพูดอะไร ที่คนสนใจฟังกันมากเพราะสิ่งที่ท่านพูดนั้นเป็นเรื่องของชีวิตชาวบ้านและชีวิตของประเทศ พร้อมกับให้ความหวังว่าสังคมและประเทศชาติจะผ่านพ้นวิกฤตการณ์ได้อย่างไร ประชาชนจะต้องร่วมมือทำอะไรบ้าง

การที่ใครบางคนใจจดใจจ่อกับการฟังบางอย่าง สิ่งนั้นต้องมีความสำคัญกับตนเองอย่างมาก

ในพระคัมภีร์ที่ผมจำได้แม่นบทหนึ่งคือตอนที่พระเจ้าเรียกชาโมเอล (ชาโมเอล 1 บทที่ 3) ชาโมเอลยังเป็นเด็กอายุ 13 ที่คอยรับใช้เอลีซึ่งเป็นสมณสงฆ์ใหญ่ที่เฝ้าพระวิหารและหินศิลาบันทึกระเบียบปฏิบัติของชาวยิว กลางดึกคืนหนึ่งขณะนอนหลับชาโมเอลได้ยินเสียงใครเรียกตัวเอง จึงเข้าใจว่าเอลีที่เป็นอาจารย์ของตนเรียกใช้ ชาโมเอลไปหาเอลีและรายงานว่า “กระผมอยู่ที่นี่ครับ ท่านต้องประสงค์ให้ทำอะไร” เอลีถึงและตอบว่า “ข้าไม่ได้เรียกเอ็งเลย กลับไปนอนซะ” พอชาโมเอลกลับไปนอนก็ได้ยินเสียง

คนเรียกตนอีก แล้วก็จำเป็นต้องไปหาเอลีเพื่อถามซ้ำ เป็นแบบนี้สามครั้งสามหน จนเอลีถึงได้รู้ว่าพระเจ้า คงจะพยายามตรัสอะไรกับซามูเอล เอลีจึงบอก ซามูเอลว่าหากได้ยินเสียงเรียกอีกก็ให้พูดว่า “*เชยู ตรัสเถิดพระเจ้าข้า ข้าพเจ้าพร้อมจะรับฟังพระองค์*”

เวลาไปมีสซาวันอาทิตย์ ช่วงการฟังบทอ่าน และฟังพระวรสารถือเป็นช่วงที่สำคัญมาก เพราะเปรียบ เหมือนหนึ่งพระเจ้าตรัสกับเราโดยตรงผ่านการบันทึก ของเหล่าประกาศกและอัครสาวกทั้งหลาย พระวาจา ของพระเจ้าให้ความจริงและความหวังว่าเราจะเอาชนะ ความผิดพลาดและสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายในโลกนี้และ ได้รับชีวิตที่มีสุขสันติในพระเจ้าได้อย่างไร

คริสตชนจะถูกสอนถึงความสำคัญของการสดับฟังพระวาจาของพระเป็นเจ้าผ่านการรำพึง บทพระวรสารประจำวันและปรากฏการณ์ต่างๆ ในชีวิตที่ผ่านเข้ามาในวันนั้นๆ แต่ละวันเราจึงควรจะมี เวลาหยุดฟังเสียงพระเจ้าสัก 5 นาที นิ่งนิ่งๆ และนึก ทบทวนในสิ่งต่างๆ ที่ผ่านเข้ามา ทั้งที่ดีและไม่ดีและ การตัดสินใจของเราต่อเรื่องเหล่านั้น หลายเรื่องเรา ไม่รู้ว่าเราทำถูกหรือทำผิด หรือไม่รู้ว่าควรทำอย่างไร ก็ขอพระเจ้าช่วยให้สว่าง เหมือนที่ซามูเอลประสบ “*เชยู ตรัสเถิดพระเจ้าข้า ข้าพเจ้าพร้อมจะรับฟัง พระองค์*”

ที่เขียนมาทั้งหมดเป็นในส่วนที่เราอยากจะ ฟัง แต่ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน คือมีคน อยากได้ฟัง ได้ยินเรื่องราวของเรา ในเพลงฮิตของเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ ชื่อ “เล่าสู่กันฟัง” มีเนื้อเพลง พูดถึงคนที่คอยติดตามข่าวคราวของคนรัก ... “*คน ที่ตกทางโน้น หนาวถึงคนทางนี้ ยังอยากได้ยินทุก เรื่องราว ยังนอนดิ้นอยู่ใไซ้ไหม เธอหอมไปหรือเปล่า อย่าลืมเล่าสู่กันฟัง...*”

ผมได้มีโอกาสคุยกับอาจารย์ผู้ใหญ่ที่เป็น พ่อแม่ของลูกๆ วัยรุ่น ในวันที่ลูกชายออกไปฉลอง เทศกาลต่างๆ เช่นปีใหม่ สงกรานต์ คนที่เป็นพ่อแม่ ก็มักจะนอนรอ แต่นอนไม่หลับ จนกว่าจะได้ยิน เสียงรถของลูกมาจอดอยู่หน้าประตูบ้าน และลูกเข้า ห้องนอนเรียบร้อย ถึงจะคลายความกังวลว่าลูกกลับ

มาแล้ว ลูกเราปลอดภัยดี

ลูกสาวของผมคนโตตอนนี้ไปเรียนต่อที่ ญี่ปุ่น ระหว่างเรียนก็ทำงานหาประสบการณ์ด้วยการ ไปอ่านข่าวภาคภาษาไทย อ่านทุกวันพุธที่สถานีวิทยุ กระจายเสียง NHK ของญี่ปุ่น พอหวั่นว่าวันพุธ ผม และภรรยาจะต้องติดตามฟังข่าว NHK ที่ลูกอ่าน ความสำคัญในขณะนี้ไม่ได้อยู่ที่สาระของข่าวสักเท่าไร แต่อยู่ที่ความสุขเมื่อได้ยินเสียงใสๆ ของลูกผ่านมา ทางวิทยุ

ใครที่เคยได้ดูภาพยนตร์เรื่องหอคอย โตเกียว (Tokyo Tower) ก็จะเข้าใจว่าคนที่ เป็น พ่อแม่นั้นใจจดใจจ่อเฝ้าคอยฟังเสียงของลูกตนเอง อย่างไร ในเรื่องคุณแม่ของพระเอกทำงานทู่เท ทุกอย่างตลอดชีวิต เพื่อส่งเงินให้ลูกชายได้เรียน หนังสือจะได้มีอนาคตดีๆ แต่ลูกชายเองกลับไม่รักดี ถลุงเงินจนหมด เรียนไม่ได้เรื่องไม่ได้ราว แต่สุดท้าย ก็เริ่มกลับเนื้อกลับตัวได้ เริ่มหางานทำ หนึ่งในงาน คือเป็นนักจัดรายการวิทยุตอนดึกสอง รายการดึกๆ แบบนี้ก็คงเป็นรายการที่มีคนฟังไม่มาก แต่คุณแม่ ที่ป่วยเป็นมะเร็งนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล ก็สู้อดหลับอดนอนจนถึงตีสองทุกวัน เพื่อจะฟังรายการ วิทยุของลูก ขณะที่ตาเหม่อลอยจ้องหอคอยโตเกียว ผ่านช่องหน้าต่างของโรงพยาบาล หูก็ตั้งใจฟังเสียง ลูกชายผ่านคลื่นวิทยุด้วยความยินดี ต้องฟังจนจบจึง นอนหลับ

พระเจ้าเองนอกจากที่อยากตรัสกับเราแล้ว พระองค์ก็อยากได้ยินได้ฟังเรื่องราวของเราที่เป็น ลูกๆ ของพระองค์ด้วย ถ้าพระองค์ต้องมีเวลาพักผ่อน หลับนอน ก็คงนอนไม่หลับหรือหากไม่ได้ยินเสียง พวกเราพูดคุยกับพระองค์ผ่านทาง การรำพึงภาวนา

วันนี้อย่าลืมฟังและคุยกับคนที่รักและเป็น ห่วงเรา ฟังและคุยกับพระเจ้าด้วย พระองค์เฝ้าคอย ฟังเราอยู่

นักบุญ เฮนรี

St. Henry II
(973-1024)

ฉลองวันที่ 13 กรกฎาคม

“อำนาจสามารถกลายเป็นหนทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์ได้ ก็ต่อเมื่อได้ถูกนำมาใช้ในทิศทางที่ถูกต้อง คือเป็นอำนาจของการให้บริการ”

เฮนรี ที่ 2 ดยุกแห่งแคว้นบาวาเรีย ได้กลายเป็นจักรพรรดิของอาณาจักรตะวันตกเมื่อมีอายุได้เพียง 29 ปี พระองค์เป็นผู้ที่ให้ความสนใจอย่างมากต่อผลประโยชน์ของพระศาสนจักร คือภายในอาณาจักรพระองค์ได้ทรงพยายามรื้อฟื้นชีวิตคริสตชน และส่วนภายนอกอาณาจักรนั้น พระองค์ได้ส่งเสริมพวกธรรมทูตให้การขยายอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยจัดตั้งสังฆมณฑลต่างๆ และสร้างอารามถ้ำขึ้นหลายแห่งในอาณาจักรของพระองค์

ในปี 998 พระองค์ได้อภิเษกกับพระราชินีคอนสตันดาแห่งลักเซมบูร์ก และพระองค์ได้ทรงมอบแบบอย่างที่ดีที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรม พระองค์แม้ทรงเก่งในการริเริ่มต่างๆ แต่ก็ทรงกระทำด้วยความมั่นคงรอบคอบไม่รีบร้อน

มีเรื่องเล่าว่า คราวหนึ่ง จักรพรรดิเฮนรีทรงเสด็จเยี่ยมอารามถ้ำเบเนดิกต์ที่แซงต์ วาลร์ ในมณฑลลอเรนซ์เป็นการส่วนตัว พระองค์ขอสมัครเข้าเป็นนักบวชในอาราม แล้วอธิการได้ทูลตอบว่า “ท่านอยู่บนบัลลังก์อาจทำประโยชน์ได้มากกว่าอยู่ในอาราม” แต่เนื่องจากจักรพรรดิเฮนรีทรงเน้นขอร้องอีก อธิการจึงทูลว่า “ดีแล้ว เราขอรับท่านเป็นฤๅษีในคณะของเรา และเราสั่งท่าน จงเห็นแก่ความนบนอบ ขอให้ท่านไปปกครองบ้านเมืองของท่านเถิด” จักรพรรดิเฮนรีทรงไถ้คำนับรับคำสั่งจากท่านอธิการต่อหน้าบรรดาฤๅษี พระองค์นบนอบต่อคำสั่งของอธิการ และในไม่ช้าท่านก็ได้ไปรับรางวัลในเมืองสวรรค์

พระองค์ได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญในปี ค.ศ. 1146 และยังได้รับการเสนอให้เป็นองค์อุปถัมภ์ของพวกฤๅษี “โอบลาคี” เบเนดิกติน อีกด้วย ❖

อย่าใส่ความนินทาว่าร้ายใครเลย?

ใส่ความ ก. พูดหรือเขียนให้ร้ายป้ายสี กล่าวหาเรื่องร้ายให้ผู้อื่นเสียหาย เช่น เขามีนิสัยไม่ดี ชอบใส่ความคนอื่น

นินทา น. คำติเตียนลับหลัง ก. ตีเตียนลับหลัง

ว่าร้าย ก. พูดให้ร้ายผู้อื่น

พระบัญญัติ 10 ประการของพระเป็นเจ้า ข้อ 8 อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น

ในการสนทนา พูดคุยกันในคนทุกหมู่เหล่า ทุกชาติ ทุกภาษา ทุกยุค ทุกสมัย มักจะต้องมี การนินทา ใส่ความ ว่าร้ายกันและกันเสมอ จนเป็นเรื่องธรรมดา หนีไม่พ้น หลีกเลี่ยงไม่ได้ไปแล้ว

เป็นต้นการนินทา ผู้น้อยนินทาผู้ใหญ่ ลูกจ้างนินทานายจ้าง ทุกคนก็ว่าได้ นินทากัน และกัน นินทากันแล้วก็มักจะต้องใส่ความ ว่าร้าย ตามมาด้วย ยิ่งกว่านั้นอีกก็สาปแช่ง ขี้เติมไปด้วยเลย ทั้งๆ ที่รู้ว่า คำสาปแช่งของเรานั้น มันไม่มีฤทธิ์หรือประโยชน์อันใดเลย เราก็ยังดาแข้งกันและกันทุกวัน นักบุญยากอบ บอกว่า **“ถ้าผู้ใดไม่ผิดพลาดด้วยวาจา ผู้นั้นย่อมเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์...(นักบุญ)”** (ยค 3:2)

หลายคนแก้ตัวว่า ผมไม่ได้นินทา ผมพูดความจริง ถ้าพูดความจริงในเรื่องดีของคนอื่นไม่บาปครับ เป็นเรื่องดีด้วยครับ แต่ความจริงในเรื่องไม่ดีของคนอื่น เป็นต้นที่ใครๆ ก็ยังไม่รู้ เราเอาไปพูดให้ทุกคนรู้ ก็ทำให้เขาเสียชื่อเสียงนี้แหละคือ นินทา เป็นบาป ครับ

แม้แต่ความผิด ความไม่ดีของคนอื่นที่ใครๆ ก็รู้กันแล้ว ลงหนังสือพิมพ์แล้ว เราก็ไม่ควรเอามาพูดคุยกันให้สนุกปาก แม้แต่มันไม่ใช่บาปนินทา แต่มันก็ไม่ดีครับ เป็นการซ้ำเติมคนที่ผิดพลาด ตามสุภาษิตไทยว่า “คนล้ม อย่าข้าม” มันไม่ดี ไม่ได้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์อะไรเลย ถ้าเป็นตัวเราเองโดนว่าอย่างนั้น จะรู้สึกอย่างไร?

จำไว้ให้มัน ตั้งใจแน่วแน่ว่า เราจะไม่นินทาใครเลย จะไม่พูดถึงความผิด บกพร่อง หรือความเลว ความชั่วของใครเลย ไม่ได้อะไรดีขึ้นมาเลย มีแต่เสียกับเสียเท่านั้น ถ้าจะพูดถึงคนอื่น เราจะพูดแต่ความดีของเขาเสมอ ไม่มีอะไรเสียหาย มีแต่ได้กับได้เท่านั้น ได้ดีทั้งเขาและทั้งคนพูดด้วยครับ

คำใส่ความ นินทา ว่าร้ายใคร อย่าให้ออกจากปากของเราเลย ปากเราจะสะอาดบริสุทธิ์ เราจะเป็นนักบุญอย่างที่นักบุญยากอบบอกไว้ครับ สังคมจะอยู่เย็นเป็นสุขสงบ และสันติมากขึ้นกว่าปัจจุบันนี้เป็นแน่

ใช่ครับ มันยาก ยากมาก ๆ แต่ใครทำสิ่งที่ยาก ๆ ได้ คือ คนเก่งจริงสมควรได้รับรางวัลงาม ๆ ครับ นักบุญเปาโลให้กำลังใจเราว่า **“ความทุกข์ทรมานในปัจจุบันเปรียบไม่ได้เลยกับพระสิริรุ่งโรจน์ที่จะทรงบันดาลให้ปรากฏแก่เรา...”** (รม 8:8) รู้อย่างนี้แล้ว ก็ทำดีเยอะ ๆ จะได้รับรางวัลมากยิ่งขึ้นในสวรรค์ นะครับ ๕

C

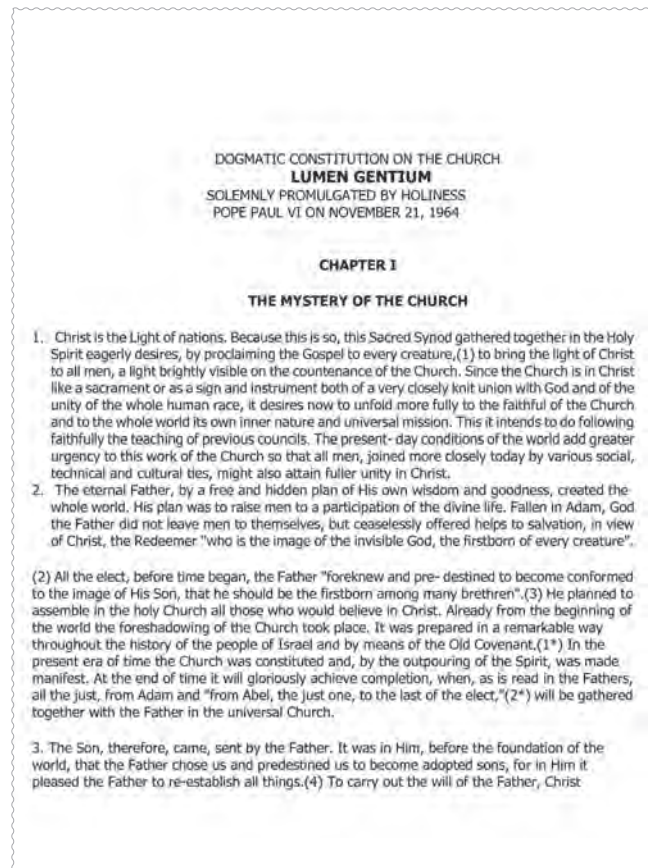
(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

Confiteor	=	บท “ข้าพเจ้าขอสารภาพบาป”
confraternity	=	กลุ่มบุคคลเพื่อกิจกรรมทางศาสนา
congregation	=	1. ชุมนุม 2. คณะบุคคล 3. สมณกระทรวง
congregation, religious	=	คณะนักพรต
congregation, clerical religious	=	คณะนักพรตสงฆ์ (ได้รับศีลบวช)
conscience	=	มโนธรรม
consecration	=	การเสก ทำให้ศักดิ์สิทธิ์
consecration, religious	=	การถวายตัว
consecration life institute of	=	สถาบันผู้ถวายตัว
conservatism	=	ลัทธิอนุรักษนิยม
consistory	=	องค์ประชุมพระคาร์ดินัล
consolation	=	ความบรรเทาใจ
consolation, spiritual	=	ความบรรเทาใจฝ่ายจิต
constitution	=	ธรรมนูญ
consubstantiation	=	การร่วมสภาวะ (พระเจ้า)
contemplate	=	เพ่งพินิจ ปัสนา จิตภาวนา
contemplate study	=	จิตตปัญญาศึกษา
contemplation	=	ปัสนาการ จิตตปัญญา
contemplative Life	=	ชีวิตปัสนา (คู่กับ apostolic life ชีวิตธรรมทูต)
contemplative prayer	=	ปัสนาภาวนา เพ่งพินิจภาวนา จิตภาวนา
continence	=	การงดเว้น (โดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์)
contraception	=	การคุมกำเนิด
contrition	=	ความสำนึกผิด (เนื่องจากความรักพระเจ้า) [เดิม ความทุกข์ (ถึงบาป) สมบูรณ์]
convent	=	อาราม คอนแวนต์
Conventual Mass	=	มิสซาประจำวันในอารามนักพรต
conversion	=	การกลับใจ
cope	=	เสื้อคลุมยาวในพิธี (เช่น การอวยพร การแห่ศีลมหาสนิท)
corporal	=	ผ้ารองเครื่องบูชา (แผ่นปังและถ้วยกาลิกซ์)

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ความเป็นมาของการประชุม “สภาสังคายนาสากลวาติกัน ที่สอง”

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

(Light of Peoples) Lumen Gentium – a new Self Definition for the Church

ธรรมเนียมว่าด้วยพระศาสนจักร ถือเป็นเอกสารสำคัญศูนย์กลางของ Vatican II เป็นเอกสารที่อธิบาย ทำความเข้าใจใหม่แก่คริสตชน ถึงจุดยืน ถึงความหมาย ถึงความเป็นเอกลักษณ์ identity ของพระศาสนจักรในสังคมโลกในมนุษยชาติ

พระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ (Sacrament) : เป็นเครื่องหมายที่มองเห็นได้ ที่ผู้มนุษยชาติเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า และมนุษย์ทุกคนให้เป็นหนึ่งเดียวกัน

พระศาสนจักรเป็นธรรมล้ำลึก (Mystery) ของพระบิดาเจ้า

พระศาสนจักรเป็นอาณาจักรของพระเจ้า (Kingdom of God) ที่เริ่มโดยพระบุตร
พระศาสนจักรเจริญเติบโต มีชีวิตชีวา มีความใหม่ ทันสมัย และตามสมัยเสมอ โดยมีพระจิตเจ้า
ทำให้ศักดิ์สิทธิ์ (พระศาสนจักรยังไม่ครบบริบูรณ์ แต่พระศาสนจักรได้เริ่มแล้วในธรรมชาติแห่งชีวิต
บนโลกนี้)

ความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรกับพระเป็นเจ้า ทำให้เราสำนึกถึงการประทับของพระเจ้าใน
ชีวิตประจำวันของเรา เห็นและยอมรับสิ่งดีงามของบุคคลอื่นในศาสนาอื่น สำนึกว่าพระศาสนจักรบน
โลกนี้กำลังเดินทาง ยังไม่ครบบริบูรณ์ เราในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักร จึงต้องช่วยกันทำให้
พระศาสนจักรดีขึ้น

พระศาสนจักรไม่ใช่องค์กรใหญ่ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง แต่เป็นเครื่องหมายศีลศักดิ์สิทธิ์ที่ตั้งโดย
พระเยซูคริสตเจ้าในแผนการแห่งความรอดของพระเป็นเจ้า

พระศาสนจักรเป็นพระกายทิพย์ (mystical body) ของพระเยซูคริสต์ เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่เป็น
ที่ประทับของพระเยซูคริสต์ท่ามกลางมนุษยชาติ เป็นการประกาศข่าวดี และนำไปสู่การกลับใจ เป็นจุด-
เริ่มต้นของพระอาณาจักรสวรรค์บนแผ่นดิน เมื่อความทุกข์ยาก การกดขี่ถูกบรรเทา และความสัมพันธ์
ที่ดีกลับคืนมา พระศาสนจักรสัมพันธ์กับพระเจ้า และทุกคนที่เรียกตัวเองว่าคริสตชนจึงต้องสำนึกถึง
ข้อความจริงเหล่านี้

เราควรสำนึกว่า พระศาสนจักรถูกมอบให้เรากับของขวัญมีค่าจากพระเจ้าที่ทำให้เราศักดิ์สิทธิ์
ในฐานะบุคคลแต่ละคน และในฐานะส่วนรวมเป็นสังคมมนุษย์ พระเจ้าไม่ได้ถูกจำกัดเฉพาะในพระ-
ศาสนจักร พระเจ้าใช้เราอาศัยเราที่จะสัมผัสโลกทั้งโลกรอบข้างตัวเราในชีวิตประจำวัน

- Lumen Gentium ไม่ถามว่า What is the Church/ Where is the Church
แต่ถามว่า Who are the Church?

บรรพชาวมามีส่วนร่วมในความเป็นสงฆ์ ประกาศ กษัตริย์ ขององค์พระเยซูคริสตเจ้า
สงฆ์ : ทำให้สังคมโลกศักดิ์สิทธิ์ (bring holiness to the World)
ประกาศ : ประกาศข่าวดี ผ่านชีวิตประจำวัน
(let Gospel shine through daily life)
กษัตริย์ : สร้างอาณาจักรพระเจ้า (work toward the kingdom)

(From The Sixteen Documents of Vatican II:
General Editor : Marianne Lorraine Trouve FSP;
Paulist Books - Media, Boston, U.S.A., 1999) ❧

ประสาทสัมผัสทั้งห้า

พาเกิดประสบการณ์ (ตอน 1)

ประสาทสัมผัสทั้งห้าของคนเราได้แก่อะไรบ้าง ?..... คำตอบ.... คือ

หนึ่ง ตา ไว้สำหรับมอง สอง หู ไว้สำหรับฟังเสียง สาม จมูก ไว้สำหรับดมกลิ่น สี่ ลิ้น ไว้สำหรับรับรส และสุดท้าย ห้า ผิวหนัง ไว้สำหรับรับสัมผัส

คำถามนี้ อาจจะไม่ใช่คำตอบ สำหรับคนหลายๆ คน เพราะเป็นสิ่งที่เราเรียน เราท่อง เราได้อีกันมา ตั้งแต่เด็ก ๆ

และเรารู้ว่า..... ประสาทสัมผัสทั้งห้า ช่วยทำให้เราเกิดการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ในชีวิตในทุกๆ วัน สิ่งที่น่าสนใจ คือ ในแต่ละวัน เราใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าของเราให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ การจดจำทั้งโดยจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ในทางบวกหรือในทางลบมากกว่ากัน ประสาทสัมผัสทั้งห้าของเรา สร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น หรือ สลายประโยชน์ กันบ้าง....

ในตอนแรกนี้ ขอเริ่มจาก ประสาทสัมผัสทางตา การรับภาพ กันก่อน

เริ่มจากประสาทสัมผัสแรก คือ “ตา” ที่ไว้สำหรับมอง ทุกวันนี้ เราใช้ตาของเรา “มองหาอะไร”

คนหลายคน ใช้สายตา เรดาร์ด้านลบ เสียเวลามองจับผิดผู้อื่น มองแต่สิ่งที่ทำให้เกิดทุกข์ หรือ หาเรื่องมองในสิ่งไม่ดี มากกว่าสิ่งดี ... และ เมื่อใดที่ “ตา” สามารถจับ “เป้าหมายลบๆ” ได้ เราจะรู้สึก “นี่ไง เห็นไหม... ใช่เลย... ฉันว่าแล้ว มองผิดชะที่ไหน” จับผิดที่ไร เป็นได้เจอเรื่องทุกครั้งไป

หลงสนุกกับการมองคนที่เราไม่ชอบ ว่าเขาทำอะไรอยู่ ตามสืบ ตามจ้อง อย่างไม่กะพริบตา มองจ้องหาแต่ข่าวลบๆ เรื่องแย่ๆ แล้วเอามาคิดต่อ ก่อให้เกิดความกังวล คิดมากต่อ จินตนาการภาพแย่ๆ เพิ่มเติมไปเรื่อย

ประสบการณ์ทางตาด้านลบ ที่เห็นแต่สิ่งแย่ ประสบการณ์ทางตาด้านลบ ที่ใช้ตาจนเหนื่อย จนเพลีย มันใช่สิ่งที่เราต้องการให้เกิดการบันทึก การจดจำในประสบการณ์ชีวิตของเราหรือไม่?

หากไม่ฝึกปรับสายตาการมอง การใช้ตาใหม่ จิตใจเราก็จะเสื่อม สุขภาพก็จะแย่ไปกันใหญ่ได้

ทุกๆ วัน เริ่มปรับแผนการมองใหม่ สร้างวิสัยทัศน์การมองอนาคต มองเป้าหมาย ที่มีใช่เรื่ององค์กรภายนอก หรือเรื่องธุรกิจการงาน แต่เป็นการสร้างวิสัยทัศน์ สร้างภาพแห่งตนเองในอนาคตข้างหน้าว่าอยากเห็นภาพตนเองมีชีวิตเป็นเช่นไร อยากเห็นภาพตนเองเป็นอย่างไรกันขึ้นมาก่อน

หากวิสัยทัศน์ชัดเจน เห็นภาพได้อย่างชัดเจน เราจะได้เกิดหนทางเดินไปสู่ทางแห่งภาพนั้นด้วยความมุ่งมั่น ให้ภาพนั้นปรากฏเป็นจริง

ลองมองดูสิ อาทิศย์หน้า เดือนหน้า ปีหน้า 10 ปีข้างหน้า 20 ปีข้างหน้า อยากเห็นภาพตนเองเป็นนอย่างไร มองโลกแบบไหน

มองให้ชัด มองให้เห็น มีใช้คิดแบบลอยๆ กลุ่มเครือไปมา

แล้วลองมาวิเคราะห์ดูสิว่า แล้วในวันนี้ สิ่งที่เรามองอยู่ทำอยู่ เป็นไปตามสิ่งที่เราวาดทัศนะไว้หรือไม่ ในแต่ละวันเวลาที่ผ่านไป ช่วงเดือนสองเดือนที่ผ่านมา เรามองภาพแห่งความถดถอย ท้อแท้ ย่ำแย่

ของตนเอง ย้ำๆ ซ้ำๆ จนมองไม่เห็นภาพการหาทางออกหรือไม่

เมื่อตามิไว้มอง เรากำลังมองหาภาพที่ส่งเสริมให้จิตใจเราดีขึ้น มองหาผู้คนที่จะช่วย “สร้าง ส่งเสริม สนับสนุน” หรือเราเผลอมองเห็นแต่ผู้คนที่ “สอย” เราให้ร่วง มองให้เจ็บใจ ซ้ำใจเสียใจ

การสายตาในปัจจุบันกาล คือ การใช้สายตา มองหาในสิ่งที่ทำให้เราเกิดพลังมากขึ้น เกิดภาพแห่งความสุข เพื่อจะได้มีกำลังมาเปลี่ยน ขยาย ปรับมุมมองด้านลบ ในภาพอดีต ภาพที่กำลังเกิดในอนาคตกันใหม่

คนจำนวนไม่น้อย จดจำภาพไม่ดีในอดีต ให้ภาพนั้นตามหลอกหลอนมาถึงปัจจุบัน และยังสร้างภาพไม่ดี ภาพแห่งความกลัว เข้ามาทำลายอนาคตข้างหน้าอีก

เรียกว่า “คิดตา” ในอดีตมา “ตามคิด” ในปัจจุบัน และ “เติมแต่งต่อ” ในอนาคต

ชีวิตมีแต่ทรง กับทรุด และโถมลงไปเรื่อย อันเกิดจากประสบการณ์ดำดิ่ง คาทา ค้างตา

ในทางตรงข้าม.... หากละ เลิกภาพเก่า และแทนที่ด้วยภาพใหม่ แสดงวิสัยทัศน์แห่งตน สร้างเป้าหมายภาพตนเองใหม่ขึ้นมาแล้ว เราจะสามารถเริ่มชีวิตใหม่ของเราได้

ลองดูวิธีการในการปรับภาพ ปรับสายตา สร้างประสบการณ์ใหม่ในชีวิตข้างหน้าของเรากันในฐานะของคริสตชน

เริ่มจากการสำรวจว่า เรามีภาพ รูปปั้นพระ หรือของที่ใช้ ที่เห็นเป็นรูปพระ ให้เราได้มองเห็น เพื่อเตือนใจ เพื่อให้พลังใจกับเราบ้างหรือไม่? ทุกๆ เช้า เราเคยนึกถึงพระกันบ้างหรือไม่ ถ้าละเลย และลืมเลือนไป ก็จงเริ่มที่จะนึกถึงภาพพระ นึกถึงภาพแห่งพระพรที่พระประทานให้เราในแต่ละวัน เราก็จะมีภาพแห่งการเริ่มต้นชีวิตที่ดี เติมเปี่ยมด้วยพลัง เมื่อพลังหลงทาง เผลอทอดทิ้ง เพียงแค่มองเห็นพระจากภาพที่เราทกไว้ จากรูปภาพ รูปปั้น สิ่งของ เราจะได้เตือนตัวเองต่อให้ประคองตนเองเดินไปได้

หากเริ่มรู้สึกว่ สภาพของภาพที่เห็นและเป็นอยู่ เป็นภาพแห่งความทรมาน ภาพแห่งความเจ็บปวดที่รุมเร้าในชีวิต จงนำภาพพระเยซูที่รับทรมาน ภาพที่พระองค์ถูกทศสอบ ภาพพระมหาทรมาน มาพิจารณา มามอง มาพินิจดู จะทำให้เกิดตระหนักรู้ว่า สิ่งที่เราต้องพบเจอที่เรียกว่าแย่อย่างที่สุด ยังไม่ได้แย่อย่างจริงๆ แล้วเปลี่ยนสายตา มามองภาพเหตุการณ์ชีวิตของเราใหม่ว่า ภาพนี้เป็นหนึ่งในบททดสอบของชีวิต ฝากสิ่งที่มองไม่เห็น มองไม่ออกไว้ที่พระ แล้วจงละความอ่อนแอ หยุดอารมณ์แย่ ออกมายอมรับ ยืนหยัด ยึดตัว อย่างหยัดยืน เพื่อเผชิญหรือปรับอนาคตของเราให้ดีขึ้นต่อไป

เรียกว่า เปลี่ยนมุมมอง ปรับภาพที่มองเห็นแต่ทุกข์ เป็นภาพใหม่ที่ แล้วค่อยๆ เริ่มมองตัวช่วยอื่น มองหาสิ่งที่ทำให้เรามีพลัง มองสิ่งรอบข้างที่ทำให้เราดีขึ้น เพียงเท่านั้น ภาพใหม่ๆ ในมุมมองๆ ก็จะเริ่มเข้ามา แทนที่ภาพเก่าในทางลบ ทางร้ายไปได้

หากปัจจุบัน ไม่มีภาพแห่งความทุกข์ ก็จงนำพา “สายตา” ตนเองให้เห็นภาพที่เป็นบวกแก่สายตา ให้ได้ความรู้ ได้ปัญญา ได้ความสดชื่น ได้ความงดงาม ได้ความคิด เพื่อเติมเต็มประสบการณ์ทางการมองเห็นให้ดีขึ้น จะได้เข้าใจว่า คำว่า “มองโลกแง่ดี” “มองโลกแง่บวก” เริ่มต้นง่ายๆ จากการใช้ประสบการณ์ทางสายตา เสดาริในสิ่งดีให้มากขึ้น เสดาริหาภาพด้านดีของผู้คนรอบข้าง มาบรรจุไว้ในพื้นที่สมองของเรา เพียงเท่านั้น เราก็จะเริ่มสังสมภาพประสบการณ์ด้านบวกมากขึ้นและที่สุดประสบการณ์ทางลบจากการมองเห็นจะถูกแปรให้กลายเป็นบวกได้ จากเพียงแค่เปลี่ยนมุมมองภาพเก่า จากปัญหาให้ออกมาเป็นปัญญาได้

ลองฝึกประสาทสัมผัสทางตาในด้านบวกอย่างรู้ตัวกันก่อนหนึ่งเดือนเต็ม แล้วเดือนหน้าจะมากุยประสบการณ์กับประสาทสัมผัสอื่นๆ กันต่อไป^๕

บทส่งท้าย...

เราซ่อนแรงบันดาลใจไว้ในชีวิต

เพื่อนผมถามผมขึ้นมว่า “จุดสูงสุดของชีวิตคุณพ่อ อยู่ตอนไหน?” ผมคิดว่า บางทีมันขึ้นอยู่กับว่า เราให้น้ำหนักกับอะไรในการมองว่า นั่นคือความสำเร็จสูงสุด ผมสนใจคำถามที่เพื่อนคนเดียวกันถาม “คุณพ่อคิดว่า เราจะทำงานอย่างเต็มที่ด้วยพลัง และความคิดสร้างสรรค์กันได้อีกสักกี่ปี?”

มีคำถามมากมายซ่อนไว้ในชีวิตของเรา บางคำถามบ่งบอกระยะเวลา บางคำถาม บ่งบอกทัศนคติ บางคำถามบ่งบอกบทเรียนชีวิตที่ได้รับ มากมายเหลือใจ บางอย่างเป็น ปริศนาเงื่อนไข บางอย่างรอวันเวลาที่เหมาะสมจึงตอบได้อย่างชัดเจน คนเราคำนึงชีวิต ไป อาจจะตั้งคำถามไป แต่คำตอบอาจเปลี่ยนไปตามวัยและวันที่เพิ่มมากขึ้น

วันที่ชีวิตหมุนวงล้อมาด้วยเลข 4 นำหน้า บางคนบอกว่าเกินครึ่งคนแล้ว ชีวิต เริ่มต้นที่ตรึงนั้นเพราะมีความถึงพร้อมในหลายสิ่งหลายอย่าง ผ่านอะไรๆ มาเกือบหมด แล้ว คนอาวุโสกว่าชอบบอกว่าอาบน้ำร้อนมาก่อน แต่คุณอาบน้ำร้อนจากไหน จาก หม้อต้มน้ำ หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แค่อุปกรณ์อาบน้ำ ก็บ่งบอกอะไรบางอย่างแล้ว มันบอกกับเราว่า มีการเรียนรู้อยู่รายทาง ผมเชื่อว่าการเรียนรู้มีไม่จบ ถ้าจบมันก็ไม่ใช่ว่า การเรียน และรู้ แต่บทแต่ละบทมันจะค่อยๆ ผันตัวมันเองและสอดแทรกเข้าไปเป็นชีวิต คน

ในวันที่ผมเปิดคอลัมน์ “ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต” ครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2542 / ค.ศ. 1999 รวม 14 ปีเต็ม มันเป็นคำเชิญชวนอันง่ายดายของบรรณาธิการใน สมัยนั้น คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม ผมรับคำเชิญนั้นด้วยหัวใจพองโต ต่อไป นี้เราจะมียุทธศาสตร์ในนิตยสารคาทอลิก จากงานเขียนในสนามระดับท้องถิ่น จากเวที สาธารณะ ระดับชาติ ผมไม่กังวลมากนัก ในประสบการณ์ แต่ในลีลาอาชีพ คงต้องฝึก กันอีกมาก ใครๆ ก็มีบทราฟิ่งที่ซ่อนไว้ในชีวิต รอการค้นพบเพื่อบอกเล่าถึงคุณค่าให้กับ ผู้อื่น ผมเชื่อว่าท่านผู้อ่านทุกคน คงคิดเหมือนผม

ยังมองย้อนกลับไปในวันวาน ยิ่งผ่านชีวิตมามากขึ้น ยิ่งพบสิ่งที่ซ่อนไว้ มันซ่อนไว้ในบทเพลงบางเพลง หนังสือบางเล่ม สถานที่บางแห่งที่เราเดินทางไป เหตุการณ์บางเหตุการณ์ หรือในบุคคลบางคนที่เราสนทนา มันซ่อนไว้ในบทเทศน์ของพระสงฆ์ บทราฟิ่งเล็กๆ ที่แว่เข้าหูหรือตั้งใจฟัง สายประคำที่เราสวด รูปพระที่เราพกในกระเป๋าโน้ตบุ๊กๆ ในวันที่นึกอะไรขึ้นได้แล้วต้องลุกขึ้นมาจดกันลืม ฯลฯ ผมเรียกสิ่งเหล่านั้นว่า “แรงบันดาลใจ”

ในชีวิตผม แรงบันดาลใจหนึ่งคือ หนังสืออุดมสารและอุดมศานต์นั่นเอง เมื่อพบหนังสือนี้ผมไม่รอที่จะหยิบฉวยขึ้นมาอ่าน เปิดทุกหน้าด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง ชื่นชมคอลัมน์นิสต์ ผู้จัดทำ องค์กรหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เห็นการเคลื่อนไหวไปในพระศาสนาจักร เห็นชีวิตคริสตชน มันคงเป็นความสุขอย่างหาที่เปรียบไม่ได้แล้ว ที่วันนี้ เราเป็นหน่วยเล็กๆ นั้นเสียเองและได้มีโอกาสขับเคลื่อนหนังสือแห่งแรงบันดาลใจในอดีตของเราเอง

“คุณพ่อคิดว่า เราจะทำงานอย่างเต็มที่ด้วยพลัง และความคิดสร้างสรรค์กันได้ อีกสักกี่ปี” ในวันนั้นผมตอบไปว่าอย่างมาคง 10 ปี มนุษย์เราอาจมีเวลาน้อยเกินไปในการอยู่บนโลกใบนี้ แต่ก็พอเพียงเพื่อจะแสวงหาคำตอบที่ซ่อนไว้ กับเหตุผลการกำเนิดขึ้นบนโลกนี้ของตนเอง นั่นจึงเป็นสาเหตุที่บทความคอลัมน์ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิตที่เขียนมานานแล้ว ขอปิดตัวลงตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไป เพื่อเปิดทางสายใหม่ให้กับนักคิดนักเขียนคาทอลิกรุ่นใหม่ ๆ คอลัมน์ใหม่ ๆ เพื่อสืบทอดเจตนาและแรงบันดาลใจเดียวกับที่ผมเคยได้รับ

ผมคงไปทำอยู่ที่หน้าด่านแรกที่เราจะพบเจอกัน คำท้าทายจากบรรณาธิการบริหารในทุกเล่มและเรื่องราวที่อ่านรับทั้งถูกและผิด ชอบและชัง และนั่นคือความรับผิดชอบที่ต้องทำให้ดีที่สุด ในวันที่เวลาที่เราผ่านเรื่องราวและอายุขัยมาให้อ่านรับผิดชอบมากขึ้นในบทบาทต่างกัน

ถ้าจะถามผมว่าตลอดระยะเวลาที่เขียนคอลัมน์นี้จุดสูงสุดของความรู้สึกคืออะไร? คำตอบของผมก็คือ ถ้าหน้ากระดาษเพียง 2 หน้านี้ได้สร้างแรงบันดาลใจให้คนอ่าน ได้แสวงหาคุณค่าพระวรสาร ได้เห็นคุณค่าแห่งศรัทธาในพระเจ้าที่ซ่อนไว้ในเหตุการณ์ของชีวิตของเขา เพียงแค่คนๆ เดียว ผมคิดว่าก็เพียงพอกับการดำรงอยู่และผ่านไปของคอลัมน์เพราะมันจะไม่ผ่านออกไปจากชีวิตของคนผู้นั้นอีกเลย มันเคยเกิดขึ้นแล้วจริงๆ

สวัสดิ์กรับ
คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

เรามีวันเกิดและวันตาย

เรามีวันเกิด ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่า จะมีวันตายเป็นของเราเข้าสักวันหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือเราทุกคนล้วนมีวันแรกและวันสุดท้ายของชีวิตของตนด้วยกันทั้งนั้น คนเรามักพากันตื่นตื่นกับงานฉลองวันคล้ายวันเกิด แต่เราหวั่นไหววันตายของตนเพียงใด

ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ เราดูแลเอาใจใส่ร่างกายของเราเป็นอย่างมาก แต่ดูเหมือนว่าจิตวิญญาณของเรากลับถูกปล่อยปละละเลย หรือแม้กระทั่งปล่อยให้ตายไปด้วยบาปกรรมตามยถากรรมก็มีอยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว

นี่คือปรากฏการณ์ทางสังคมที่เราอยู่อาศัย หรือที่เราัมักพบเห็นกันทั่วไป ปรากฏการณ์เหล่านี้ เราน่าจะนำมาใส่ใจใคร่ครวญและเตือนสติในทำนอง “ชาติะ-มรณสติ” ล่วงหน้าไว้เสมอ ก็จะเป็นการดีเพื่อความไม่ประมาทของชีวิตที่เรากำลังดำเนินอยู่มิใช่หรือ

เรามีคติทางศาสนาที่สอนใจเราทำนองนี้ว่า “ใดๆ ในโลกล้วนอนิจจัง” อันไม่ยั่งยืนถาวร “ชั่วนิรันดร์” แต่ดำรงคงอยู่ได้เพียง “ชั่วครา” เราจึงควรสลวสนใจสะสม “จิตสมบัติของสวรรค์” หรือบุญกุศลให้มากยิ่งขึ้นกว่า “วัตถุสมบัติของโลก” แม้ว่ามันจะเป็นปัจจัยอันจำเป็นในการใช้ดำรงชีวิตในโลกนี้ แต่เราก็จะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจถ่องแท้ถึงความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของมันเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ ตราบที่เรามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ เราจึงต้องรู้จักฝึกฝนทำตนให้เป็น นายหรือผู้จัดการที่เฉลียวฉลาดและชำนาญชาญพองในการบริหารจัดการสมบัติทั้งสอง

ดังกล่าวนี้ให้เกิดความสมดุลเพื่อชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุขอย่างมีคุณธรรมและประสิทธิภาพ
ประสิทธิผลตามสมควรแก่สภาพแห่งตน

มีคำกล่าวที่ยืนยันให้เห็นอีกมุมมองหนึ่งว่า วัตถุสิ่งของหรือทรัพย์สินเงินทอง
นั้นจะเป็นพาสที่ตีที่คอยรับใช้บริการเรา แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถเป็นนายที่เลว
ชนิดที่อาจทำให้เรากลายเป็นทาสของมันได้ด้วย

จำได้ว่าเคยมีข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์เล่าว่า คุณยายท่านหนึ่งอยู่ที่จังหวัด
พิจิตรมีอายุยืนยาวอยู่ได้ถึงห้าแผ่นดิน ท่านได้เคยเป็นทาสจนถึงสมัยเลิกทาสในรัชกาล
ที่ 5 แล้วยังมีชีวิตต่อมาจนถึงปัจจุบัน ท่านมีคติประจำใจที่ใช้ดำรงชีวิตเพื่อไม่ให้
หลงไหลตกเป็นทาสของบาปว่า “ทำแต่บุญ ไม่ทำบาป”

นี่กรรมที่ที่คุณยายได้แบ่งปันประสบการณ์เคล็ดลับของชีวิตอันสงบและอยู่มา
ถึงห้าแผ่นดินของท่านได้อย่างสอดคล้องกับคำสอนของนักบุญเปาโลที่ว่า “จงละเว้น
ความชั่วทุกรูปแบบ...” (1 ธส 5:22)

จากวันเกิดสู่วันตาย เราจงพากันประพฤติปฏิบัติงามตามตัวอย่างชีวิตของ
คุณยายและคำสอนที่นักบุญเปาโลได้ยืนยันดังกล่าวนี้อีก เพื่อบุญกุศลอันเป็นสมบัติ
สวรรค์จะดลบันดาลให้เรารู้จักใช้สมบัติวัตถุของโลกอย่างมีคุณค่าและสอดคล้องกับ
คุณธรรมอันจะนำมาซึ่งความสงบสุขร่มเย็นให้เกิดขึ้นในจิตใจของเราและแผ่ผลสู่ทุกคน
ที่เราเกี่ยวข้องตราบเท่าที่เวลาชีวิตของเราบนโลกนี้จะมีให้โดยไม่ประมาท

ครับ เรามีวันเกิดก็ย่อมจะต้องมีวันตายมาถึงเราสักวันหนึ่งอย่างแน่นอนเป็น
ธรรมชาติธรรมดา จึงขอให้เราตั้งสติทำให้สงบเพื่อพบกับสัจธรรมของชีวิต
อันจะบันดาลใจช่วยให้เราบำเพ็ญตนบำเพ็ญใจให้ก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอสู่การบรรลุถึง
เป้าหมายของชีวิตอันจะดำรงอยู่ในสันติร่วมในพระสิริมงคลของพระเจ้าตราบ
ถ้วนนิรันดร์.

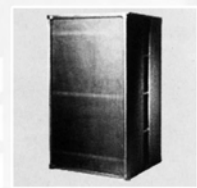
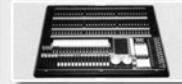
ตราบฟ้าคราม	ยามฟ้าแจ้ง	แสงสันติ
เสริมสิริ	เกิดถึงตาย	ขยายสร้างสรรค์
งานชีวิต	อุทิศใจ	ไฟรักกัน
ผูกสัมพันธ์	ทุกวันคืน	พาชื่นใจ.
วันเวลา	ครา “ตะวัน”	สู่ “จันทร์” ค่ำ
ชีพประจำ	ดำรงธรรม	มิถิลาไกล
เกิดเป็นมนุษย์	สุดเลิศดี	อยู่ที่ “ใจ”
พลีหลังไหล	“ให้” ตลอด	ก็ยอดคน. ๕

Da Da Sound

บริษัท ดาดาดาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล
สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

พื้น Epoxy และ พื้น PU สำหรับงานอุตสาหกรรม

- รับแรงอัดได้ 11,000 psi
- ทนต่อสารเคมีกว่า 100 ชนิด
- ทนความร้อนได้ถึง 121 องศาเซลเซียส
- รองรับ Thermal Shock และ Thermal Cycling ได้
- เรียบไร้รอยต่อ บำรุงรักษาง่าย
- ผ่านมาตรฐาน GMP และ HACCP
- มีระบบป้องกันไฟฟ้าสถิต
- สามารถเลือกผิวหน้าหายาบเพื่อกันลื่น

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744

E-mail: marketing@949supplies.com

www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉตุวิถิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

ในกรณีที่เรามีความยุ่งยาก ลำบากใจในการตัดสินใจ นักบุญอิกญาซโอสเอนทางเลือกหลายทาง โดยเริ่มจากการหาเวลาส่วนตัวในความเงียบ เพื่อจิตใจของเราสามารถใช้ศักยภาพตามธรรมชาติด้วยความเป็นอิสระและด้วยความสงบสุข (การปฏิบัติจิต ข้อ 177)

วิธีที่หนึ่ง เพื่อการเลือกอย่างดีและถูกต้อง ให้ผู้ตัดสินใจไตร่ตรองตามแนวทางต่อไปนี้ (การปฏิบัติ จอ 178-183)

ข้อที่ 1 จินตนาการเห็นสิ่งที่ต้องการเลือก (อาทิ “เป็นพนักงานบริษัท หรือ เป็นครู” “ทำงานประจำ หรือ ทำงานอิสระ” “เรียนต่อด้านบริหารธุรกิจหรือเรียนต่อด้านการให้คำปรึกษา” “เป็นโสดหรือแต่งงาน” “เป็นนักบวชหรือฆราวาส”)

ข้อที่ 2 พิจารณาดูเป้าหมายชีวิตว่า ตนเองถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการสรรเสริญพระเจ้าและเพื่อความรอดของวิญญาณ ขอพระเจ้าช่วยให้เราวางใจเป็นกลางและเป็นอิสระไม่ผูกพันกับสิ่งใดๆ เกินควร ไม่เอนเอียงที่จะรับและไม่เอนเอียงที่จะปฏิเสธ แต่พร้อมที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่เห็นว่าจะเป็นการถวายพระเกียรติมงคลและสรรเสริญพระเจ้าของเรามากยิ่งขึ้นและช่วยวิญญาณให้รอด

ข้อที่ 3 วอนขอการคล้อยจากพระเจ้า ขอพระองค์โปรดประทานความสว่างแก่จิตวิญญาณว่า เราควรจะทำอะไรเพื่อเป็นการถวายสรรเสริญและพระเกียรติมงคลของพระองค์อย่างดีที่สุด เมื่อพิจารณาใคร่ครวญโดยตลอดด้วยความซื่อตรงและความเข้าใจถี่ถ้วนแล้ว เราจะเลือกสิ่งที่สอดคล้องกับน้ำพระทัยตามพระประสงค์ของพระองค์

ข้อที่ 4 ใช้เหตุผลซึ่งดูผลดีและประโยชน์ต่างๆ ในการเลือกทั้งสองทางนั้นว่าเป็นไปเพื่อสรรเสริญพระเจ้าและเพื่อความรอดของวิญญาณ ใช้เหตุผลซึ่งดูผลเสียและภัยที่อาจเกิดขึ้นจากการเลือกดังกล่าว พร้อมตรวจสอบและพิจารณาดูผลดีและประโยชน์พร้อมกับผลเสียและภัยที่อาจเกิดจากการเลือกหรือไม่เลือกดังกล่าวนี้

ข้อที่ 5 หลังจากชั่งน้ำหนักเหตุผล พิจารณา ไตร่ตรองใคร่ครวญอย่างรอบคอบทุกแง่มุมแล้วว่า การเลือกใดที่จะส่งผลต่อการเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้าและเพื่อวิญญาณจะได้รอด ก็ให้เราตกลงใจเลือกตัดสินใจตามเหตุผลโดยไม่เอนเอียงไปตามกิเลส ราคะตัณหา

ข้อที่ 6 หลังจากตัดสินใจเลือกแล้ว ให้ภาวนาต่อหน้าพระเจ้าเพื่อทูลถวายการตัดสินใจเลือกครั้งนี้แด่พระองค์ ขอให้พระองค์โปรดรับไว้ และขอพระองค์รับรองการเลือกครั้งนี้ด้วย หากเป็นการเลือกเพื่อรับใช้และสรรเสริญพระองค์มากยิ่งขึ้น

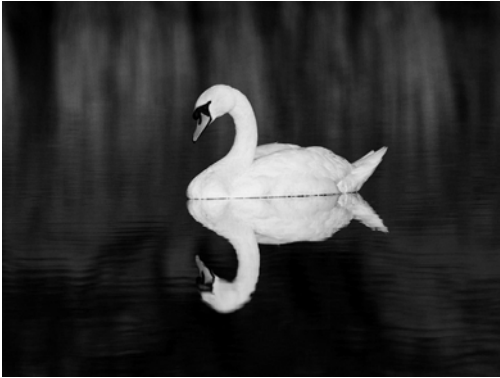
เมื่อครบทุกขั้นตอนแล้ว ให้เราสังเกตความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของเราว่าเป็นอย่างไร เช่น รู้สึกสงบ โสง สบายใจ หรือ รู้สึกไม่สบายใจ กังวล เราอาจแบ่งปันหรือขอความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาที่รับฟังและสนับสนุนให้เรา มีอิสระในการเลือก โดยไม่เอนเอียงไปทางด้านใดด้านหนึ่ง

วิธีที่สอง เพื่อการเลือกอย่างดีและถูกต้อง ขอให้ผู้ตัดสินใจพิจารณาและไตร่ตรองตามกฎหมายดังนี้ (การปฏิบัติ จอ 184-188)

กฎหมายที่หนึ่ง ความรักที่กระตุ้นเร้าใจและเป็นเหตุให้เลือกเช่นนี้ มาจากเบื้องบน มาจากความรักที่มีต่อพระเจ้า เพื่อให้สำนึกว่าความรักที่มีต่อสิ่งที่กำลังเลือกนั้นไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม เป็นไปเพราะเห็นแก่พระเจ้าเท่านั้น

กฎหมายที่สอง ให้คิดถึงใครคนหนึ่งที่ไม่เคยรู้จัก คนนี้เป็นคนซึ่งปรารถนาจะเห็นเขามีความดีพร้อมพิจารณาว่าควรบอกให้เขาทำและเลือกสิ่งดังต่อไปนี้เพื่อพระเกียรติมงคลของพระเจ้าจะได้ทวียิ่งขึ้นและเพื่อความสมบูรณ์พร้อมของวิญญาณ

เช่นเดียวกัน เราจะปฏิบัติและรักษากฎตามอย่างที่ได้เสนอแนะแก่คนคนนี้ เพราะเห็นว่าเป็นไปเพื่อ

เกิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้าให้ทวียิ่งขึ้นและเพื่อความสมบูรณ์พร้อมของวิญญูณ

กฎเกณฑ์ที่สาม จินตนาการว่าตัวเราเองใกล้จะตายและพิจารณาว่า วิธีการปฏิบัติและแนวทางชีวิตที่เลือกนั้น นำความสุขมาให้ ในยามที่จะสิ้นชีวิต เราก็กเลือกตัดสินใจปฏิบัติตามนี้

กฎเกณฑ์ที่สี่ จินตนาการต่อหน้าพระเจ้าในวันพิพากษา และไตร่ตรองการตัดสินใจใดในเรื่องปัจจุบันซึ่งนำความสุขมาให้ใน ยามนั้น เราก็กเลือกแนวทางปฏิบัติตามนี้ เพื่อว่าวันพิพากษา จะ ได้เต็มเปี่ยมไปด้วยความยินดีและเบิกบาน

หมายเหตุ : เมื่อถือเอากฎเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อเป็นแนวทางนำไปสู่ความรอดและสันติสุขนิรันดร์ เมื่อตัดสินใจเลือกแล้ว ภavanaต่อหน้าพระเจ้าเพื่อทูลถวายการตัดสินใจเลือกครั้งนี้แด่พระองค์ ขอให้พระองค์โปรดรับไว้ และขอพระองค์รับรองการเลือกครั้งนี้ด้วย หากเป็นการเลือกเพื่อรับใช้และสรรเสริญพระองค์มากยิ่งขึ้น

และให้สังเกตความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของเราว่าเป็นอย่างไร... แบ่งปันหรือขอความช่วยเหลือ จากที่ปรึกษาที่รับฟังและสนับสนุนให้เรามีอิสระในการเลือก โดยไม่เอนเอียงไปทางด้านใดด้านหนึ่งเช่นเดียวกับวิธีที่หนึ่ง

เมื่อผู้คนที่ผมพบใช้วิธีการตัดสินใจตามแนวทางปฏิบัติจิต ผมเห็นรอยยิ้ม ได้ยินพวกเขาพูดถึง ความรู้สึกโล่งใจ สบายใจ มั่นใจในการตัดสินใจ... เมื่อพวกเขาเลือกและปฏิบัติตามนั้นแล้ว แม้มีปัญหา อุปสรรคใด ๆ พวกเขาก็รับด้วยความเต็มใจ และพวกเขาไม่เสียดาย และไม่เสียใจในการตัดสินใจเลย... กลับรู้สึกมุ่งมั่นเพราะพวกเขาตระหนักว่าพวกเขาเลือกเพราะอะไร...

แน่นอน เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาอาจต้องการกลับมาพิจารณา ไตร่ตรอง หาทางเลือกใหม่ และเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ ที่เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและเพื่อความรอดของวิญญูณก็เป็นสิ่งที่ทำได้...

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านคงได้ประโยชน์จากการแบ่งปันวิธีการตัดสินใจตามแนวทางปฏิบัติจิตของ นักบุญอิกญาซิโอ ขอพระเยซูเจ้านำทางท่าน... และทุกคนในครอบครัวของท่าน รวมทั้งผู้คนรอบข้าง ท่านให้มีความสุขกับสิ่งที่ท่าน มีความสุขกับสิ่งที่ท่าน มีความสุขกับการตัดสินใจต่าง ๆ ในชีวิตนะครับ

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่าง สันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

ขอเชิญท่านที่สนใจเรียนรู้และฝึกฝนการฟังเสียงภายในตนเอง + และคนอื่นด้วยหัวใจ รวมทั้ง การสื่อสารด้วยความกรุณา ติดต่อกับสมัครได้ที่ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน โทร 0-2429-0367 โดยท่านสามารถเข้าเรียนรู้ได้ 2 คอร์ส คือ 1) สื่อสารเพื่อสร้างสันติขั้นที่ 2 : สื่อสารด้วยหัวใจ ภาค 2 (เปิดใหม่เป็นครั้งแรก) วันที่ 22-25 กรกฎาคม 2556 และ 2) การเป็นคนกลางเพื่อสร้าง สันติ แกไขความขัดแย้งขั้นต้น วันที่ 19-22 สิงหาคม 2556 ท่านสามารถดูหรือดาวน์โหลดรายละเอียดได้ที่ www.carefor.org/peace2new.pdf และ www.carefor.org/peace08.pdf

แดทอริน ลักษณะพร ราชกิจ

แพ่ง เกิดเมื่อ 23 สิงหาคม 2536 อายุ 19 ปี สัตบุรุษ
อาสนวิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์ ปัจจุบันศึกษาอยู่ที่คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก กำลังจะขึ้นชั้นปีที่ 2
แรงบันดาลใจ

เริ่มรู้จักกับเยาวชนครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 10 ปี “ดิฉันได้
ร่วมถ่ายทำคอนเสิร์ตที่มีพี่เลี้ยงที่คอยช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ของค่าย
ร่วมกับคุณพ่อและบราเดอร์ ได้เห็นการทำงานของพี่ๆ ทำให้รู้สึกประทับใจ
มาก จนในที่สุดเมื่ออายุ 14 ปี จึงได้มีโอกาสสมัครงานเยาวชนจริงๆ ครั้งแรกคือ การได้รับโอกาสให้เข้าร่วม
ถ่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติที่จังหวัดจันทบุรี ซึ่งตอนนั้นก็ถือว่าเป็นการได้เปิดหูเปิดตาทำงานเยาวชนในระดับ
ขั้นที่สูงขึ้น ได้เจอกับเพื่อนใหม่ๆ ทุกคนน่ารักและอัธยาศัยดีมาก ทำให้ประทับใจในงานเยาวชนและตั้งใจว่าจะ
ช่วยเหลืองานเยาวชนให้มากที่สุดเท่าที่เราสามารถจะทำได้ หลังจากนั้นเป็นต้นมา ดิฉันก็ได้รับโอกาสดีๆ จาก
ผู้ใหญ่หลายๆ ท่าน ที่สนับสนุนให้เราทำงานเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ของเราเอง คุณพ่อเจ้าวัด รวมถึงรุ่นพี่
เยาวชนก็จะคอยดึงเราไปร่วมกิจกรรมและคอยบอก คอยสอนงานให้เราจนมาถึงทุกวันนี้ รวมถึงเมื่อดิฉัน
เหนื่อยท้อแท้ ก็จะช่วยหนุนนำ พ่อแม่ก็คอยให้กำลังใจดิฉันและบอกให้สวดเยอะๆ จนดิฉันมีกำลังใจสู้ต่อ”

กิจกรรมเยาวชนที่ได้รับมอบหมาย

งานเยาวชนที่ได้ทำแรกๆ นั้น เริ่มต้นตั้งแต่งานระดับวัด เช่น การเป็นผู้นำขับร้อง เล่นดนตรี ช่วย
พิธีกรรม ช่วยกันพัฒนาวัด จนไปถึงการได้ร่วมกิจกรรมกับเยาวชนในวัดอื่น เช่น กิจกรรมการรวมพลเยาวชน
ระดับเขตและสังฆมณฑล จนมาถึงปัจจุบันนี้หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอยู่ก็คือ เป็นรองประธานเยาวชนอาสน-
วิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์ และเป็นผู้ช่วยประสานงานให้กับเยาวชนในเขต

ในปี ค.ศ. 2012 คุณพ่อจิตตาศิการเยาวชนของสังฆมณฑลนครสวรรค์ ได้มีโครงการที่จะส่งผู้แทน
เยาวชนไปร่วมงานวันเยาวชนโลกที่เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิลเนื่องจากการเดินทางไปร่วมงาน
ต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงจึงสามารถส่งผู้แทนเยาวชนได้เพียงคนเดียว แต่ตัวแทนเยาวชนที่ได้รับเลือกจาก
เพื่อนๆ เยาวชนในสังฆมณฑลมีสองคน ซึ่งก็คือดิฉันและเพื่อนเยาวชนอีกคนหนึ่ง จึงต้องมีการคัดเลือกให้
เหลือเพียงคนเดียวเท่านั้น โดยเพื่อนๆ เยาวชนทุกคนในสังฆมณฑลที่มาร่วมงานชุมนุมเยาวชนของสังฆมณฑล
นครสวรรค์กว่าสี่ร้อยคนเป็นผู้เลือก แต่ในที่สุดแล้วคุณพ่อก็ได้เห็นความตั้งใจที่จะช่วยเหลืองานเยาวชนของเรา
จึงได้พยายามติดต่อขอทุนจากทางส่วนกลางจนสามารถส่งเยาวชนไปเข้าร่วมงานได้ทั้งสองคน วินาทีแรกที่ได้
รู้ข่าวนี้สิ่งที่คิดในตอนนั้นคือเป็นพระพรของพระเจ้าจริงๆ ผ่านทางคำภาวนาของเราและเพื่อนๆ เยาวชนทุกคน
เพราะไม่ใช่เรื่องง่ายที่โอกาสดีๆ แบบนี้จะเกิดขึ้น อัศจรรย์ของพระเจ้าที่เกิดในชีวิตของเราจริงๆ

หลังจากกลับมาร่วมงานเยาวชนโลกสิ่งที่ดิฉันจะทำคือช่วยเหลือคุณพ่อและเพื่อนๆ เยาวชนทุกคน
ให้รวมกลุ่มกันได้อย่างเข้มแข็งผ่านทางการจัดกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นค่ายผู้นำเยาวชน การเข้าเฝ้า
ฟื้นฟูจิตใจร่วมกัน และการจัดทำโครงการเกี่ยวกับจิตอาสา เพื่อให้เยาวชนทุกคนแสดงศักยภาพที่มีอยู่ในตัว
ออกมา ผ่านการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อว่าในอนาคตงานเยาวชนจะได้ดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น ☺

สารตกค้าง (1)

สถาบันมะเร็งแห่งชาติอเมริกันแนะนำให้ประชาชนกินผักผลไม้ครั้งหนึ่งอย่างอื่นครั้งหนึ่งในแต่ละมื้อ เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นมะเร็ง แต่ลองมาดูกันสักนิดว่า นอกจากผักผลไม้ที่อุดมด้วยวิตามิน ไฟเบอร์ หรือกากอาหารที่มีประโยชน์ต่อระบบทางเดินอาหาร แต่ จะรู้ได้อย่างไรว่าไม่จัดของแถมหนักๆ ประเภทยาฆ่าแมลงมาในผักผลไม้ด้วยถ้าเกษตรกรทั่วประเทศหันมาใช้ในการปราบศัตรูพืชแบบชีวภาพ กันให้มากขึ้น นอกจากนั้น บรรดาพ่อค้าแม่ขายอาหารต่างๆ เอาใจใส่มากขึ้น บางร้านไม่ล้างผักเลย ก็มี มีหน้าร้านบางร้านยังชอบฉีดยาฆ่าแมลงในตู้กล้วยเดี่ยวหรือตู้ขายอาหารตอนปิดร้าน เพราะไม่อยาก ให้พวกมดพวกแมลงสาปเข้ามาวุ่นวายในตู้ ทราบหรือไม่ว่าสารออร์กาโนฟอสเฟตจะสลายตัวหมด ต้องใช้เวลาอย่างน้อย 72 ชั่วโมงหรือ 3 วัน แล้วผู้บริโภคที่รับประทานอาหารในวันต่อไปก็ได้รับของ แถมมาด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การได้รับสารพิษตกค้างในอาหาร แม้อาจจะได้รับในปริมาณต่ำ แต่การที่ได้รับเป็นประจำๆ สารพิษอาจสะสมเป็นปัญหาเรื้อรัง และส่งผลกระทบต่อระบบการทำงานต่างๆ ในร่างกาย เช่น

ส่งผลกระทบต่อระบบประสาท ซึ่งสารเคมีกำจัดศัตรูพืชจำนวนมาก มีอันตรายต่อระบบสมอง และประสาท โดยจะก่อให้เกิดปัญหาทางด้านความจำเสื่อม สมาธิสั้นต่างๆ

ส่งผลกระทบต่ออวัยวะภายในของร่างกาย ซึ่งร่างกายจะมีกลไกตามธรรมชาติในการกำจัด สารพิษที่ได้รับ โดยอวัยวะที่มีหน้าที่หลักในการกำจัดสารพิษคือ ตับ รองลงมาคือไต แต่หากร่างกาย ได้รับสารพิษเข้าไปเป็นประจำก็จะทำให้อวัยวะเหล่านี้ทำงานหนัก จนอาจเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้

ส่งผลกระทบต่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ซึ่งสารเคมีกำจัดศัตรูพืชบางชนิด รบกวนการ ทำงานของระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้ร่างกายอ่อนแอลง ทำให้ง่ายต่อการติดเชื้อต่างๆ ได้

ส่งผลกระทบต่อระบบสมดุลของฮอร์โมนในร่างกาย โดยส่งผลกระทบต่อต่อมไร้ท่อ (Endocrine gland) ที่มีหน้าที่ในการผลิตหรือสร้างฮอร์โมน ทำให้ต่อมไร้ท่อนี้ทำงานผิดปกติไป เช่นทำให้เป็นหมัน การผลิตอสุจิมียาจำนวนน้อยลงในเพศผู้

ส่งผลกระทบก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีและเกิดการเปลี่ยนแปลงระดับเซลล์ของร่างกาย จนอาจเป็นสาเหตุทำให้ร่างกายอ่อนแอ ก่อให้เกิดการเจ็บป่วย และการเกิดโรคเมื่เริ่มต่างๆ

เหล่านี้เป็นอันตรายหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้บริโภคที่มีร่างกายแข็งแรง แต่สำหรับผู้บริโภคอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นทารกและเด็กเล็กที่ส่วนต่างๆ ของร่างกายยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ หรือยังไม่สมบูรณ์ และผู้ป่วยที่ร่างกายไม่แข็งแรง จะมีความไวต่อการได้รับสัมผัสสารพิษตกค้างแม้ว่าจะได้รับในปริมาณที่ต่ำ

จากข้อมูลของคณะทำงานด้านสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (Environmental Working Group) รายงานว่า การเกิดโรคเมื่เริ่มสมองและเมื่เริ่มเม็ดเลือดขาวในเด็กชาวอเมริกัน ตั้งแต่ปี 2516 มีเพิ่มขึ้น 33% และสาเหตุการตายเนื่องจากเมื่เริ่มมากกว่าโรคอื่นๆ สำหรับช่วงอายุที่พบจะพบมากในเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี และจากผลการศึกษาวิจัยระดับการตกค้างของสารพิษในอาหารของเด็กทารก 8 ชนิด พบว่า มีสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้างสูงถึง 52% ชนิดสารที่พบมีถึง 16 ชนิด อาหารที่พบส่วนใหญ่จะพบสารพิษมากกว่า 2 ชนิดในตัวอย่างเดียวกัน และในบรรดาสารพิษ 16 ชนิดที่ตรวจพบนี้ พบว่าส่วนใหญ่เป็นสารในกลุ่มที่มีผลกระทบต่อระบบประสาท (Neurotoxin) ได้แก่สารพิษในกลุ่มสารประกอบฟอสเฟตและคาร์บาเมต โดยระดับของการตรวจพบเชื่อว่าปลอดภัยต่อผู้ใหญ่ แต่อาจไม่ปลอดภัยต่อเด็กและทารก ทั้งนี้เนื่องจากค่าปลอดภัยต่อการบริโภค ได้กำหนดไว้สำหรับผู้ใหญ่ ไม่ครอบคลุมการศึกษาผลกระทบในเด็กที่อายุต่ำกว่า 14 ปี นอกจากนี้ผลของการได้รับสัมผัสสารพิษตั้งแต่ 2 ชนิดรวมกันในตัวอย่างอาหารเดียวกัน จะยิ่งทำให้เกิดพิษสะสมหรือเกิดการเสริมฤทธิ์ซึ่งกันและกัน ทำให้ความเป็นพิษเพิ่มสูงขึ้น

จากรายงานของนักวิทยาศาสตร์จากศูนย์วิจัยแห่งหนึ่งในรัฐนิวออร์ลีนส์ พบว่า การรวมกันของสารพิษจากสิ่งแวดล้อม 2 ชนิด ทำให้ เกิดการเสริมฤทธิ์เพิ่มขึ้น 1,000 เท่าของสารเดี่ยวๆ

แมลงศัตรูในโรงเก็บผลิตผลที่สำคัญ คือ

ผีเสื้อข้าวเปลือก (*Sitotroga cerealella* Olivier) เป็นแมลงศัตรูสำคัญที่สุดของข้าวเปลือก เข้าทำลายโดยการวางไข่ที่เมล็ดข้าวเปลือก ตั้งแต้อยู่ในนา ตัวอ่อนจะอาศัย และกัดกินภายในเมล็ด จนเหลือแต่เปลือก เมื่อเข้าไปในยุ้งฉาง หรือโรงสี จะเห็นผีเสื้อข้าวเปลือกบินหรือเกาะอยู่บนกองข้าว ดังนั้นการทำลายจึงมักจะมีเฉพาะส่วนบนของกองข้าวเท่านั้น การทำลายของผีเสื้อข้าวเปลือกจะสูงเมื่อทำการเก็บเกี่ยวล่าช้า

มอดข้าวเปลือก หรือมอดหัวป้อม (*Rhyzopertha dominica* F.) เป็นแมลงศัตรูสำคัญของข้าวเปลือก ทั้งตัวอ่อน และตัวเต็มวัย โดยตัวอ่อนจะอาศัยและกัดกินอยู่ภายในเมล็ด จนกลายเป็นตัว จึงเจาะออกมาจากเมล็ด ทำให้เมล็ดเหลือแต่เปลือก ส่วนตัวเต็มวัยจะแทะเล็มเมล็ดให้เป็นรอยหรือเป็นรู และสามารถบินได้ไกล จึงทำให้ระบาดไปยังโรงเก็บอื่นๆ ได้ง่าย (อ่านต่อเดือนหน้า)

งานแพร่ธรรมกับสิ่งแวดล้อม

“ปัจจุบันมนุษย์กำลังตกอยู่ในอันตราย ยุคนี้เป็นยุควิกฤติของระบบมนุษยนิเวศวิทยา มัณวิฤตขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ใช่เพราะปัญหาเศรษฐกิจแต่เป็นเพราะปัญหาจริยธรรม ยุคนี้ถูกขับเคลื่อนด้วยเศรษฐกิจและการเงิน แต่กลับขาดจริยธรรม”...นี่เป็นส่วนหนึ่งของบทเทศน์ที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ตรัสในวันสิ่งแวดล้อมโลกต่อหน้าผู้มาเข้าเฝ้าเกือบแสนคนที่จัตุรัสกันญูเปโตรวาติกัน (5/6/2013)

“เมื่อต้องกล่าวถึงธรรมชาติ พ่อนึกถึงเรื่องราวในหนังสือปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มาเป็นผู้ปกป้องและเพาะปลูกทรัพยากรธรรมชาติ การปกป้องและเพาะปลูกก็คือการแบ่งปันสิ่งที่มีให้ผู้อื่น พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราดูแลโลกเหมือนกับสวนของพระองค์ แต่หลายครั้งเราทำลายสวนแห่งนี้มากกว่าจะปกป้องธรรมชาติ”...

เป็นความจริงที่เราเห็นกันอยู่ว่า การใช้ทรัพยากรต่างๆ ของมนุษย์ในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะในประเทศที่ร่ำรวยกว่า เผลอเลยทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าประเทศยากจนหลายเท่าตัว และหลายครั้ง ความไม่ยุติธรรมในสังคม ความโลภ ความเห็นแก่ตัว สิ่งเหล่านี้แสดงออกมาผ่านการทำลายสิ่งแวดล้อม สมเด็จพระสันตะปาปาจึงได้ตรัสถึงความจริงในเรื่องนี้ว่า “การเพาะปลูกและเอาใจใส่ที่พ่อกล่าวถึงนี้ไม่ได้หมายความว่าแค่ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับสิ่งแวดล้อมแต่ยังรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งสร้างของพระองค์ นั่นคือความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์” ...ใช่แล้วครับไม่ใช่แค่เพื่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้นแต่ประเด็นใหม่อยู่ที่ “มนุษย์” เองก็เป็นสิ่งแวดล้อมของกันและกัน

สิ่งหนึ่งที่บรรดาธรรมทูตได้ทำในประเทศมิสซังต่างๆ คือการให้การศึกษาการให้โอกาสแก่คนยากจน การพยายามให้ความเชื่อ้นำการกระทำทุกอย่างเพื่อมุ่งสู่พระเจ้า แต่ในยุคของเราต้องมองในแนวราบมากขึ้นคือไม่ใช่แค่เพียงการกินความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า แต่เป็นการผลักดันให้มนุษย์มองกลับไปเห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันและที่สุดระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมด้วย

ถ้าจะถามว่า “งานธรรมทูต” อยู่แค่การประกาศพระวรสารกับคนต่างศาสนาแค่นี้ใช่ไหม? คำตอบอาจจะตอบว่าใช่แต่เป็นคำตอบที่แคบมากเพราะงานธรรมทูตไม่ได้มองที่จำนวนผู้กลับใจ ไม่ได้มองที่งานใหญ่โตต่างๆ ที่อาจจะเห็นออกมา แต่เป็นการทำงานที่นำมนุษย์กลับไปสู่ความสัมพันธ์ทั้งสามระดับนี้ทั้งสิ้น พระวรสารในวันพุธรับเถ้าของทุกปี (มธ 6:1-6,16-18) เน้นความสัมพันธ์ทั้งสามระดับนี้เห็นได้ชัด เริ่มจากการภาวนา (ความสัมพันธ์กับพระเจ้า), การทำงาน (ความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์) และการอดอาหาร (ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม)

มีภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องหนึ่งที่ทำสถิติรายได้สูงสุดในโลก ณ เวลานั้นคือเรื่อง “อวตาร” (Avatar) ซึ่งทำรายได้เกิน 2 พันล้านดอลลาร์¹ เป็นเรื่องที่สะท้อนความเป็นจริงหลายอย่างเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ปัจจุบันที่กระหายหาทรัพยากรความโลภของมนุษย์ที่เอาเงินนำหน้าแต่กลับไปเบียดเบียนทำลายชีวิตอื่น เป็นหลายเรื่องที่สะท้อนถึงความโลภของมนุษย์และที่ส่งผลออกมาเป็นสงครามและความขัดแย้งและมันก็เป็นจริงในความขัดแย้งของโลกปัจจุบันนี้ด้วยที่ปัญหาทรัพยากรเป็นประเด็นหนึ่งที่จุดความขัดแย้งได้ตลอดเวลาระหว่างมนุษย์ ซึ่งพระสันตะปาปาก็ทรงเห็นว่าเป็นจริงพระองค์ตรัสว่า “ปัจจุบันมนุษย์กำลังตกอยู่ในอันตราย ยุคนี้เป็นยุควิกฤติของระบบมนุษยนิเวศวิทยา มัณวิฤตขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ใช่เพราะปัญหาเศรษฐกิจแต่เป็นเพราะปัญหาจริยธรรม

1 ภาพยนตร์ที่ทำลายสถิติรายได้ของเรื่องไททานิก ซึ่งครองแชมป์อยู่หลายปี โดยผู้กำกับคนเดียวกัน ดูอ้างอิงจาก <http://www.dek-d.com/board/view.php?id=2616496> และ <http://th.wikipedia.org/wiki/อันดับภาพยนตร์ทั่วโลกที่ทำเงินได้มากที่สุดตลอดกาล>

ยุคนี้ถูกขับเคลื่อนด้วยเศรษฐกิจและการเงิน แต่กลับขาดจริยธรรม...ยุคนี้มนุษย์ไม่ได้ทำหน้าที่รับผิดชอบสิ่งต่างๆ ในโลก แต่เป็นเงินต่างหากที่ทำหน้าที่นั้น...เงินกลายเป็นผู้ดูแลสิ่งต่างๆ ไปแล้ว” ใช่แล้วครับ เพราะหลายครั้งเงินก็กลายเป็นปัจจัยหลักที่นำหน้าความสัมพันธ์ทุกอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อม

ผมเห็นว่าบรรดาคาทอลิกซึ่งเป็นเหมือนธรรมชาติแห่งการคืนดีธรรมชาติแห่งสันติของพระเจ้าต้องแสดงออกให้เห็นเป็นรูปธรรมให้มากขึ้น กับเรื่องนี้นักบุญฟรังซิส

แห่งอัสซีซึ่งพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบันได้เลือกพระนามนี้ ส่วนหนึ่งก็เพื่อต้องการบอกโลกถึงการนำมนุษย์หันกลับมาคืนดีกับพระเจ้า ผ่านทางเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อมดังแบบอย่างของท่านนักบุญฟรังซิสได้ทำ...

แล้วคริสตชนปัจจุบันกำลังทำอะไร? ...เรากำลังตามกระแสการบริโภคแบบไร้สำนึกอยู่หรือไม่? เราคิดว่าโอกาสที่เรามีในการบริโภคน้ำมันไฟฟ้าและน้ำเป็นสิทธิของเราเท่านั้นหรือไม่? ผมชอบโฆษณาชุดหนึ่งของไทยในช่วงวิกฤติน้ำมันในประเทศไทยเล่าถึงอาสาสมัครคนหนึ่งให้คนขับรถเหยียบคันเร่งเผาผลาญน้ำมันโดยถือว่าตนเองรวยแต่ตอนเติมน้ำมันต้องให้เด็กปัมน้ำมันสอนจิตสำนึกการประหยัดน้ำมันให้ (เข้าข่ายรวยแต่!)

วาดิกันทำอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อปี 2008 นอกจากการณรงค์และการสั่งสอนแล้ววาดิกันเองได้ลงมือทำเอง ด้วยการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์เพื่อเปลี่ยนเป็นพลังงานความร้อนและความเย็น เพื่อใช้ในมหาวิหาร² และได้ปลูกป่าเพื่อชดเชยพลังงานคาร์บอนที่ได้ใช้ไปทั้งรัฐวาดิกันที่ป่าส่วนกลางของยุโรป ที่ประเทศโปแลนด์³ แม้จะเป็นข่าวเล็กๆ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม แต่ก็สะท้อนให้เห็นสิ่งที่ตนเอง (พระศาสนจักร) ได้สอนด้วยการกระทำ

ผมของนำประโยคเด็ดที่พระสันตะปาปาได้สรุปสำหรับวันสิ่งแวดล้อมโลกในปี 2013 นี้ ด้วยพระดำรัสที่ว่า “ในพระวรสารตอนที่พระเยซูทวิชนมปังเราจะเห็นว่าสัตว์บรูซรู้จักแบ่งปันอาหารแก่กันและกัน แต่ยุคนี้มนุษย์กลับไม่แบ่งปันอาหารให้กัน เมื่อเป็นเช่นนี้พออยากเตือนสติเราทุกคนว่าอาหารที่เรากินทั้งกินขว้างกินไม่หมดต้องทิ้งลงขยะจัดเป็นอาหารที่เราขโมยมาจากผู้ด้อยากทุกคน”...

พี่น้องที่รัก ขอให้ปีแห่งความเชื่อนี้ ได้เป็นปีที่พี่น้องจะได้แสดงออกความเชื่อ ที่ไม่ใช่แค่การสวดภาวนา ทำกิจศรัทธาส่วนตัวเท่านั้น แต่มีอะไรหลายๆ อย่าง ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และเพื่อเพื่อนพี่น้องที่ด้อยโอกาสที่เราจะแสดงความเชื่อในพระเจ้าผ่านทางพวกเขา... ลองคิดดูเองนะครับว่า วันนี้เราพอจะทำอะไรได้บ้าง... ๕

ข้อมูลอ้างอิงส่วนใหญ่ ขอขอบคุณไปป์รีพอร์ต http://www.popereport.com/2013/06/blog-post_6.htm

2 <http://www.manager.co.th/Science/ViewNews.aspx?NewsID=9510000115893>

3 <http://www.physical.kiev.ua/medio-ambiente/el-vaticano-se-preocupa-por-la-naturaleza?> วาดิกันเป็นห่วงกับธรรมชาติ

ปรากฏการณ์ “พี่มาก... พระโขนง”

หนังไทยเรื่องนี้ทำรายได้อย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เปิดฉายวันแรกเมื่อ 28 มีนาคม จนแซงทั้ง *สุริโยไท* และ *ตำนานสมเด็จพระนเรศวร* ทั้งสามภาค ขึ้นไปเป็นหนังไทยทำเงินสูงสุดของประเทศ ตอนแรกถึงเลที่จะตีตัวเข้าไปดู เพราะโดยส่วนตัวไม่ได้ชื่นชอบหนังผี ยิ่งหนังผีไทยยิ่งคิดหนัก และเรื่องราวของ “แม่นาค พระโขนง” ได้รับการผลิตซ้ำทั้งเป็นละครและภาพยนตร์หลายครั้งหลายหนแล้ว เมื่อกว่าสิบปีก่อนผลงาน *นางนาค* (2542) ของ *นันทริศ นิมิบุตร* ก็ทำออกมาได้ดีทั้งเรื่องราวความรัก งานสร้างที่สมจริงและเทคนิคต่างๆ ในหนัง รวมทั้งความน่าเชื่อถือเมื่อมีตัวละครในประวัติศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง

ในที่สุดก็เข้าไปสัมผัสประสบการณ์ดูหนังเรื่องนี้ เมื่อเห็นโปรโมชั่นราคาตั๋วหนังในช่วงท้ายโปรแกรมที่ระบุว่าทุกรอบ ทุกโรง ราคา 80 บาท เพราะช่วยหลังดูหนังแต่ที่ลิโด้หรือที่เฮาส์ ที่ตั๋วหนัง 100 บาท น่าตกใจเหมือนกันว่า ราคาตั๋วหนังในโรงกรุงเทพฯ ตอนนี้ขึ้นต่ำขึ้นไปอยู่ที่ 160 บาทกันแล้ว อัดคิดถึงสมัยเป็นนักศึกษาไม่ได้ที่มีเงิน 30 บาท ก็ดูหนังในโรงได้แล้ว

ผลงานสองเรื่องแรกของผู้กำกับเรื่องนี้ *บรรจง ปิัญญะกุล* (ร่วมกำกับกับ *ภาณุภูมิ วงศ์ภูมิ*) คือ *ซัดเตอร์ กตติวิญญาน* (2547) และ *แฝด* (2550) เป็นหนังเรื่องราวเหนือธรรมชาติที่มีงานสร้างพิถีพิถัน พล็อตเรื่องน่าสนใจชวนติดตาม จะว่าไปแล้วเป็นหนังไทยที่ดูสนุกกว่าหนังฝรั่งในแนวนี้หลายเรื่องด้วยซ้ำ อย่างที่ทราบกันดีเรื่องแรกนั้นฮอลลีวูดซื้อหนังไปรีเมคในชื่อว่า *Shutter* (ค.ศ. 2008) แต่ผู้กำกับและฉากหลังเป็นญี่ปุ่น หลังจากแยกมากำกับเดี่ยว เราก็เห็นแนวทางของบรรจงชัดเจนขึ้น จากสองเรื่องแรกที่เนื้อหาค่อนข้างจริงจัง เปลี่ยนมาเป็นนำเรื่องด้วยความตลก เสียดสี (รวมไปถึงกั๊กหนังเรื่องก่อนของตัวเอง) ทั้งคำพูดและท่าทาง แต่ก็ยังไม่ทิ้งความน่ากลัวและพล็อตเรื่องแบบหักมุม เช่นในหนังสั้น *คนกลาง* (2551) ที่อยู่ในสี่แพรงซึ่งแนะนำให้เรารู้จักกับตัวละครเพื่อนรัก ได้แก่ *เอ, ชิน, เต๋อ* และ *เผือก* จนมาถึง *คนกอง* (2552) ซึ่งมีส่วนผสมที่ลงตัวของความตลก น่าติดตาม และน่ากลัว จนเป็นหนังสั้นที่โดดเด่นที่สุดในบรรดาเรื่องราวที่อยู่ในสี่แพรง ต่อจากนั้นบรรจงพิสูจน์ให้เห็นว่าพ้นไปจากเรื่องผีๆ เขาก็ยังเล่าเรื่องได้สนุก เสียดสีและเกี่ยวพันกับความรักคือ *กวน มึน โฮ* (2553)

ส่วนใน พี่มาก...พระโขนง จากชื่อเรื่องสื่อให้เห็นถึงการมองมุมใหม่ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งถ้าทำทุกอย่างเหมือนกับหนังแม่นาคที่เคยสร้างกันมา หนังย่อมไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ชมถึงเพียงนี้ เปรียบเทียบกับเรื่อง “ตำนานรัก แม่นาค 3 D” ซึ่งออกฉายเมื่อปีที่ผ่านๆ มา ซึ่งมีความพยายามตีความตำนานนี้ให้ต่างออกไป เช่น ฉากหลังของเรื่องเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เพิ่มเติมตัวละครป่า และเพื่อนของนาค แต่หนังยังคงมีเนื้อหาวนเวียนไม่ต่างจากหนังไทยสมัยก่อนที่ต้องมีตัวร้าย ลูกสมุน หมอผี และกำหนดบทบาทแม่นาคหลังความตายที่จะต้องเป็นผีที่มีความน่ากลัว ตามล้างผลาญชีวิตผู้คนที่ย่ำแย่ของเรื่องของตน หนังจึงไม่ประสบความสำเร็จนัก

ส่วนที่ยังดำรงอยู่ใน พี่มาก...พระโขนง เช่นเดียวกับตำนานแม่นาคเรื่องที่ผ่านมา และเป็นบทสอนใจให้กับหนุ่มสาวยุคดิจิทัล โลกออนไลน์ที่เรามักจะได้อู่ว่า เมื่อไม่สมหวังในรักก็หันมาทำร้ายอีกฝ่ายจนถึงกับชีวิตก็มีอยู่บ่อยครั้ง แต่ความรักของมากกับนาค แห่งบางพระโขนงเมื่อต้นรัตนโกสินทร์ คือความรัก ความผูกพันที่มนุษย์คู่หนึ่งมีให้แก่กันอย่างลึกซึ้ง ที่แม้ความตายจะพรากชีวิตฝ่ายหญิงไป แต่เธอก็ยังคงเฝ้ารอคนที่รักอยู่ที่หน้าบ้านทุกวัน ส่วนฝ่ายชายตอนที่ไปรบเขามีรูปหญิงคนรักติดกายเสมอ ฉะนั้นเมื่อเราเห็นทั้งคู่เดินจูบกันไปเที่ยวงานวัด นั่งม้าหมุน ชิงช้าสวรรค์ด้วยกัน และถามกันด้วยความห่วงใยว่า “ถ้าวันหนึ่งเค้าตายไป ตัวเองจะอยู่ได้ไหม....ถ้าไม่มีตัวเองเค้าอยู่ไม่ได้หรอก” เราขอมผูกพันกับตัวละคร ทั้งยังมีเพลงประกอบ “อยากหยุดเวลา” ที่ ปาล์มมีคอเวอร์เพลงเก่าของ ศรีธยา ส่งเสริมสวัสดิ์ น้ำตาของผู้ชมก็อดไม่ได้ที่จะปรึ่มๆ อยู่ที่ชอบตา โดยเฉพาะเมื่อเรื่องเล่าอยู่ในเวอร์ชันคู่พระคู่นางที่ต่างเป็นลูกครึ่งหน้าตาดี (จากคำพูดของมากบอก ว่า จริงๆ ชื่อ มาร์ค เป็นลูกมิสชันนารีจากอเมริกา) ความน่ากลัวก็ดูจะลดลง

จุดเด่นอีกประการที่หนังประกาศตัวตั้งแต่ฉากเปิดเรื่องว่า บทสนทนาในหนังเรื่องนี้จะใช้ภาษาปัจจุบัน เหตุการณ์หรือวัตถุดิบของต่างๆ ก็ไม่จำเป็นต้องถูกต้องตามยุคสมัยทุกอย่าง เช่น มีการเล่นไม้คำ มีร้านยาตอแป้น หรือฉากงานวัดในสมัยนั้นกลับมีชิงช้าสวรรค์แล้ว แต่คนดูก็ไม่รู้สึกตะขิดตะขวงใจ เหมือนกับตอนดู Moulin Rouge ซึ่งฉากหลังเป็นปารีสช่วงปี 1899 แต่เรากลับได้ยินเสียงเพลงของเดอะบีเทิลส์, ยูทู, เอลตันจอห์น ฯลฯ เรายังคล้อยตามไปกับความรักของทั้งคู่ และด้วยความตั้งใจที่จะขยายเรื่องราวของตัวละครเพื่อนทั้งสี่จากคนกองและคนกลาง ความโดดเด่นของหนังเรื่องนี้จึงอยู่ที่ทั้งสี่คนที่เรียกเสียงฮาจากผู้ชมชนิดจัดเต็ม ทั้งฉากที่บ้านมาก ฉากพายเรือ ฉากบ้านผีสิงและที่วัด ทั้งยังมีเพลงและท่าเต้นประจำกองพันอีก จนน่าจะเปลี่ยนชื่อหนังเป็นผองเพื่อนของพี่มากแห่งบางพระโขนง แต่คุณธรรมที่เราสัมผัสได้คือ แม้จะรู้ความจริงว่านาคตายไปแล้วและกลัวพี่มากเพียงใด แต่เพื่อนๆ ก็ไม่อาจทิ้งเพื่อนที่เคยร่วมเป็นร่วมตายกันในสมรภูมิตัวแล้ว

ดู พี่มาก..พระโขนง จบ นอกจากความสนุกสนานบันเทิง เรื่องราวความรักแท้ของหนุ่มสาว ความผูกพันของเพื่อน ยังได้อารมณ์ถวิลหาอดีตของกรุงเทพฯ หรือพระนคร เมื่อครั้งยังเป็นเมืองสี่แคว แควล้อมด้วยต้นไม้ใหญ่น้อย บ้านเป็นเรือนไม่มีตึกนอนอนมุ้ง ใช้ตะเกียงสัญจรกันทางลำคลองเป็นหลัก เป็นชุมชนที่มีตลาด มีวัดไม้ใหญ่โต ผู้คนต่างเป็นพี่น้องผองเพื่อน มีสายสัมพันธ์ต่อกัน

ครูคำสอน...บทบาทที่นายยกย่อง

ดิฉันรักและชื่นชม พี่ศรีนวล วิวัฒน์คุณูปการ (แฟนคลับที่อ่านบทความในอุดมสานต์) เรารู้จักกัน เพราะ “อุดมสานต์” ที่เขาเสียดสีทั้งชีวิต แม้จะอยู่ในวัยเกษียณอายุแล้วก็ยังใช้เวลาและความรู้ไปแบ่งปันให้คนรอบข้าง พี่ศรีนวลเป็นวิทยากรที่เพียบพร้อมในทุกด้าน เราต่างมีทัศนคติเดียวกัน ทำให้เรายกย่องอยู่เสมอ

ดิฉันจึงขออนุญาตหมายฉบับ (เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2556) มาถ่ายทอดให้ท่านผู้อ่านทุกท่านได้วิเคราะห์แง่คิดของดิฉัน ในมุมมองของผู้ที่เคยเรียนทางการศึกษา

การเผยแพร่พระวาจาของพระเจ้าไม่ใช่หน้าที่ของนักบวชเท่านั้น แต่ยังมีคนสำคัญอีกคนหนึ่งคือ ครูคำสอน ที่จะช่วยบอกกล่าวพระวาจาจากพระคัมภีร์ ดิฉันจึงขอแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีฉันได้รับจากวัยเด็กถึงปัจจุบันมาเล่า และแนะนำบางสิ่งทีอาจจะมีประโยชน์บ้างไม่มากก็น้อย โดยผ่านทางจดหมายถึงพี่ศรีนวลค่ะ

26/5/56

พี่ศรีนวล ที่รัก

ต้าฝากบทความ และหนังสือพระคัมภีร์ (Bible) มาให้ เพื่อว่าพี่อาจจะใช้ประโยชน์ได้บ้าง พี่ทำความดีและช่วยคนมาก เป็นระบบลูกโซ่ สร้างคนให้เป็นแบบฉบับ เพื่อถ่ายทอดไปสู่ปวงชน ต้าทำในด้านการถ่ายทอดด้วยน้ำหมึก แต่พี่ใช้พลังของเสียง เป็นน้ำพระทัยที่พระเจ้าให้เราทั้งสองได้พบกันและรักกันเหมือนพี่น้อง ได้ช่วยคนด้วยหน้าที่คนละอย่าง คิดแล้วก็แปลกนะคะ เพราะต้าไม่ศรัทธาเท่าพี่ และตอนเด็กๆ ก็ไม่ชอบเรียนคำสอน เพราะคุณพ่อฝรั่งสมัยก่อนพูดภาษาไทยไม่ค่อยชัดและสอนแบบโบราณ ไม่มีเทคนิคจูงใจเหมือนพระสงฆ์สมัยนี้ ที่สอนแล้วเด็กเพลิดเพลิน

พี่เล่าให้คณะผู้เข้าอบรมครูคำสอนได้ดูจากกรณีของต้า ที่เรียนจากมาแตร์ฯ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล แต่กลับใช้ไม่ได้เลยในเรื่องของพระคัมภีร์ แต่ลูกชายต้าสมัยที่เรียนอยู่ที่อัสสัมชัญ (ชาย) เขายังชมว่าพวกบราเดอร์สอนคำสอนสนุก และไม่น่าเบื่อ ต้าเสียดายเวลาที่ผ่านมา อยากจะย้อนกลับไปในวัยเด็ก อยากจะได้พบคนสอนวิชาคำสอนที่มีเทคนิคจูงใจ ต้าแอบหนีชั่วโมงเรียนคำสอนบ่อยๆ เพราะไม่อยากเข้าเรียน

พระเจ้าทรงทราบทุกอย่างจึงให้ต้าเข้ามาอยู่ในวงการของพระศาสนจักร ได้เขียนและได้อ่านอุดมสานต์ทุกเดือน อ่านทุกตัวอักษร (จากเดิมที่สนใจนิดหน่อย) สิ่งที่ต้าเขียนก็เขียนแบบสบายๆ แต่กลับกระแทกโดนใจผู้อ่าน และมีหลายคนโทรมาเล่า อาทิ คุณป้อม (แฟนคลับคนแรก) ที่ติดตามและเลื่อมใส คุณป้อมเป็นคนเชื่อมั่นในตนเองสูง ไม่เชื่อใครง่ายๆ แต่เมื่ออ่านแล้ว และกลับไปดูพฤติกรรมตนเอง และกล้าเปลี่ยนแปลง และยังมีแฟนคลับอีกคนหนึ่งที่น่าสนใจ และบอกว่าจะกลับตัวเป็นคนใจเย็นขึ้น เพราะได้อ่านบทความและจากตัวอย่างที่ต้าถ่ายทอด เริ่มอยากเป็นคนดี... เมื่อได้อินได้ฟังแล้วก็ชื่นใจ เพราะเราก็ค้นธรรมชาติคนหนึ่ง แต่กลับไปสอนคนเก่งกว่า นี่ก็เพราะพระเจ้าทรงนำทาง อย่างที่พี่ศรีนวลบอกค่ะ

จากประสบการณ์เล็กๆ น้อยๆ พี่ก็ลองเล่าให้ครูคำสอนได้ฟังอาจจะเกิดมุมมอง และแง่คิดเพราะเรามีโอกาสสัมผัสเด็กและผู้เรียนคำสอน ขอช่วยเน้นพวกเขาว่า

1. บรรยายภาศในห้องเรียนต้องน่าเรียน ไม่ตึงเครียด ต้องเป็นกันเอง ให้ผู้ฟังคล้อยตาม และอยากเรียนรู้ใช้เทคนิคและใช้จิตวิทยา มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีจะช่วยให้การเรียนได้มาก
2. ได้มีโอกาสไปดูการเตรียมตัวของหลานเจนส์ ตอนจะรับศีลมหาสนิทครั้งแรก ต้องเข้าค่าย 1 เดือน

เศษ เขายอมเข้าค่าย เพราะทุกคนให้กำลังใจ และครูจะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ ทุกคนต้องการเป็นคนสำคัญ เรียกชื่อของคนที่บ่นบ่อยๆ จะทำให้เขาตื่นตัว และรักการเรียนคำสอน

3. ครูต้องเข้าใจเด็กหรือคนเรียน เมื่อเขารักและศรัทธาคนสอน เมื่อจะพูดอะไร โน้มน้าวเรื่องใด เขาก็จะเชื่อ และคล้อยตามในสิ่งดีๆ

4. หาเรื่องใกล้ตัว หรือประสบการณ์แปลกๆ มาเล่าสู่กันฟัง ยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง จะทำให้คนฟังจำเรื่องที่สอนได้ง่าย และจำได้ตลอดไป เล่าจากเรื่องจริง เขาจะเปลี่ยนชีวิตได้อย่างน่าอัศจรรย์ ครูจะได้บุญได้กุศล

5. คำพูดเพียงประโยคเดียว ทำคนให้แย่งหรือเก่งขึ้นได้ ครูต้องระวังที่สุด ควรคิดก่อนพูด คำพูดต้องสร้างสรรค์ไม่ใช่ทำลาย หรือทำร้ายจิตใจคน ครูต้องยกย่องชื่นชม ทำให้เรากล้าเดินนำหน้าคนอื่น และกล้าแสดงออก

อยากบอกว่า ครูจึงต้องเป็นตัวอย่าง และเป็นเข็มทิศให้เด็ก เป็นแม่ที่ให้ความอบอุ่น ชี้แนะ เป็นครูที่คอยขัดเกลาจิตใจ เป็นเพื่อนที่เข้าใจและเห็นใจ ดิฉันเชื่อมั่นว่าเด็กจะจำตัวอย่างของครูท่านนั้นในดวงใจตลอดชีวิต แม้แต่ตัวเองยังระลึก รักครูในดวงใจด้วยวัยเพียง 4 ขวบได้ (พี่คงจะจำเรื่อง Miracle of Love ที่เขียนในหนังสือสร้างสุขให้ชีวิต ได้นะคะ) ต้าจำหน้าตา ไข่ข้างแก้มของครู ผลงานวาดรูปตุ๊กตา ทำให้ต้าจำได้หมด เป็นความประทับใจ ซึ่งครูไม่เคยคิดว่าการกระทำเพียงเล็กน้อยจะมีอิทธิพล เป็นแรงบันดาลใจให้เด็กคนนี้รักการวาด รักการเขียน และอยากทำเหมือนครูที่อ่อนน้อม อ่อนโยน อ่อนหวาน จากแบบฉบับของครูที่มีความงดงามทั้งร่างกายและจิตใจ

ขอพี่ศรีนวล ช่วยบอกบรรดาครูที่อบรมด้วยว่า ครูเป็นกระจกให้เด็กๆ เพราะเขาเติบโตขึ้นเขาจะไม่มีวันลืมครูที่แสนดีของเขา ครูอยู่ในดวงใจของศิษย์ตลอดไป

- ต้องให้ความรักมากๆ ความรักเป็นสิ่งที่ทุกคนโหยหา เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ให้ความรักเข้ามาเยียวยารักษา
- ไม่มีอะไรดีกว่ารู้ว่าเขารักเราและเราก็รักเขา ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นคนในครอบครัวหรือเพื่อน แต่กับคนรอบข้างที่เป็นคนอื่น

- ต้องไม่ลืมว่า กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญ ช่วยให้นักลูกขึ้น จากคนท้อแท้ หดหู่
- อย่าใช้ลิ้นจากปากทำให้คนตายทั้งเป็น ฆ่าคนอย่างเลือดเย็น ซึ่งเกิดขึ้นในสังคมทุกแห่งไม่เลือกสถานที่
- คำดีใจที่มีโอกาสได้ถ่ายทอดสิ่งดีๆ ให้คนรอบข้าง จึงขอฝากแง่คิดในความรู้สึกของคนชอบเขียนอีกคนนะคะ

รัก

ต้า

ดิฉัน อยากขอฝากกำลังใจและความปรารถนาดีถึงบรรดาคุณครูผู้สอน และโดยเฉพาะคุณครูกำสอนทุกท่าน และอยากบอกว่า ท่านเป็นบุคคลสำคัญ และมีเกียรติ เพราะได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบคำสอนผู้ใหญ่ คำสอนเยาวชน คำสอนเด็ก ทั้งในด้านการอบรม การเป็นพยานชีวิต มีศีลธรรมที่ดีงาม และมีชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าในการภาวนา ด้วยความปรารถนาดี และฝากให้กำลังใจมายังคุณครูกำสอนผู้เข้าอบรมทุกท่านค่ะ ๕

“ยางในกันช้ำลวด” ขอบล้อ

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่รัก
เดือนที่ผมเขียนนี้เป็นช่วงข่าวการ
เลือกตั้งสมเด็จพะสันตะปาปา
ฟรังซิส องค์ใหม่พอดี กว่าอาชีพนี้
จะตีพิมพ์ก็หลายเดือน แต่ถึงอย่างไร
อาชีพยังนำมาเสนอเหมือนเดิม
เป็นอาชีพที่เห็นคุณค่าของขาย
ที่ทั้งกันเปล่าประโยชน์ แต่ซื้อ
กลับนำมาใช้และขายได้ เป็นอาชีพ
พอมีพอกินได้ แถมยังผ่อนบ้าน
ดูและดูแลคนในครอบครัวได้อีก
ด้วย

ชายวัยกลางคน ยอแซฟ เจริญ ปิยะนวมุมิ อายุ 58 ปี แต่งงานกับ มาริอา มักดาเลนา สมพร ปิยะนวมุมิ อายุ 45 ปี มีบุตร 3 คน เปโตร เจตริน อายุ 22 ปี เป็นทหารเกณฑ์ เปโตร เขตตฤณ อายุ 21 ปี เรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 1 เทเรซา บุญรัตน์ อายุ 16 ปี เรียนที่อาชีวะ ธนบุรี อยู่บ้านเลขที่ 57 ม.10 หมู่บ้านทวีทอง บางบอน 3 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นสัตนุรุษวัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ด บางสะแก

ยอแซฟ เจริญ เป็นลูกของ ยอแซฟ จู้ซัง แซ่ฉั่ว และ มาริอา มุยจู้ แซ่เฮง มีลูก 7 คน คุณพ่อมาจากเมืองจีน เป็นชาย 5 คน เป็นหญิง 2 คน ยอแซฟ เจริญ เป็นลูกคนที่ 6

เฮียเจริญเล่าว่า ก่อนหน้านี้ ขายส่งอะไหล่รถมอเตอร์ไซค์ส่งต่างจังหวัด มีรถหกล้อ คันหนึ่ง โดยซื้ออะไหล่รถยนต์จากร้านขายอะไหล่ และวิ่งไปส่งขายต่างจังหวัดภาคอีสาน อุบลฯ อุดรฯ ขอนแก่น หนองคาย และอีกหลายจังหวัด ไปครั้งหนึ่งก็ 10 กว่าวัน ถ้าร้านไหน ต้องการอะไหล่ที่ไม่มีก็ซื้อและส่งขนส่งไปให้ ทำอยู่นานหลายปี จนในที่สุดธุรกิจเริ่มไม่สู้ดี เพราะให้เครดิตเขาไปแล้วไม่ได้รับเงินหรือเก็บเงินไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะได้กำไรพอสมควรในที่สุดก็เลิกกิจการนั้นไป น้ำมันแพงด้วย

แต่ชีวิตยังดำเนินต่อไปโดยไม่ย่อท้อ สู้ชีวิต มาเริ่มต้นชีวิตใหม่ ซื้อเครื่องตัดยางในรถ เก่ามา 2 เครื่อง ตัวละหมื่นกว่าบาท โดยนำยางในที่เสียจากร้านซ่อมมอเตอร์ไซค์เส้นละ 2 บาท 50 สตางค์ เอามาทำความสะอาด ใส่กระบะล้างน้ำ โดยทำตามขั้นตอน เมื่อยางในแห้งก็นำมาเข้าเครื่องตัดตามความยาวของยาง ยางในเส้นหนึ่งตัดได้ 5-6 เส้นเล็กๆ กว้าง 3 เซนติเมตร ยาว 12 นิ้ว

เดือนหนึ่ง 2000 กว่าเส้น ผ่าแล้วได้หมื่นกว่าเส้น ส่งขายได้เส้นละ 1.80 บาท ส่งโรงงานทำเป็นที่รองยางในกันช้ำลดรถจักรยานยนต์ กันช้ำลดที่มียางนั้นเองและเป็นที่รองยางในอีกที

เครื่องตัด ตัดได้ที่ละเส้นเล็กๆ แต่วันหนึ่งตัดได้ 2-3 พันเส้น เฮียเจริญเล่าต่ออีกว่า ต้องซื้อสัตว์ ขยัน อดทน อดกลั้น อดออม และให้อภัย ธุรกิจตัวนี้รายได้ไม่มาก สองหมื่นกว่าบาท แต่ใช้จ่ายในครอบครัว ผ่อนบ้าน ค่าเรียนของลูก ทำมาได้ 4-5 ปีแล้ว เป็นธุรกิจครอบครัว แต่บางครั้ง ลูกกับแฟนเห็นว่าเป็นงานจำเจ น่าเบื่อ ไม่ค่อยมีใครอยากทำ ถึงแม้ว่าตัวเองจะเบื่อ แต่ก็ต้องทำ เหนื่อย ลำบาก ก็ต้องอดทน สู้ต่อไป

ลูกคนที่ 2 เปโตร เขตตฤณ เคยเข้าบ้านเณรยอแซฟ อุปถัมภ์ สามพราน ถึง 5 ปี ในที่สุดกระแสเรียกก็จบลง

มาริอา มักดาเลนา สมพร เล่าให้ฟังว่าเดิมเป็นพุทธ บ้านอยู่โคราช อำเภอชุมพวง

เลยพินายไป ทำสวน ทำไร่มันสำปะหลัง เข้าคริสต์
ตอนลูกคนที่สอง ปี 2538-2539 และได้รับการอบรม
ฟื้นฟูชีวิตครอบครัวเมื่อเดือนมกราคม 2556
ที่ผ่านมา รุ่น 183 อาจารย์ลำดวน ส่งเข้ามาร่วมฟื้นฟู
ชีวิตครอบครัว

หลังจากอบรมแล้วก็ดี ได้รับความรู้จาก
เพื่อนๆ ในรุ่น แบ่งปันประสบการณ์ ในสิ่งที่ขาดหาย
ไป เป็นการคลายของพระ พระองค์ไม่ทิ้งเรา ถึงแม้ว่า
จะลำบาก มีอุปสรรค พระองค์ดูแลเรา ลูกๆ ทุกคนก็
เป็นคนดีขึ้น “แม่ไม่เห็นเรากี่รัก แม่ไม่เห็นเรากี่เชื่อ”

ชีวิตของคนเรามีขึ้นมีลง เหมือนดาวดารา
พระอาทิตย์ เราต้องสู้ต่อไป ตราบใดที่ชีวิตไม่สิ้น ถึง
แม้ว่าจะเหนื่อย เบื่อบ้างแต่ก็ต้องไม่ถอย อุปสรรคมี
ด้วยกันทุกคน แล้วมันก็จะผ่านไป

ขอให้ผู้อ่านทุกท่านมีสุขภาพดี ขอพระผู้-
เป็นเจ้าวยพร จงประสบสันติสุข ใครอ่านคอลัมน์นี้
มีความสุขความเจริญ ร่ำรวยเงินทอง ร่ำรวยฤทธิ์กุศล
บุญญาบารมีเทอญ อาแมน ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมพ์เจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุปผา เว็คคัง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

~0-----0~

BUBPHA WEDDING STUDIO

สำนักงาน : ถนนจันทน์พลา ปากน้ำ สนุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING DRESS

สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING

สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(คำทว.) สนุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4934 (คุณบุ๋ม)

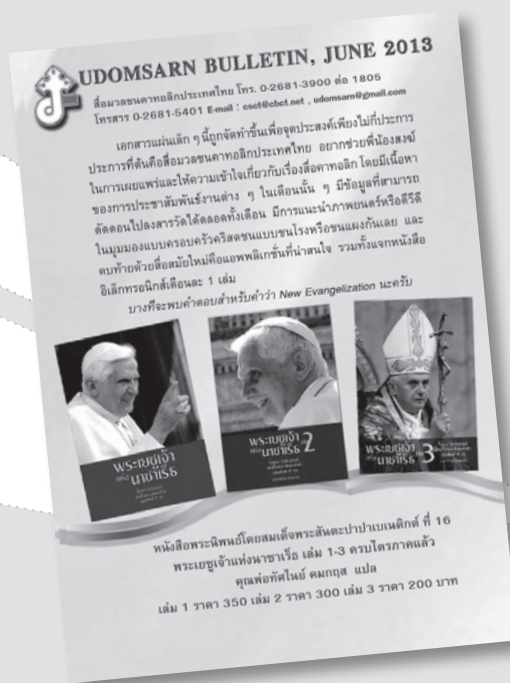
Kevalee
International School
...where every child counts

**American System
Pre-School to
Grade 12**

**Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities**

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวลี 90 ถนนหทัยราษฎร์ ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมล admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

Udomsarn Bulletin

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805 โทรสาร 0-2681-5409

Email : csct@cbct.net, udomsarn@gmail.com

เอกสารแผ่นเล็ก ๆ นี้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์เพียงไม่กี่ประการ ประการที่ต้นคือสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย อยากช่วยพี่น้องสงฆ์ในการเผยแพร่และให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสื่อคาทอลิก โดยมีเนื้อหาของการประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ในเดือนนั้น ๆ มีข้อมูลที่สามารถตัดตอนไปลงสารวัดได้ตลอดทั้งเดือน มีการแนะนำภาพยนตร์หรือทีวีดีในมุมมองแบบครอบครัวคริสตชนแบบชนโรงหรือชนแผงกันเลย และตอบท้ายด้วยสื่อสมัยใหม่คือแอปพลิเคชันที่น่าสนใจ รวมทั้งแจกหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เดือนละ 1 เล่ม

บางที่จะพบคำตอบสำหรับคำว่า New Evangelization นะครับ

สื่อในแผนงานอภิบาล

พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ดำเนินงานภายใต้แผนงานอภิบาลใหญ่คือ แผนอภิบาลชุมชนคริสตชน ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี ในแผนอภิบาลนั้นเองเราแบ่งออกเป็น 4 ส่วน และประเด็นที่เกี่ยวกับสื่อมวลชนคาทอลิก โดยตรงคือส่วนที่ 4 เครื่องมือและวิธีการสำคัญเพื่อเสริมศักยภาพการอภิบาลและการประกาศข่าวดี บทที่ 9 เทคโนโลยีและการสื่อสาร ความว่า ให้สมาชิกของพระศาสนจักรเข้าถึงสื่อและสิ่งพิมพ์คาทอลิก เพื่อการมีส่วนร่วมในชีวิตและกิจกรรมต่างๆ ของพระศาสนจักร (ข้อ 55 จ.)

“ฝ่าทางตัน”

ประหนึ่งแล่นเรือพายอยู่ในอ่าง
เกิดระหว่างทางที่ที่สับสน
ยังคงจำตามธารอันวกวน
ลอยสายชลลมเฉื่อยล่องเรื่อยไป
จึงได้พบสัจธรรมในความคิด
หากชีวิตขาดฝันอันสดใส
เราจะฝ่าทางตันกันอย่างไร
ก้าวผ่านไปจากปัญหาที่ทำทลาย
ทุกปัญหาย่อมมีที่ทางออก
ผ่านเมฆหมอกก็ถึงซึ่งจุดหมาย
หลากหลายเรื่องราวเข้ามาล้อมมากมาย
ต่างเรียงรายร่มร่ำเข้าประชัน
ผจญไปในโลกกว้างอย่างฉลาด
หาโอกาสสู่ทางที่สร้างสรรค์
อย่าหลงผิดผลอใจไปกับมัน
ฝ่าทางตันให้ชีวิตด้วยคิดดี

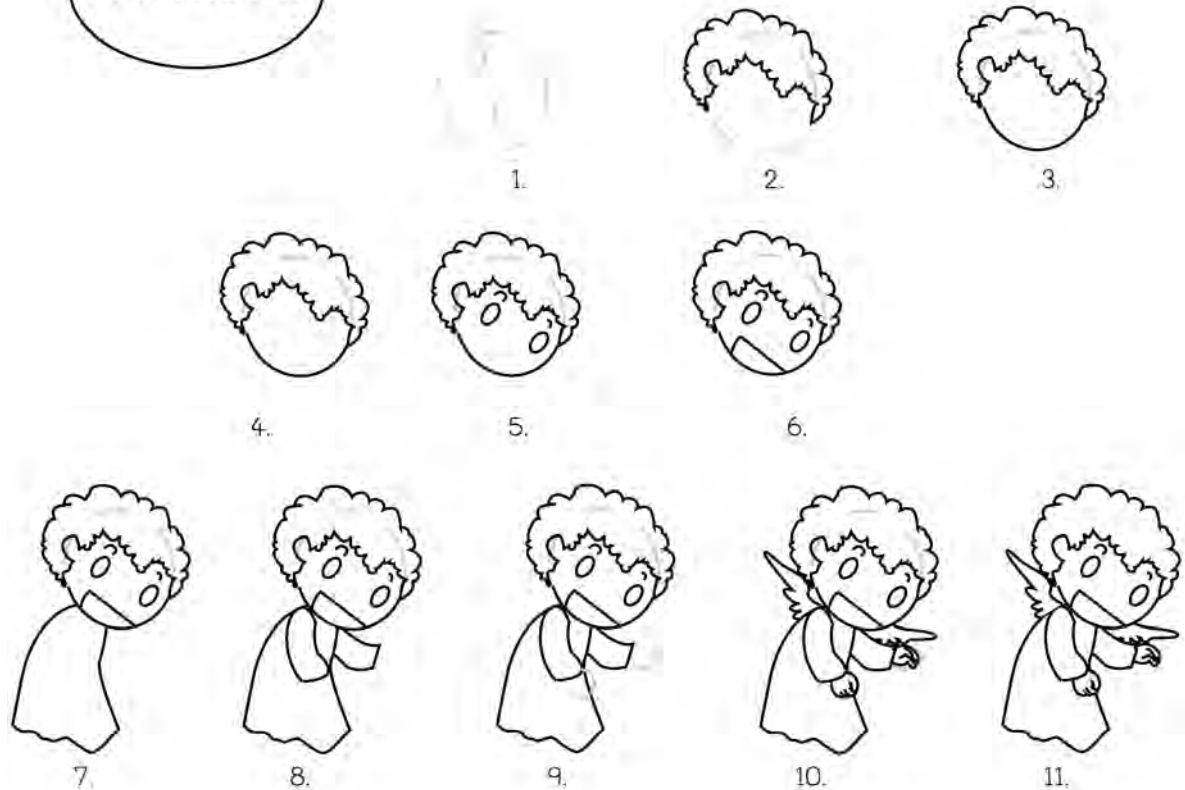

มาวาดรูปกับครูต้อย

ข่าวดิจะ ใครอยากเรียนสีน้ำเข้าไปเจอครูต้อยใน **youtube**
http://www.youtube.com/playlist?list=PL_H30zNgXPpj2ltP2mgcuVTbBLbsEicNq
สอนแบบทีละขั้นตอน

วาดทีละขั้น 1-11

ถ้าอยากมีความเชื่อที่มั่นคงลองอ่าน ยอห์นบทที่ 10 ข้อ 10-11
เราจะรอดได้ด้วยความเชื่อในความดีของพระเป็นเจ้า เพราะพระองค์เป็นองค์แห่งความสมบูรณ์

ชวนน้องคุย

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน พี่เชื่อว่าน้องๆ ทุกคนยังคงตั้งใจเรียนหนังสือ ดันคว้าหาความรู้ ขอให้น้องๆ พยายามต่อไป ขยันให้มากๆ เพราะเวลาที่ “การสอบ” มาถึง น้องๆ จะได้พร้อมเสมอ ไม่วิตก หรือกังวลใดๆ ครับผม

อ้อ!!! อยากทราบที่อยู่ ขอเขียนถึง **ด.ญ. พัชราพร ศิริจันทร์** หรือ **น้องเนปจูน** พี่ป๊องและทีมงานอยากทราบ บ้านเลขที่ หรือ ที่อยู่ของน้องเพราะจะได้ส่งของรางวัลเล็กๆ น้อยๆ ไปให้ เนื่องจากน้องเนปจูน ได้ส่งผลงาน “มุมเด็กศิลป์” และ “เกมส์โมสตรอดมสานต์” แต่ทางทีมงานไม่ทราบ บ้านเลขที่ หรือ ที่อยู่ของน้องจึงไม่รู้จะส่งรางวัลไปให้ได้อย่างไร น้องเนปจูน ช่วยติดต่อกับสโมสตรอดมสานต์ ด้วย อย่าลืม!!! นะครับ

จัม...จัม...จัม...จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2013

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “จัม...จัม...จัม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสตรอดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “จัม...จัม...จัม...” ในปี 2013 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ
ส่งไปที่ พี่ป๊อง สโมสตรอดมสานต์ ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ (นทรี 14) ถ.นทรี ซ่องนทรี ยานนาวา
กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

รางวัลชมเชย

น้องตชาอาร์ สุณัยฯ อันนา น้องชาติ สุณัยฯ อันนา น้องไอสอ สุณัยฯ อันนา น้องฝน สุณัยฯ
อันนา น้องวารี สุณัยฯ อันนา น้องพัชราพร ศิริจันทร์ น้องศิลดา รุจิเรขังสิมา น้องรัตติ รุจิเรขังสิมา

น้องๆ จากโรงเรียนหอแซฟฟิอันท์ สามพราน อีก 19 คน ได้แก่ น้องณัฐนนท์ น้องสุเทพ
น้องธีรพงศ์ น้องอำพล น้องเจริญ น้องอมรินทร์ น้องภัสเดช น้องทวีศักดิ์ น้องเศรษฐชัย น้องฐาปนาสิทธิ์
น้องภักคันธ์ น้องณัฐพล น้องจิรนนท์น้องธรา น้องนพรัตน์ น้องวัชรพล น้องนภเรศ น้องธันจิชนก
น้องจิรยุทธ

ไขคำถาม-ตอบจิตใจ

ครั้งนี้พี่ป้องขอหยิบจดหมายน้องฉันทพร สรรเสริญพรสุข (น้องเนย) มาตอบ และเล่าแบ่งปัน ส่งเสริมกำลังใจซึ่งกันและกัน หากน้องๆ คนไหนพอมีเวลาก็เขียนจดหมายเข้ามาท้าทาย พุดคุย เล่าแบ่งปัน กันได้นะ ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคนครับผม

ถึง พี่ป้อง

ก่อนอื่นก็ขอสวัสดิ์ที่พี่ป้องนะและขอให้พระเจ้าอวยพร พี่ป้องให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และคิดอะไรก็ขอให้สมหวัง และ ประสบความสำเร็จในชีวิต

น้องเนยดีใจมากที่ได้เขียนจดหมายถึงพี่ป้องสุดหล่อคนนี้อีกครั้ง น้องเนยดีใจมากที่ได้รับหนังสือ กุหลาบแห่งแอนดัสจากพี่ป้อง ขอบคุณนะค่ะสำหรับ หนังสือ อ่านสนุกและก็ได้ข้อคิดด้วย

ช่วงนี้น้องเนยไม่ได้อยู่หอแล้ว กลับมาอยู่ที่บ้านก็เลยไม่ได้อ่านพระวรสาร และสโมสร อุดมसानด์ แต่ใจจริงก็รักการอ่านและร่วมสนุกเหมือนเมื่อก่อน น้องเนยก็ได้ร่วมสนุกกับสโมสร อุดมसानด์ด้วยสนุกมาก...พี่ป้องคะ ขอบคุณนะค่ะ ที่เป็นกำลังใจให้น้องเนยเสมอมา ปีนี้น้องเนย อยู่ชั้น ม.6 แล้วนะค่ะ จะจบแล้วไม่รู้จะเรียนต่อที่ไหนดี ก็เลยอยากจะปรึกษาพี่ป้องคะ อยากได้ คำแนะนำจากพี่ป้อง ไม่รู้จะติดต่อพี่ป้องได้ทางไหนถึงสะดวกคะ น้องเนยคิดถึงพี่ป้องมาก ๆ ดูแล สุขภาพร่างกายด้วยนะค่ะ อย่าทำงานมากเกินไปจนลืมดูแลตัวเองนะค่ะ เปิดเทอมแล้วนะค่ะ พี่ป้องไม่คิดจะอวยพรน้องเนยเลยหรือคะ แค้นก่อนนะค่ะน้องเนยจะอ่านหนังสือคะ อ้อลืมบอกคะ น้องเรียนสายวิทย์ เรียนหนักหน่อยคะ

ฉันทพร สรรเสริญพรสุข

ตอบ

สวัสดิ์ครับ น้องฉันทพร สรรเสริญพรสุข (น้องเนย) ที่น่ารักของสโมสรอุดมसानด์

พี่ป้องหวังว่าน้องเนยคงสบายดีนะครับ พี่ป้องต้องขอโทษด้วย ที่ไม่ได้ติดต่อหรือติดตาม ความเป็นไปของน้องเนย ‘เสียนานสองนาน’ และขอขอบคุณสำหรับ ‘คำอวยพร’และ‘กำลังใจ’ ที่น้องเนย มีให้กับสโมสรอุดมसानด์ ขอขอบคุณสำหรับการแสดงความคิดเห็นและมุมมองต่างๆ ที่ดี เป็นประโยชน์ต่อสโมสรฯ นะครับ

พี่ป้องหวังว่าน้องเนยจะประสบความสำเร็จในการเรียน การศึกษา และขอให้น้องเนย สมหวังดังตั้งใจที่จะเป็น ‘พยาบาล’ อยากบอกว่า การประกอบอาชีพใดๆ ก็ดีด้วยกันทั้งนั้น ขอให้รักในอาชีพนั้นๆ และตั้งใจทำงานเป็นพยาบาลที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน ดูแลคนป่วย อย่างดี มีใจรักเมตตา... พี่ป้องเชื่อว่า ‘น้องเนย !ทำได้ สู้ สู้!!’ ตั้งใจเรียนให้ดีๆ รับรองว่าน้องเนยได้ เป็น ‘พยาบาล’ แน่แน่นอนครับผม

รักในพระคริสต์เจ้า และภาวนาให้แก่น้องเนย

พี่ป้อง สโมสรอุดมसानด์

น้องๆ เคยขอคำแนะนำจากใครบ้างไหม? เมื่อได้มาแล้วน้องๆ ถือตามคำแนะนำนั้นหรือเปล่า? พระคัมภีร์บอกเราว่า **“คนโง่เขลาคิดว่าความประพฤติของตนถูกต้อง แต่ผู้มีปรีชายอมฟังคำแนะนำของผู้อื่น”** ดูบทกลอนเข้ากันดีนะ บางทีน้องๆ ไม่คิดว่า จะพบความแพรวพราวเช่นนั้นในพระคัมภีร์ น้องๆ ลองอ่านบทกลอนนั้นใหม่ซ้ำๆ อีกครั้ง และลองหาความหมายดูสิ...

ในบางโอกาสดูเหมือนทุกคนที่น้องๆ รู้จักอยากจะให้คำแนะนำแก่น้องๆ เช่น เขาแนะนำให้ทำการบ้าน จัดห้องให้เป็นระเบียบหรือให้มีมารยาทที่โต๊ะอาหาร บางครั้งเขาแนะนำน้องๆ ไม่หยุดหย่อนจนรู้สึกรำคาญ แต่น้องๆ รู้หรือเปล่าว่า คนเหล่านั้นมีความปรารถนาดีที่จะช่วยน้องๆ บางทีน้องๆ อาจจะเรียนดีขึ้นก็ได้ถ้าถือนำคำแนะนำ หรือบางทีจะได้ห้องที่น่าอยู่มากขึ้นก็ได้ถ้าน้องๆ เชื่อคำแนะนำของเขา หรือน้องๆ อาจจะดูดีขึ้นถ้าถือนำคำแนะนำของเขาโดยรักษามารยาทที่โต๊ะอาหาร บางทีถือนำคำแนะนำจะเป็นการฉลาดกว่าสิ่งที่คนโง่เห็นว่าถูกต้อง

น้องควรอ่าน หนังสือสุภาษิต บทที่ 12 ข้อที่ 15 และพื่ออยากให้อ่านเพิ่มข้อที่ 16 ด้วยนะครับ รับรองว่าดีมากๆ

การ์ตูน...คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” ...จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ
ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด
แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

*** น้องกัญญาณัฐ จันทันนอก (น้องวิว) *3190***

เกิด : 2 กรกฎาคม 2544

การศึกษา : โรงเรียนชุมชนประทาย จ.นครราชสีมา

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะชอบวาดรูประบายสี

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะชอบเด็ก ๆ และใฝ่ฝันว่าสักวันจะ
ได้สอนเด็ก

เป็นคนมีนิสัย : โกรธง่าย หายเร็ว

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข แมว กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : ถักไหมพรม ถักผ้าพันคอ

กีฬาที่ชอบ : ชอบกีฬาทุกชนิด

อาหารที่ชอบ : ผัดกะเพราไข่ดาว ผัดเปรี้ยวหวาน

ความสามารถพิเศษ: เต้น ร้องเพลง วาดภาพ ระบายสี

อื่นๆ : ทำอาหารบางอย่างได้

*** น้องกัญญารัตน์ ภูณกยูง (น้องแอง) *3191***

การศึกษา : โรงเรียนบ้านหนองพลวง จ.นครราชสีมา

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะได้ทดลองสิ่งใหม่ๆ

อนาคตอยากเป็น : พยาบาล เพราะได้ช่วยคนอื่น

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริงแจ่มใส โกรธง่ายหายเร็ว

สัตว์เลี้ยง : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ร้องเพลง

กีฬาที่ชอบ : วิ่ง

อาหารที่ชอบ : ส้มตำ

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง

อื่นๆ : หนูมีพี่น้อง 3 คน และหนูเป็นคนสุดท้องกะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
 ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
 ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....
 เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
 กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๋อง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู้ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

“ของสิ่งเดียวกัน”

สวัสดีคะน้องที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้ฟ้ออัยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง “ของสิ่งเดียวกัน” เรื่องมีอยู่ว่า...

ครั้งหนึ่งพ่อคนหนึ่งมีสมบัติที่อยากจะแบ่งให้ลูกๆ เขาถือคุณสมบัติที่สั่งสมมาตลอดชีวิตแล้วก็คิดว่าจะแบ่งให้ลูกๆ สามคนของเขาอย่างไร ระหว่างที่รอข่าวของที่เก็บมาอยู่นั้น เขาก็เจอคอมพิวเตอร์หนึ่งแล้วก็คิดว่าจะเอามาให้ลูกๆ ดู มันเป็นคอมพิวเตอร์ที่เก่าเก็บและลูกๆ ก็ยังไม่เคยเห็นมาก่อน เขาจึงคิดว่าจะนำมาให้ลูกๆ ดูสักหน่อย

พอลูกๆ ว่างเขาก็เอาคอมพิวเตอร์มาให้ลูกทั้งสามดู แล้วถามว่าเห็นคอมพิวเตอร์นี้เป็นสีอะไร ลูกคนโตตอบว่า ‘สีฟ้า’ ลูกคนกลางตอบว่า ‘สีเขียว’ และลูกคนเล็กตอบว่า ‘สีเหลือง’ ทั้งสามคนมองหน้ากันอย่างประหลาดใจแล้วก็เริ่มเถียงกันว่าคอมพิวเตอร์เป็นสีอะไรกันแน่

พ่อก็ห่มุมคอมพิวเตอร์ ทำให้ลูกทั้งสามเห็นว่าอีกมุมหนึ่ง เราจะเห็นคอมพิวเตอร์เป็นอีกสีหนึ่งจริงๆ ซึ่งคอมพิวเตอร์มีสามด้านสามมุมและมีสามสีที่แตกต่างกัน จากนั้นพ่อก็ถามลูกๆ ว่า “ตกลงใครผิดกันแน่นะ!” ทั้งๆ ที่มองของอย่างเดียวกันก็ยังเห็นไม่เหมือนกัน ลูกๆ ก็ไม่ควรคิดว่าคนที่มองไม่เหมือนเราจะผิด ควรจะลองมองจากมุมของเขาดูด้วยว่าเขาคิดอะไร เขาเห็นอะไรที่ไม่เหมือนเรา หรือเห็นถึงสิ่งที่เราไม่ได้คิดหรือเปล่า และก็ลองบอกคนอื่นให้มาลองมุมของเราบ้าง อาจจะเข้าใจกันและกันมากขึ้น

จากนั้นพ่อก็ถอดคอมพิวเตอร์ออกแล้วถามว่าลูกๆ เห็นอะไร คราวนี้ลูกๆ ตอบพร้อมกันว่า เห็นหลอดไฟ พ่อก็ถามว่าตอนแรกกับตอนนี้ก็เป็นคอมพิวเตอร์เหมือนกัน ทำไมคราวนี้ตอบว่าเห็นหลอดไฟ ลูกๆ ก็ตอบว่า ก็เพราะถอดคอมพิวเตอร์ออกก็เลยเห็นหลอดไฟ พ่อก็บอกลูกๆ ว่า เห็นไหมของสิ่งเดียวกัน ถ้าเรามองลึกลงไปเราก็จะเห็นมากขึ้น เข้าใจมากขึ้นว่าภายในคอมพิวเตอร์ก็มีหลอดไฟที่ให้แสงสว่าง

คุยกันจบแล้วพ่อก็กลับไปคัดเลือกของต่อว่าจะให้อะไรกับลูกคนไหนดี ส่วนลูกๆ ก็คิดว่าพ่อได้ให้ของมีค่าคือ มุมมองต่างๆ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งอาจจะมีค่ามากกว่าทรัพย์สินสมบัติก็ได้

จบแล้วคะ น้องๆ คะ ฟ้ออัยหวังว่าน้องๆ จะตั้งใจฟังสิ่งที่คุณพ่อคุณแม่สอนและลองตั้งใจฟังคำเทศน์เวลาที่ไปร่วมพิธีที่วัดด้วยนะคะ ข้อคิดต่างๆ น่าจะมีคุณค่ากับการดำเนินชีวิตของเราคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าคะ

ประกาศ ในพระคัมภีร์

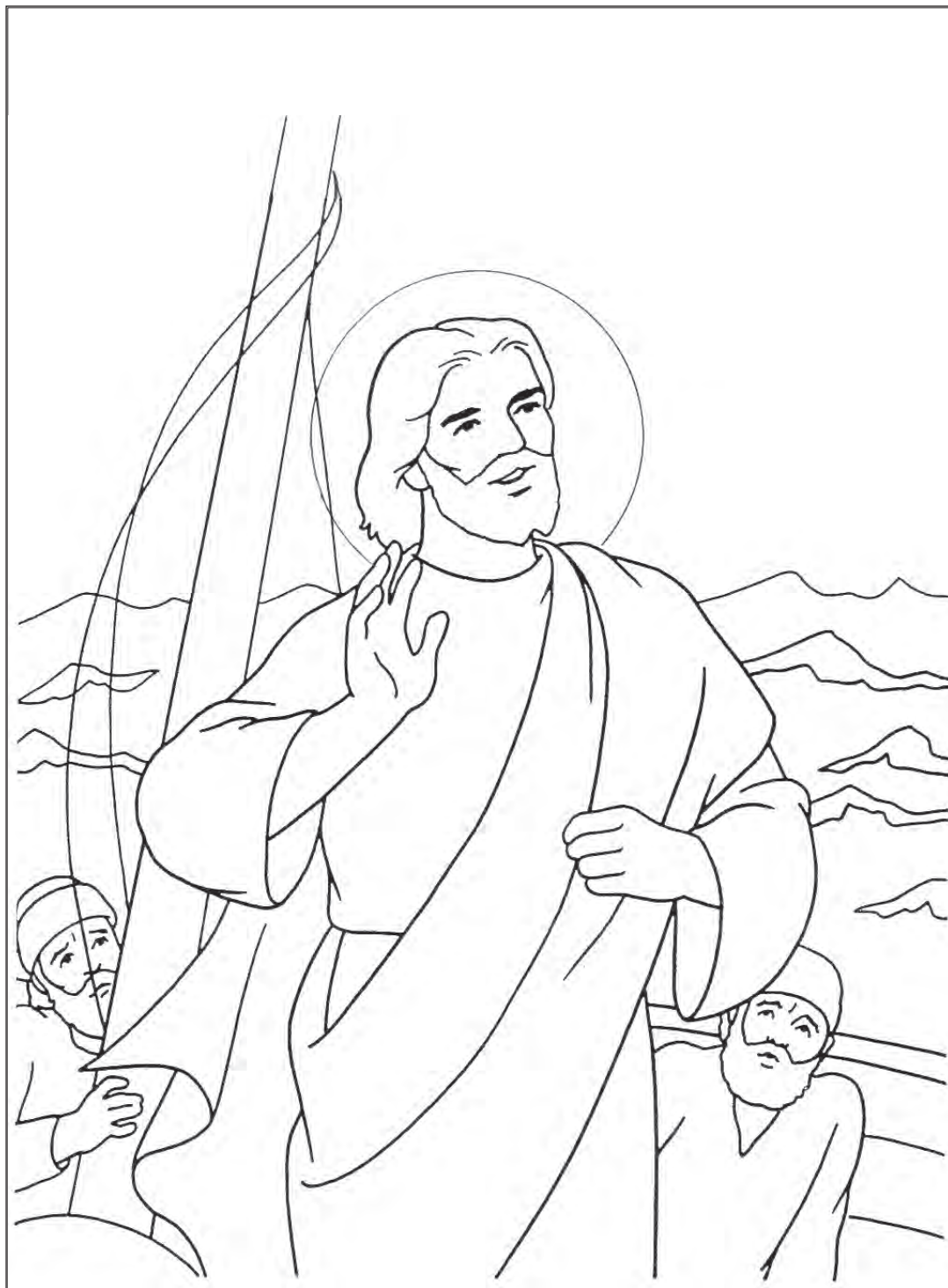
พี่น้องอยากให้น้องๆ เด็กๆ ได้มีโอกาสเปิดพระคัมภีร์อ่าน รำพึง ภาวนา ถึงเรื่องราวเกี่ยวกับ “กลุ่มหนังสือประกาศก” เพราะ ประกาศก หรือผู้เผยพระวจนะ พวกท่านเป็นกระบอกเสียงหรือผู้พูดแทนพระเจ้า และพวกท่านนำข่าวดี ความเชื่อ และความรอด มาบอกพวกเราจนถึงทุกวันนี้... พี่น้องเห็นว่าเป็นโอกาสดีใน “ปีแห่งความเชื่อ” นี้ เราได้จะเสริมศรัทธา เสริมความเชื่อ ของกันและกันครับผม

พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ประกาศก (PROPHETS) (กลุ่มหนังสือประกาศก)

- อิสยาห์*	อิสย	Isaiah	Is	66	บท
- เยเรมีย์*	ยรม	Jeremiah	Jr	52	บท
- เพลงคร่ำครวญ	พคค	Lamentations	Lm	5	บท
- บารุค	บรค	Baruch	Ba	6	บท
- เอเสเคียล*	อสค	Ezekiel	Ezk	48	บท
- ดาเนียล*	ดนล	Daniel	Dn	14	บท
- โฮเซยา	ฮชย	Hosea	Hos	14	บท
- โยเอล	ยอล	Joel	Jl	4	บท
- อาโมส	อมส	Amos	Am	9	บท
- โอบาดีห์	อบด	Obadiah	Ob	1	บท
- โยนาห์	ยนา	Jonah	Jon	4	บท
- มีคาห์	มคา	Micah	Mi	7	บท
- นาฮูม	นฮม	Nahum	Na	3	บท
- ฮาบากุก	ฮบก	Habakkuk	Hab	3	บท
- เศฟันยาห์	ศฟย	Zephaniah	Zp	3	บท
- ฮักกัย	ฮกก	Haggai	Hg	2	บท
- เศคาริยาห์	ศคย	Zechariah	Zc	14	บท
- มาลาคีย์	มลค	Malachi	Mi	3	บท

สำหรับรายชื่อประกาศกที่มีเครื่องหมาย (*) คือ “ประกาศกใหญ่” และส่วนที่ไม่มีเราเรียก “ประกาศกน้อย”... ฉบับหน้า พี่น้องจะค่อยๆ หาข้อมูลเกี่ยวกับ “พระคัมภีร์” มาแบ่งปันอีกนะครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ “จงสงบ และเชื่อเถิด”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 สิงหาคม 2013)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

๐๐ นุฉวย

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในวันที่ 13 กรกฎาคมนี้ จะมีผู้แทนพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ชาย-หญิง และตัวแทนเยาวชนไทย รวมทั้งสิ้น 25 ท่าน เดินทางจาริกเพื่อเข้าร่วมเฉลิมฉลองงานวันเยาวชนโลก ณ เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล

สมเด็จพระสันตะปาปาภักติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16 พระองค์ทรงเชิญชวนเยาวชนทั่วโลก “พ่อขอเชิญพวกเธออีกครั้งให้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์สำคัญยิ่งนี้ รูปปั้นของพระคริสตเจ้าที่หันพระพักตร์ไปยังนครบราซิลคงจะเป็นสัญลักษณ์ได้อย่างชัดเจนสำหรับเรา พระหัตถ์ที่กางออกของพระคริสตเจ้าเป็นเครื่องหมายแห่งความพร้อมของพระองค์ที่จะโอบกอดทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์ และดวงพระทัยที่แสดงให้เห็น

ถึงความรักอันเปี่ยมล้นของพระองค์ต่อทุกคนและต่อพวกเธอแต่ละคน ขอให้พวกเธอจงเข้าไปหาพระองค์เถิด! จงไปสัมผัสกับประสบการณ์นี้พร้อมกับเพื่อนเยาวชนอื่นๆ ที่มุ่งหน้าเดินทางสู่อิโอริน ในงานวันเยาวชนโลกครั้งนี้ จงรับความรักของพระคริสตเจ้า แล้วเธอจะกลายเป็นประจักษ์พยานที่โลกกำลังกระหายหาอย่างยิ่ง”

กิจกรรมที่พวกเราผู้แทนเยาวชนไทยจะเข้าร่วมมี 2 ช่วงด้วยกันคือ ช่วงแรก “Mission Week” ระหว่างวันที่ 14 – 21 กรกฎาคม “First International Stigma tine Youth Congress” (ISYC) At the Holy Family Church, Sao Caetano Do Sul, Brazil กิจกรรมจะมีมิสซาเปิด, การเดินทางกางเขน, วันสำรวมจิตใจ, การแสดงวัฒนธรรม, Workshop และพบผู้แทนชาติต่างๆ, อบรมคำสอนและพิธีต้นเฝ้าภาวนา, Youth Mission เชื่อมเด็กเร่ร่อน, คนงานในโรงงาน, พบชาวเมือง และศึกษาดูงานอภิบาลที่คณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ ได้ช่วยเหลือผู้ยากไร้

จากนั้นพวกเราจะเดินทางสู่เมืองริโอ เดอ จาเนโร เพื่อเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลก World Youth Day (Rio 2013) ระหว่างวันจันทร์ที่ 22 - วันอาทิตย์ที่ 28 กรกฎาคม 2013

ช่วงเช้าของวันที่ 24 – 26 เป็นการเรียนคำสอน บรรดาพระสังฆราชจากทั่วโลกจะเป็นผู้สอนคำสอนในภาษาที่แตกต่างกันไป และให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อศีลแห่งการคืนดี (ศีลอภัยบาป) ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในภาษาต่างๆ ณ ที่เรียนคำสอน และศูนย์กลางการจัดงาน ซึ่งที่นั่นจะมีการนมัสการศีลมหาสนิทและอธิษฐานภาวนาข้างๆ กางเขนเยาวชนโลก

ช่วงบ่ายของวันที่ 23 กรกฎาคม พิธีเปิดงานเยาวชนโลก โดย Archbishop Orani João Tempesta of Rio de Janeiro ณ Copacabana Beach,

บ่ายวันที่ 24 กรกฎาคม แสงบุญและร่วมงานชุมนุมเยาวชนเอเชีย

บ่ายวันที่ 25 กรกฎาคม พิธีต้อนรับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

บ่ายวันที่ 26 กรกฎาคม มรรคาศักดิ์สิทธิ์

วันที่ 27 กรกฎาคม เป็นวันสำคัญยิ่งที่เยาวชนทุกคนจะร่วมเดินทางไปพร้อมกับกางเขนไม้ศักดิ์สิทธิ์และรูปแม่พระ เพื่อต้นเฝ้าพร้อมกับพระสันตะปาปา ณ Santo Cruz Airbase ทางทิศตะวันตกของเมืองริโอ

วันที่ 28 กรกฎาคม มิสซาปิดงานเยาวชนโลก

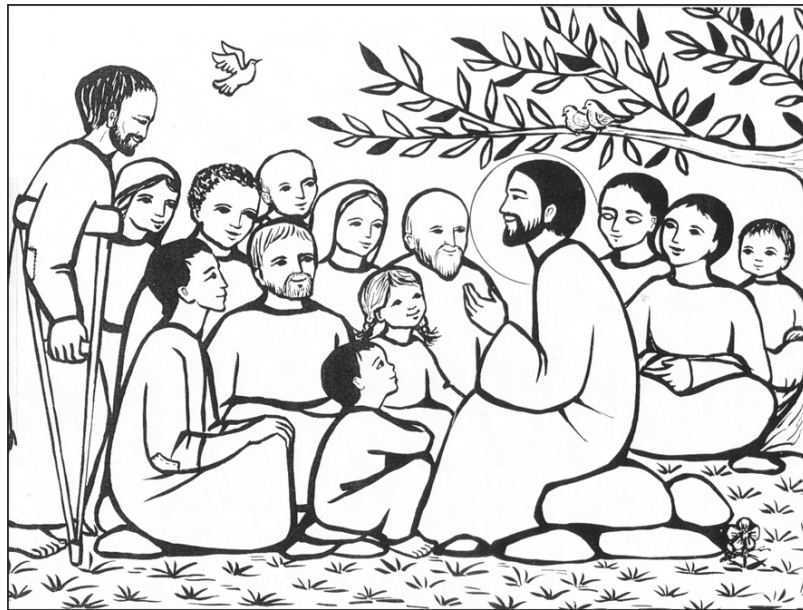
จึงขอเชิญชวนทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาเด็กๆ และเยาวชน ร่วมเดินทางไปพร้อมกับพวกเราเยาวชนทั่วโลก เพื่อเราจะได้มีความเชื่อที่ยังรากลึกลงในพระคริสตเจ้าอย่างมั่นคง และสามารถเป็นธรรมชาติ แลวงหน้า ด้วยการมอบตนเองให้เป็นของขวัญด้วยใจกว้าง ด้วยการประกาศพระวรสาร นำข่าวดีแห่งความรักของพระเจ้าที่แสดงออกในองค์พระคริสตเจ้าไปสู่ผู้อื่นด้วยความกระตือรือร้น กลายเป็นอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ของโลกใหม่

เกมสุดมหัศจรรย์

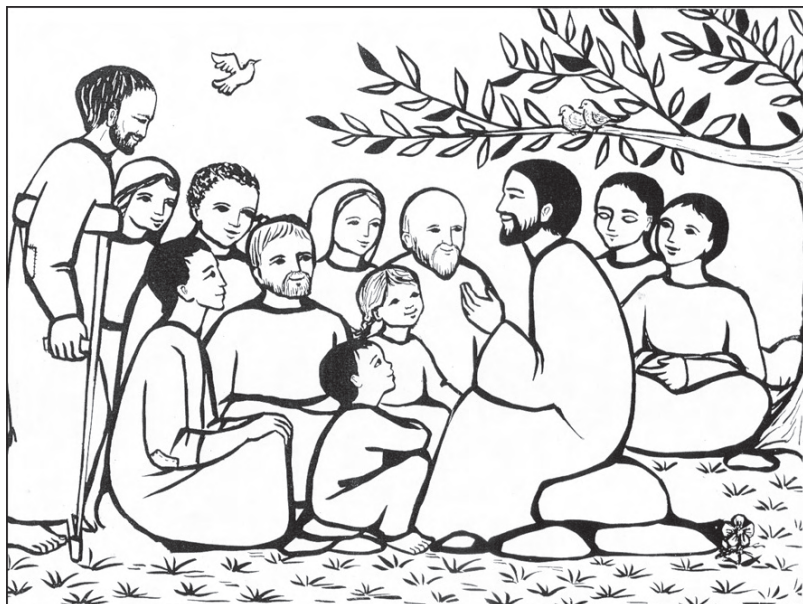
“จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ จงแสวงหาเถิด แล้วจะพบ จงเคาะประตูเถิด แล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน...” (มัทธิว 7:7) นื่องๆ เด็กๆ ควรใช้เวลาและโอกาสใน “ปีแห่งความเชื่อ” นื่องๆ ดินะ พยายามหาเวลาสวดภาวนา ฝ่าฝืนให้มากยิ่งขึ้น ขึ้น พระเยซูเจ้ารัก และรอพวกเธออยู่นะ ไปหาพระองค์ บ่อยๆ แล้วเธอจะพบความสุข และสันติ

สำหรับเกมๆ ครั้งนี้ขอให้นักๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใคร ค้นหาครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

ECCLESIASTES : ปัญญาจารย์

Chapter 19 Opinion

บทที่ 19 ความคิดเห็น

Harry: “Dick, my friend Charlie whom I met last year in Puget asked me one question: “are the wise always good and the foolish, always bad?”

Dick: “Oh, it isn’t always like that, pal. Think about this maxim: - where there are rules, there are exceptions. To bring home to you I’ll quote the Ecc. ch.7: 7&9 and you’ll see a wise man can be a fool by his stupid deeds. (7) *When a wise man cheats someone, he is acting like a fool. If you take a bribe, you ruin your character.* (9) *Keep your temper under control; it is foolish to harbour a grudge.* Are you convinced now that a wise man can also be called a fool?”

Harry: “Thanks a lot, Dick.”

แฮร์รี่ “คุณดิก ช่วยตอบคำถามคุณชาร์ลีเพื่อนผมหน่อยเถอะ ผู้ซึ่งผมได้พบเมื่อปีที่แล้วที่ภูเก็ เขาถามว่า คนฉลาดต้องเป็นคนดีเสมอไปหรือ แล้วก็คนไม่ฉลาด (โง่) ก็ต้องเป็นคนเลวตลอดไปหรือ?”

ดิก “โอ้ย ไม่เสมอไปดอกเพื่อน ลองคิดถึงคำพังเพยนี้ดูซิ ‘ที่ไหนมีกฎที่นั่นย่อมมีข้อยกเว้น’ เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นผมจะอ้างถึงปัญญาจารย์ บทที่ 7 ข้อ 7 และข้อ 9 ให้คุณได้เห็นว่าคนฉลาดอาจถูกเรียกว่า “ไอโง่” ก็ได้เพราะการกระทำที่โง่เงาของเขา (7) *เมื่อคนฉลาดฉ้อโกงผู้ใด เขาทำเหมือนคนโง่* ถ้าท่านรับสินบนก็ทำลายนิสัยให้ เสียไป (9) *จงระงับโทสะไว้ คนเขลา เท่านั้นที่จะกรุ่นแค้นใจ* ตอนนี้เห็นชัดแล้วหรือยังว่าคนฉลาดถูกเรียกว่า ไอโง่ ก็ได้ ช่วยบอกคุณชาร์ลีด้วยนะ”

แฮร์รี่ “ขอบคุณอย่างยิ่งคุณดิก”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วทันที

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูบทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

เรียน คุณ ป.ณ.สารุฑ ที่นับถือ

ก่อนอื่นผมขอแสดงความชื่นชมภาพปก “อุดมสานต์” รายเดือนเป็นอันดับแรก พอได้รับจากไปรษณีย์ก็รีบแกะซองพลาสติกออก ทุกครั้งจะประทับใจภาพหน้าปก ทุกครั้งเลยครับ มีความสวยงามและประกาศอัตลักษณ์ของพระศาสนาโรมันคาทอลิกของเรา ผ่านทางภาพวาดศิลปะเหล่านั้นที่นำมาขึ้นปกอย่างมาก ผมได้อ่านรายละเอียด “อันเนื่องมาจากปก” ส่วนตัวก็ไม่ได้มีความรู้ในเรื่องศิลปะสมัยต่างๆ ของยุโรปมากนักหรอกครับ แต่กลับรู้สึกว่าการเล่าว่าภาพวาดถูกวาดในสมัยใด ก็นับเป็นการประกาศความเก่าแก่ มั่นคงของพระศาสนจักรมาอย่างยาวนาน และบ่งถึงว่าบรรดาศิลปินจะวาดภาพต่างๆ ได้เช่นนี้ พวกเขาต้องมีศรัทธาแก่กล้าอย่างมากทีเดียว จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและอารมณ์ในภาพวาดเกี่ยวกับพระประวัติของพระเยซูเจ้าได้อย่างวิจิตร เต็มไปด้วยเลือดเนื้อวิญญาณเช่นนี้

ขอบคุณมากครับ ปกหนังสือเป็นเหมือนหน้าต่างที่จะดึงดูดผู้คนให้อ่านเนื้อหาข้างใน แต่ทางอุดมสานต์ก็เข้าใจเสมอว่ามีใช่เพียงแค่รูปสวยจะดึงดูดผู้คนเท่านั้น แต่ภาพปกจะต้องเป็นการประกาศความภาคภูมิใจและความชื่นชมยินดีของบรรดาคริสตชน ส่วน “อันเนื่องมาจากปก” ก็เป็นการประกาศภูมิปัญญาของผู้จัดทำ ที่สำคัญรูปทุกรูปที่นำมาตีพิมพ์ขึ้นปก “อุดมสานต์” จะต้องทำให้คริสตชนเห็นแล้วรู้สึกและจดจำได้ว่านี่แหละคือพระศาสนจักรที่พวกเขาอบอุ่นคุ้นเคยตั้งแต่วัยเด็กที่พวกเขาได้เคยเรียนคำสอนได้รับการเอาใจใส่ดูแลรับการศึกษาของคุณพ่อ บราเดอร์ ซิสเตอร์ มาเซอร์ รูปเหล่านี้คือตัวแทนความทรงจำดีๆ เกี่ยวกับพระศาสนจักรและบ่งว่าปัจจุบันยังคงเหมือนเดิม เป็นพระศาสนจักรอันเสมือนบ้านที่อบอุ่นคุ้นเคยที่พวกเขาเติบโตขึ้นมาตั้งแต่วัยเด็กจนแม้ปัจจุบัน พอเห็นหนังสืออุดมสานต์ก็จำได้ว่า นี่คือพระศาสนจักรที่เขาได้รับการเลี้ยงดูฝายวิญญาณตั้งแต่วัยเด็กและปัจจุบันพระศาสนจักร “บ้านอันอบอุ่นนี้” ก็ยังคงอยู่กับเขาใกล้ๆ เหมือนเดิม

ผมขอถามคำถามเลยครับ คือผมสงสัยว่าเวลาคุณพ่อยกแผ่นฟิล์มขึ้นในเวลามิสซา พวกเราสัตบุรุษต้องทำอะไรครับ เพราะผมเห็นบางคนก็จ้องมองดูแผ่นฟิล์มที่คุณพ่อยกขึ้น บางคนก็ก้มหน้าไม่มองดู การปฏิบัติแบบนี้จึงจะต้องครับ และคุณพ่อยบางท่านก็ยกไว้นานหน่อย บางท่านก็ยกขึ้นแล้วก็เอาลงเลย มันเป็นอย่างไกันครับ

จากผม...แฟนเก่าพันธุ์แท้อุดมสานต์

เวลาคุณพ่อยกแผ่นศิลมหาสนิทขึ้นชูให้สัตบุรุษได้เห็นกันทั่วทุกคนในวัด มีความหมายว่าเรากำลังยกถวายองค์พระเยซูเจ้า ที่คุณพ่อเพิ่งเสกปังและเหล้าองุ่นเป็นพระกายและพระโลหิตของพระองค์ขึ้นถวายแด่พระบิดาเจ้า นับเป็นของถวายที่ประเสริฐสูงสุดคือองค์พระเยซูเจ้าเอง ดังนั้นกิริยาที่เราควรกระทำเวลานั้นคือ จ้องมองดูศิลมหาสนิทที่คุณพ่อยกชูแสดงให้เราได้เห็นและร่วมจิตใจ ร่วมจิตใจอะไร...ก็ร่วมจิตใจถวายตัวเรา คำภาวนา คำทูลขอ ปัญหา ความทุกข์ยากลำบาก ความสำเร็จ ความผิดหวัง ครอบครัว ฯลฯ เป็นของถวายของเรา รวมไปถึงของถวายอันประเสริฐที่สุดคือองค์พระเยซูเจ้าซึ่งเป็นเครื่องบูชาที่พอพระทัยพระบิดา เราคนคริสต์คาทอลิกเวลาไปวัด เราไม่ได้เอาดอกไม้ รูปเทียน หัวหมู ผลไม้หรืออะไรไปวัด เพราะของถวายเหล่านี้พระเป็นเจ้าไม่ทรงต้องการ พระองค์เป็นพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่ง สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างมา แต่เราไปวัดเพื่อถวายตัวเรา ชีวิตกิจการงานต่างๆ ของเราเป็นเครื่องบูชาและที่เราสามารถถวายตัวเราได้ก็เพราะเราขอถวายรวมไปกับเครื่องบูชาที่ประเสริฐที่สุดที่พระบิดาทรงพอพระทัยรับไว้อย่างแน่นอน นั่นคือเราขอถวายตัวเรา รวมไปกับองค์พระเยซูเจ้าในศิลมหาสนิท การจ้องมองดูศิลมหาสนิทจึงต้องมองดูแล้วยังนึกถึงว่านี่ (ศิลมหาสนิทในรูปแผ่นปังและเหล้าองุ่น) คือองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงยอมถ่อมองค์ลงมาเป็นเครื่องบูชาให้เราถวายแด่พระบิดา คือมองดูแล้วคิดถึงพระเยซูเจ้าในฐานะเป็นเครื่องบูชาและคิดว่าขอถวายตัวเราและครอบครัว คำทูลขอของเราเป็นเครื่องบูชารวมไปกับพระเยซูเจ้าผู้เป็นเครื่องบูชาประเสริฐสุดนี้

ดังนั้นเราจึงมาถึงคำถามที่สองของคุณคือ แล้วคุณพ่อบางคนทำไมชูแผ่นสิลนานนน้อย บางคนชูแล้วก็เอาลงเลย ดังนั้นคุณพ่อจึงต้องชูสิลนานนพอที่จะแน่ใจว่าพี่น้องทั้งวัดได้เห็นแผ่นสิลมหาสนิทแล้ว แต่ในทางอภิบาลสัตบุรุษเพื่อเห็นแก่พี่น้องเขาจะได้มีเวลาคิดถึงพระเยซูเจ้าว่าเป็นเครื่องบูชาและคิดถึงการถวายตนเองเป็นเครื่องบูชาไปในครั้งนี้ด้วย การชูแผ่นสิลค้างไว้สักเล็กน้อยก็เพื่อบรรดาสัตบุรุษจะสามารถมีเวลาคิดถึงความหมายที่การชูแผ่นสิลนี้บ่งถึงและเพื่อความสง่างามของพิธีกรรม มิใช่ยกขึ้นแล้วก็เอาลงทันทีอย่างรวดเร็วซึ่งอาจไม่สื่อความหมายแล้วยังแสดงถึงจิตใจที่ไม่มีส่วนร่วมในการถวายสักเท่าใด

ส่วนใครที่ก้มหน้าเวลาพระสงฆ์ยกชูแผ่นสิลก็อาจจะต้องการแสดงความสุภาพ ถ่อมตนไม่กล้ามองดูศิลมหาสนิทเพราะคิดว่าตัวเราไม่สมควร ก็ขอให้คิดว่าเดี่ยวพอลูกคุณพ่อยกแผ่นปังลงเราก็จะมีโอกาสกราบศิลมหาสนิทพร้อมกันทั้งวัดร่วมกับพระสงฆ์อยู่แล้วครับ

ป.ณ. สารุฯ

“เวลากับตาแลนด์”

วันพรุ่งนี้คือวันนี้ของพรุ่งนี้

เพราะเวลานาทีที่เลื่อนผ่าน
จะต่อเนื่องเรื่องราวก้าวตามกาล
มีสะพานเชื่อมสัมพันธ์วันเดือนปี

เราจึงต้องตื่นตัวไม่มัวนั่ง
เดี่ยวจะทิ้งโอกาสทองกองกับที่
อย่าทำเฉาชาชินสิ้นใจดี
ทำอย่างนี้กับชีวิตปิดใจกาย

การหยุดนิ่งจริงแท้คือถอยหลัง
อนาคตถูกบดบังหวังสลาย
พอรู้ตัวก็ตื่นตูมภูมิไถย
อยากได้พริ้ว พริ้วก็หาย อายุใครใคร
ที่สำคัญคริสตชนอย่าจนจิต
ทำชีวิตให้งามจดหมดค่าไม่
เพราะเวลานาทีที่เลื่อนไป
พระทรงให้เราเพิ่มตาแลนด์

4 กรกฎาคม 2001

จากหนังสือ รวมบทกลอนของภัศม์
“ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”